Anul XV nr. 23 (704) 15-21 iunie 2005
32 + 8 pagini – 20.000 lei – 2 lei noi

ACADEMIA CĂTĂVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

Supliment gratuit, despre golănit și minerit

13-15 iunie, trei zile cu ghinlon

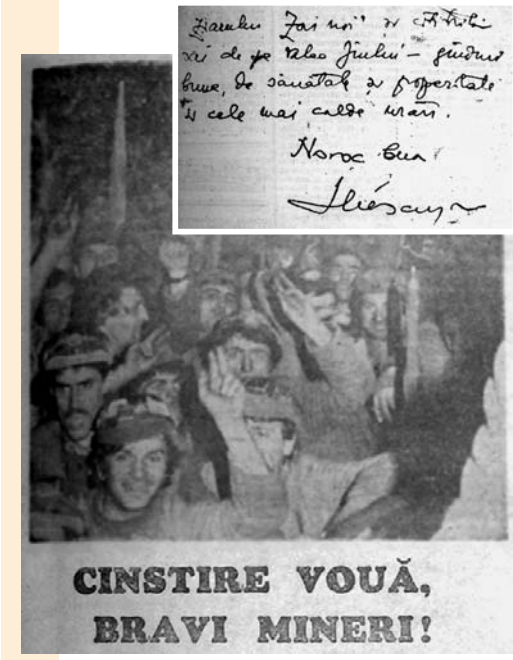

Nu ratați suplimentul din interiorul revistei! O să vă doară capul de la ce o să citiți acolo. Dar mai bine să vă doară capul de la citit decît de la mineri. Citiți suplimentul *Academiei Cătavencu* și o să vedeți ce păteau acum 15 ani cei care citeau. Cei pentru care Iliescu i-a chemat pe mineri, ca să-i tragă de barbă pînă le-o smulg, eventual cu tot cu cap.

La sfatul bătrînilor combinatori,

Hidroelectrica a rămas cu Buzăianu umflat

România a devenit, în urma unei guvernări PSD foarte coerente, un mic stat captiv al unor mari șmenari. Ca să nu mai fie nevoie să furi, ci să vină chiar statul să-ți aducă-n dar miliarde de euro, e nevoie de un stat bine sfătuit. De ani de zile, de exemplu, Hidroelectrica are contract de asistență juridică cu o firmă de avocați adorabilă: Casa de avocați Boștină și asociații. Firmă în care, la „și asociații", apare celebrul domn Buzăianu. Cu acest conflict de interese, noua putere părea să se acomodeze foarte bine. La sfaturile cui, citiți în

Pagina 17

De trei cincinale, Ion Iliescu rămîne cu aceeași obsesie:

Nu vorbi de iunie în casa omanatului

La 15 ani de la încheierea masacrului din Piața Universității, a fost capturat un supraviețuitor prosper al evenimentelor, drogat de atîta putere și avînd asupra lui o mașină de tipărit idealuri false

Scrisoarea a treia de amenințare

Guvernul României a primit o scrisoare de avertizare din partea Consiliului Uniunii Europene, prin care i se atrage atenția să se concentreze mai bine asupra priorităților de integrare: rezolvarea problemelor corupției, Justiției, proprietății etc. Sîntem curioși cum arată o scrisoare de amenințare din partea Europei civilizate. Are omuleți cu cuțite desenați pe marginea colii? Are pete de sînge în jurul semnăturii? Are un glonț în plic? Sau la sfîrșit scrie: „Semnat: The European Council. Do it, or your ass belongs to US".

Unsoarea a III-a

Așezământul cultural
ACADEMIA CATAVENCU TAGMA CUM LAUDE

(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACȚIA:
Ștefan AGOPIAN
Ion BARBU
Redactor-șef adj.: **Marius BORȚEA**
Redactor-șef: **Doru BUȘCU**
Trebi juridice: **Doru COSTEA**
Răzvan CUCUI
Birou Investigații: **Marius DRĂGHICI**
Secretar general de redacție: **Gabriel DROGEANU**
Consilier tehnic: **Florin IARU**
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Șef Birou Investigații: **Cornel IVANCIUC**
Augustin JULEA
Redactor artistic: **Octav MARDALE**
Redactor-șef adj.: **Liviu MIHAIU**
Șef Birou Externe: **Ioan T. MORAR**
Șef Birou Distracții-Amuzament: **Viorel MOTOC**
Dragoș MUȘAT
Grafician: **Bogdan PETRY**
Secretar de redacție: **Dan ȘTANCIU**
Birou Investigații: **Iulian TĂNASE**
Șef Birou Social-Politic: **Mircea TOMA**
Mihai BURCEA (documentarist)
Reporteri: **Alexandru CĂUTIȘ, Alexandru DUȚU, Daniel GOACĂ, Cătălin MATEI, Alexandru VĂRZARU**
Secție Moravuri Ușoare: **Dragoș VASILE, Simona TACHE**
General Manager: **Sorin VULPE**
și cititorii noștri, care sînt la fel de inteligenți ca noi.

Design: **© 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU**
Tehnoredactare: **Corina MÎȚĂ**

Marketing Director: **Sorin AXINTE** axu@catavencu.ro
PR&Events Manager: **Laura IVĂNCIOIU-IONIȚĂ –** laura@catavencu.ro
Promotion Manager: **Roxana BODEA** roxana.bodea@catavencu.ro
Traffic: **Ana-Maria Smarandache** anamaria.smarandache@smz.ro
Research Manager: **Nicu IONIȚĂ** nicu.ionita@smz.ro
Manager de distribuție: **Cristian DOMNIȚEANU** cristi@catavencu.ro

Comenzi publicitare la Splendid Mediazece **Andrei Bijutescu –** executive sales director – andrei.bijutescu@smz.ro **Mircea Ionescu –** sales manager mircea.ionescu@smz.ro **Tel.: 230.57.53**

DIFUZARE prin Tutun și ziare SRL, Tel./Fax: 021.222.67.37; 0742.071.448; 0788.352.239; 0788.352.244
Abonamente prin Rodipet S.A. Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Cațavencu

ADRESA REDACȚIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 3, București
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58
ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT **Biroul Român de Audit al Tirajelor** a eliberat **Certificatul de Audit** pentru revista ***Academia Cațavencu*** în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bârfe, șmenuri, șușanele

Se apropie data până la care Băsescu, la preluarea mandatului, a anunțat că va face o primă evaluare a șefilor SRI și SIE după șase luni. Și corsarul suprem se va ține de cuvânt: s-a programat o conferință de presă pe data de 20 iunie, când se pregătește să anunțe schimbări importante. Radu Timofte (șef SRI) și Gheorghe Fulga (șef SIE) vor fi schimbați din funcție. Din câte se spune, așa-zisul preferat al lui Traian Băsescu pentru una dintre cele două funcții, Dorin Iacob, are câteva contestări din cauza apropierii sale de Virgil Măgureanu. Ba mai mult, se spune că președintele nici nu are intenția să caute vreo persoană foarte importantă, preferând un tânăr ofițer pe care „să-l învețe" meserie. Oricum, cartea celor doi care-i vor înlocui pe actualii șefi ai serviciilor secrete se joacă încă. Nu știm dacă chestia de care am auzit, cu achiziționarea de tehnică de calcul pentru SRI, în valoare de câteva zeci de milioane de euro, i se va imputa sau nu lui Radu Timofte.

Mircea Geoană devine din ce în ce mai izolat în interiorul PSD. Dacă pentru guvernul din umbră al lui Năstase s-au înscris peste 700 de oameni, în structura lui Geoană sunt doar 15 oameni, ce-i drept, toți tineri și fără legătură cu Iliescu sau Năstase. Cu-atât mai mult cu cât, în vizita de la Cluj, președintele „prostănac" al PSD-ului a promis oamenilor lui Ioan Rus, artizanii victoriei sale în partid, că-l va susține pe Vasile Dâncu ca lider de grup în locul lui Ion Iliescu.

Călin Popescu Tăriceanu începe să aibă mari probleme în partid. Pe lângă gruparea Stoica, despre care se știe că încearcă resuscitarea fuziunii PNL-PD, premierul are probleme și cu liberalii grupați în jurul lui Patriciu, care-i reproșează lipsa de reacție și fermitate la arestarea magnatului liberal, asta fără să punem la socoteală propriii suporteri din rândul miniștrilor, care încep să se-ndoiască de el. Ce-i drept, PD-ul joacă din ce în ce mai tare, începând de la Cotroceni până hăt, la Primăria Clujului, iar liberalii resimt acest lucru.

Sirianul Mohammad Iassyn, din povestea răpirii de la Bagdad, este arabul cel bun și prietenul lui Băsescu. Președintele l-a trimis în Irak, a doua zi după răpire. Nu știm ce a făcut acolo, dar știm că Iassyn este mâna dreaptă a sirianului Issam Rifai, liderul Uniunii Arabilor din România, căruia i se spune „domnul colonel Rifai". Și mai știm că ambii sirieni sunt membri ai Partidului Baas Arab Socialist sirian. Care este afiliat la Internaționala Socialistă. La fel ca Partidul Democrat. Băsescu vorbește cu Iassyn în limba democrată. Pentru faptele sale frumoase, Iassyn a fost împroprietărit cu o halcă consistentă din averea lui Omar Hayssam.

Penibila prestație a lui Adrian Ursu în perioada crizei ostaticilor are o explicație ceva mai ascunsă. Vă amintiți ce caz făcea el de sursele lui, care nu l-au mințit niciodată și care i-au spus lui că ziariștii români au fost eliberați cu mult înainte de a ști noi, prostimea. Ei, Adrian Ursu și Lelia Munteanu aveau, conform Registrului Comerțului, o firmă, Super Media Grup SRL, care a fost parteneră de afaceri cu Simona Marinescu. Da, Simona cea din Irak, pomenită de Băsescu la sursele de dezinformare. Dar, săraca, se poate ca și ea să fi fost dezinformată de sursa ei directă și privată, un ditamai vânjosul agent MI6 (din spionajul englez) pe care doamna Simona l-a întâlnit în locuri ferite din Bagdad. Și au făcut, probabil, schimb de informații contra informații. Ei, de aici până la fostul ei asociat informațiile nu au mai avut nici o piedică și au ajuns în deplina lor falsitate pentru a fi servite naivilor. Nasol, pentru că ăsta e un semn prost. Cine te înșală cu informații, ca sursă, te poate înșela și în afaceri, ca asociat!

Acciduzzu

Legendă

?	*bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
??	*bârfă cu parfum de credibilitate*
???	*bârfă-beton*

DEMNITARII SPUN LUCRURI TRĂSNITE

Oana, spune-i lu' șefu' tău că Patriciu vorbește extraordinar de frumos despre el, dar totuși cam prea tare, că mi-a spart urechea la toți angajații mei!

Radu Timofte, un om mare venit dintr-un oraș mic, pentru care politica nu mai are secrete și cu atît mai puțin mandate de ascultare

Bula demnitarului

CATEGORIA
BOMBO ATOMIC

Adrian Năstase (președinte executiv PSD): „Dl Iorgovan e un fel de electron care a sărit de pe orbită."

CATEGORIA
ELECTRONUL DIAVOLULUI

Antonie Iorgovan (senator PSD): „Un comentariu de genul «Iorgovan este un electron sărit de pe orbită» înseamnă un pic a băga pumnul în gură."

Adrian Năstase (președinte executiv PSD): „La Iorgovan, problema nu este cu gura."

CATEGORIA
EMIL BOBU BOBILOR

Gigi Becali (președinte PNG): „Două ore jumate eu nu a fost nici o secundă care să nu fiu campion."

CATEGORIA
EMIL BOBU

Ion Iliescu (senator PSD): „Avocatura este judecătorul dracului."

CATEGORIA
CE BINE-AR FI SĂ-MI FIE BINE!

Emil Boc (președinte interimar PD): „Ar fi ideal să cîștigăm majoritar alegerile anticipate sau neanticipate, să fim partidul care coordonează scena politică românească."

CATEGORIA
MINA DE LA CAPĂTUL NELULUI

Ion Iliescu (senator PSD): „Eu, vinovat? Eu, vinovat? Minerii, dacă e să vorbim de mineri, au venit în București datorită vandalismelor din 13 iunie."

CATEGORIA
LOBBY-ILE MARI ȘI MICI

Daniela Buruiană (deputat PRM): „Voi face cu înverșunare lobby României."

Întunericitul

Mergeam ieri prin PD și mă-ntîlnesc cu Videanu. „Ce faci, bă Boc?", zice. „Curăț coasa să-l rad pe Băsescu, băi papagalule!", zic. Apare Frunzăverde: „Ce faci, Bocule?". „Curăț coasa să-l rad pe Băsescu, bă fraiere!" Vine Băsescu: „Ce faci, mă?". Și io de colo: „Eeei, ce să fac, curăț coasa și vorbesc prostii, dom' președinte!".

Emil Boc curățind coasa și vorbind prostii

Culisele eliberării ziariştilor şi misterul schimbului de ostatici

Păi, cîţi m-au rugat pe mine să-i răpesc, domnu' procuror! Domnu' Cristoiu m-a înnebunit cu telefoanele, da' n-am cedat. Ce, eram nebun?! Îl vedeai mata pe Băsescu zbătîndu-se să-l aducă înapoi?
I.G.P.R
OLIŢIA
erviciul VI
AGENT

Inginerul Omar Hayssam, veriga cu mintea lipsă din industria răpirilor mijlocii şi mici

Data terestriană: 6 iunie, anul solar 2005;

ora Europei Orientale: 20,25; locaţia: Palatul Cotroceni, România; cadrul: conferinţă de presă; întrebare: ce rol a jucat Siria în eliberarea ostaticilor români?; răspuns prezidenţial: „Vă mulţumesc pentru întrebare". Pentru că Băse este un miştocar parfumat cu celebrul parfum scoţian „Ballantine's", o să încercăm să răspundem noi la întrebarea asta extrem de dificilă. Care a ajuns să obsedeze toate cancelariile diplomatice, inclusiv serviciile de informaţii euro-americane sau post-sovietice. Sunt tot mai multe semne că Siria a acceptat un schimb de prizonieri, la rugămintea unui personaj misterios, care a formulat-o răpitorilor. Pare-se că unul dintre prizonierii deţinuţi în Siria provine dintr-un regat arab, altul decât emiratele din Golf, Iordania sau Marocul. Pe nume Salman Ben Fahd Al-Udah, personajul prestează meseria de şeic. El are proasta reputaţie de a fi considerat unul dintre finanţatorii experimentului extraterestru cunoscut sub numele de cod „Al-Qa'eda", de a fi prieten cu Ossama bin Laden şi de a fi fost expulzat din Iordania pentru difuzarea unor texte în care îndemna la „extinderea Jihadului la scară globală, acceptând civilii, inclusiv musulmani, ca ţinte legitime".

Până la intrarea în scenă a lui Al-Udah,

la sfârşitul lunii aprilie, o delegaţie de musulmani arabi din România l-a contactat pe şeic, din proprie iniţiativă. Mai precis, la cea a unui lider religios musulman din România. Imediat după contactarea şeicului, pe 22 aprilie, gruparea se identifică prima oară, cu numele Mu'adh Ibn Jabal, de care nu auzise nimeni. Ceva reclamă că acesta este un nume de botez dat de şeicul saudit Al-Udah. Din acel moment, totul ia o turnură religioasă. Pe 27, canalul de stat se blochează şi se activează cel religios. Până să preia patronimul saudit al unui contemporan al profetului Muhammad, adică Mu'adh Ibn Jabal, răpitorii nu aveau nume. Ei aparţin, aşa cum am afirmat de câteva ori până acuma, rezistenţei militare irakiene îndreptate împotriva coaliţiei. Răpitorii sunt militari de carieră, proveniţi din Garda Republicană şi serviciile de informaţii ale fostului regim al lui Saddam Hussein. Cererea lor, de a-i schimba pe ziarişti cu 20 de militari români, le trădează statutul. Ei nu atât de civili aveau nevoie, cât de prizonieri de război militari, pe care să-i trateze de la egal la egal.

Mesajul şeicului a ajuns la Bucureşti

în ultima decadă a lunii aprilie, mai exact înspre data de 27. Pe 28 aprilie, ministrul de Externe Mihai-Răzvan Ungureanu s-a deplasat val-vârtej la Damasc, renunţând la o vizită programată la Londra. Acolo s-a întâlnit cu omologul său sirian, Farouk Al-Shara, la sediul Ministerului Afacerilor Externe al Siriei, din Muhajereen Shora Avenue. Ungureanu i-a înmânat lui Farouk Al-Shara un mesaj din partea lui Traian Băsescu, adresat preşedintelui Siriei, Bashar El-Assad. Informaţia a fost difuzată de SANA, agenţia oficială de presă a Damascului. În interiorul mesajului se zvârcolea o rugăminte fierbinte. Pare-se că prizonierul din Siria era omul şeicului, pentru care acesta a plătit cu bani grei o parte din costurile operaţiunii eliberării ostaticilor noştri. În acelaşi timp, se prea poate ca şi Egiptul să fi jucat şi el un anumit rol în eliberarea omului şeicului. Schimbul pare cu atât mai plauzibil cu cât Siria nu este controlată de americani. Răpitorii i-au mulţumit fierbinte şeicului, cu o zi sau două înaintea eliberării ostaticilor noştri, în ultimul film difuzat de Al-Jazeera. În care ziariştii au o ţinută îngrijită, ca de picior de plecare, iar unul dintre răpitori citeşte mesajul de mulţumire adresat şeicului saudit.

Articolul din* Rossiskaia Gazeta, *preluat

de *Evenimentul zilei* din 10 iunie a.c., conţine câteva elemente vagi despre schimb, dar confundă ţările între ele. Autorul articolului, Feodor Lukianov, corespondentul din Bucureşti şi Budapesta al publicaţiei ruse, sugerează că cei trei ziarişti şi însoţitorul lor au fost schimbaţi cu patru mujahedini irakieni sau afgani. Lucru imposibil, deoarece această „marfă de lux", mujahedinii din închisori, aparţine americanilor, care nu le-ar fi permis românilor în vecii vecilor să o negocieze de capul lor, de dragul a trei jurnalişti „nesăbuiţi" şi al unui american de origine irakiană. Oricum, negocierile de genul acesta, care nu pot fi ascunse de ochii lumii, au dus la scurtcircuitarea relaţiilor noastre cu Washingtonul. Departamentul de Stat şi Pentagonul nu vor înghiţi uşor o poveste orientală în care un cocoş balcanic, pe nume Traian Băsescu, îşi face de cap sub nasul americanilor, purtând negocieri cu Siria, unul dintre statele nominalizate de Condoleezza Rice ca aparţinând Axei Răului.

În momentul eliberării, survenit pe data de 22 mai a.c.,

Traian Băsescu a spus răspicat că nu s-a plătit nici o răscumpărare: „Pentru a nu exista nici un fel de speculaţie, vă asigur că statul român a tratat acest caz cu responsabilitate pentru interesul naţional şi cu responsabilitate pentru fiecare cetăţean al României. Ceea ce înseamnă că statul român nu şi-a negociat nici politica externă prezentă şi viitoare şi nici nu a plătit răscumpărarea ziariştilor". Pe 6 iunie a.c., Băsescu şi-a îndulcit mincinunile anterioare, specificând că a avut loc „un schimb care nu implică numai statul român". Efectele răcirii relaţiilor cu americanii se văd la tot pasul. Aproape că putem vorbi, în acest moment, de o defecţiune majoră, la Cotroceni, a axei Bucureşti-Piteşti-Londra-Washington. Pe 22 mai a.c., în comunicatul de presă al Administraţiei Prezidenţiale se spune clar: „Cei trei cetăţeni români, Marie-Jeanne Ion, Sorin Mişcoci şi Ovidiu Ohanesian, precum şi cetăţeanul american de origine irakiană Mohammad Munaf se află de astăzi, 22 mai a.c., începând cu ora 13,44, sub controlul autorităţilor române. Cei patru sunt teferi şi nevătămaţi şi vor fi aduşi în ţară în cel mai scurt timp".

Abia la câteva ore după difuzarea comunicatului,

Traian Băsescu a aflat că Munaf a fost reţinut de americani. El a declarat că cei trei cetăţeni români şi călăuza lor au fost predaţi sub autoritatea Ambasadei României. Dar că „autorităţile române au preluat custodia cetăţenilor români şi le garantează securitatea până la momentul revenirii în ţară". Deoarece multă lume a reţinut textul comunicatului iniţial, a rămas cu impresia că va veni şi Munaf. A doua zi, când din bătrânul Hercules au coborât doar ziariştii şi mascaţii, Băsescu va face clarificările necesare, când Preşedinţia va difuza un alt comunicat, în care se spune că „deşi Mohammad Munaf şi-a exprimat opţiunea de a veni în România, autorităţile americane şi-au exercitat dreptul de a-l reţine (...)". Bâlbâielile comunicatelor trădează faptul că între Băsescu şi americani comunicarea era suspendată. Că celula de criză nu beneficia de informaţii clare, venite din partea aliaţilor. Ba mai mult decât atât, în conferinţa de presă de la Cotroceni, din 6 iunie a.c., Băsescu a declarat: „Autorităţile au cerut interogarea celor patru cetăţeni. Nu am fost de acord cu interogarea celor trei cetăţeni români, ci doar a celui american, conform legislaţiei".

Ei, copiii moşului, şi aici trebuie să ne aducem

aminte de minunatele cuvinte ale analistului Emil Hurezeanu, din data de 12 aprilie a.c., la două săptămâni după răpirea din Bagdad, când a declarat următoarele: „Serviciile respective (adică americane şi britanice – n.n.) nu comunică cu serviciile româneşti. Din informaţiile mele, în ultimele zile a intervenit o pană în comunicarea între serviciile respective şi serviciile româneşti. *Ea s-ar datora unor bănuieli sau supoziţii ale investigatorilor străini în ceea ce priveşte implicarea serviciilor româneşti, prin oameni, angajaţi ai serviciilor române, care se fac vinovaţi de răpirea ziariştilor români*. (...) Ştiu că a existat un impas de comunicare între investigatori şi serviciile româneşti şi acest impas a creat tensiuni suplimentare, ceea ce a determinat o tăcere şi mai profundă a autorităţilor româneşti". Descoperirile lui Hurezeanu scot la iveală o mânărie cât toate zilele, care a implicat serviciile de informaţii româneşti într-o adevărată conspiraţie.

La toate acestea se adaugă şi cheta

de 200.000 de dolari, strânşi de arabii din România pentru sponsorizarea arestărilor din Bagdad, comandate de la Bucureşti. Bani cu care au fost mituiţi poliţiştii irakieni. Excesul de zel al şpăgarilor din Bagdad a dus la arestări fără discernământ, fapt care a determinat eliberările ulterioare. Printre cei arestaţi se numără şi un ziarist irakian, corespondent al unui post de televiziune german, motiv care a declanşat proteste la Berlin şi acuzaţii grave împotriva poliţiei irakiene, cunoscută prin abuzuri şi violenţă. În acest moment, toţi martorii-cheie care l-au dat în gât pe Omar Hayssam că ar fi comandat răpirea ziariştilor români sunt eliberaţi. Inclusiv fratele lui Munaf, Yussuf, cel care a dat telefonul din Bagdad, în care a formulat pretenţiile financiare. Munaf, care poate fi agent CIA şi a fost reţinut de americani printr-o acţiune clasică de extragere dintr-o operaţiune mai complexă, nu va fi predat autorităţilor române, cu toate eforturile lui Băsescu de a-l confrunta cu Hayssam. Putem spune cu mâna pe inimă că axa Bucureşti-Piteşti-Londra-Washington s-a frânt în două axe mai mici: a) axa Băsescu-Iassyn-El Ghadban-Bandack; b) axa Băsescu-Udrea-Cocoş-Besciu-Vulpescu-Bittner.

Cornel IVANCIUC

finca

PSD la umbră şi la soare

În şedinţa de vineri, PSD-ul din Suceava şi-a stabilit duşmanii care îi „cauzează" cel mai tare, declarîndu-i obiective de luptă: senatorul Flutur şi săptămînalul *Jupînu.* Curat democraţie! Aşa că, la Suceava, PSD-ul şi-a făcut guvern din umbră. Asta pentru că la soare se poartă acum liberalii lui Flutur. Acuma n-am înţeles prea bine cum vor ei să conducă ţara de la nivel de judeţ, dar tot e bine că s-au hotărît să conducă şi ei ceva, fie chiar ţara, dacă la judeţ au cam zbîrcit-o. Pînă una-alta, la serbările de la Gura Humorului, prefectul de Suceava, liberalul Orest Onofrei, a apărut în direct la Antena 1 călare pe calul numit cînd Gavril, cînd Mîrzac. Calul era foarte bine strunit de prefect şi, deşi era unul singur, cele două nume sub care a fost prezentat dau, puse împreună, fix numele şefului PSD local, Gavril Mîrza! Cum nimic nu e întîmplător, mai mult ca sigur la şedinţa de săptămîna asta va fi declarat şi prefectul inamic privat al PSD, probabil cu cal cu tot. Deşi calul, dacă-şi păstrează numele, s-ar putea să scape!

Trecerea vămii prin brînză

În general, în Vama Borş, de o lună şi ceva se întîmplă lucruri foarte interesante. Sau, mai bine zis, nu se întîmplă ceea ce ar trebui să se întîmple. Mai precis, lunea şi miercurea, între orele 22 şi 6 dimineaţa, camioanele şi TIR-urile nu sînt controlate. Cei care cunosc oareşce dedesubturi din zonă spun că ar fi vorba de o dispoziţie dată de şeful vămii, Călin Vesa, cel care, după ce a fost schimbat de Blănculescu, a fost pus la loc de aceeaşi administraţie, dacă vă mai amintiţi. Ei, poate că se aplică, pe neve, un program secret de fluidizare a traficului, ceea ce demonstrează, cu claritate, de ce a fost repus Călin Vesa în funcţie (şi grad?): că-i bun manager, băi, cîrtitorilor! Dacă nu vă mulţumeşte explicaţia de acum, vă invităm să o citiţi pe cea de săptămîna viitoare.

Un erou local face cinste şi nu cinsteşte

Ziua în care românii îşi cinstesc eroii nu a trecut neobservată nici la Baia Mare. La Monumentul Eroilor s-au depus flori, coroane şi s-au ţinut discursuri de către tot felul de partide, organizaţii şi personalităţi locale. Mirarea cea mare a fost absenţa gestului de cinstire din partea PD, fapt pe care unii l-au socotit o simplă neglijenţă. O floare puteau aduce şi pediştii, chiar dacă ar fi luat-o dintr-un parc. Iniţiaţii ştiu însă că deputatul PD de Maramureş, Mircea Man, vede eroi doar cînd se uită în oglindă. Intenţionat am spus *eroi* şi nu *erou.* Chelnerii ştiu de ce.

Platon şi Aristotel
cinstind eroii cu Martel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale şi vor fi autentice

SIMONA MARINESCU: „Mi-au înregistrat discuţiile cu mama. Mi-au redirecţionat SMS-urile“

Simona Marinescu lucrează la Banca Mondială. În Irak. Băsescu a zis că ea a fost extrem de toxică în perioada răpirii ziariştilor şi că tot ea a fost dată afară de la Bancă.

Reporter: De ce dezinformaţi?

Simona Marinescu: De unde ştiţi că am dezinformat? Dumneavoastră la ce informaţii vă raportaţi cînd spuneţi asta? Nu îmi aduc aminte să fi avut vreun dialog pe timpul crizei ca să acuzaţi dezinformarea.

Rep.: Sînteţi naivă? V-au folosit ziariştii?

S.M.: Vă referiţi la ziariştii răpiţi? Cînd aud de ziarişti, îi şi văd în captivitate, undeva într-un beci din Irak. Traumatizantă experienţă.

Nu, nu am făcut jocul presei, deşi au fost cîţiva ziarişti coordonaţi de celula de criză pentru compromiterea mea. Mi-aduc aminte că, la puţină vreme după răpirea românilor, m-a sunat un reporter al unui post de televiziune să mă întrebe dacă pot „confirma eliberarea celor patru“. Am închis telefonul, am avut suspiciunea unei farse. A doua zi am aflat că persoana se afla într-un birou important, sub privirile unei persoane „grele“, care aştepta să fac o greşeală.

Rep.: Sînteţi inconştientă? Vă riscaţi scaunul pe dolari de la Banca Mondială pentru nişte rufe spălate în familia politică de pe Dîmboviţa?

S.M.: Mult mai mult are de riscat un preşedinte de ţară care-şi pierde credibilitatea. Nu ştiu ce tot spală familia politică de pe Dîmboviţa, că încă se mai plimbă unii în haine jegoase şi sînt chiar mîndri. Aşa cum ştiţi, am schimbat Dîmboviţa cu Tigrul şi nu sînt interesată pentru moment de alte coordonate geografice. Şi nici politice.

Rep.: Întîi ne-aţi spus că nu e Ohanesian printre răpiţi, apoi alte prostii! De ce v-aţi băgat în povestea asta cu ziariştii?

S.M.: Dumneavoastră ce aţi fi făcut dacă aţi fi fost în Bagdad cînd nişte români erau răpiţi? Mă rog, sper că faceţi parte din rîndul celor cărora în general le pasă. Am auzit pe mulţi spunînd: *Dacă nu era treaba ta, trebuia să te faci că ploua*. Cînd eşti în Irak, în inima iadului, e greu însă să nu-ţi pese. În fine, m-au sunat de-acasă membrii familiilor şi m-au întrebat, de aceea m-am băgat. Apoi, colegii din coaliţie m-au rugat să ajut. Nu am declarat că Ohanesian era în hotel, am spus că informaţia circulă greu în Bagdad şi că ambasada a cercetat mult pînă a aflat împrejurările răpirii, fiindcă cei de la hotel nici măcar nu ştiau dacă cei trei erau împreună la momentul incidentului sau nu. De ce nu cereţi caseta de la Europa FM? Cui îi trebuie prostia asta de o tot vîntură pe piaţă?

Rep.: Cîte din declaraţiile dumneavoastră din media erau cu adevărat ale dumneavoastră?

S.M.: Eeeeeeeeei… asta e o întrebare. Sunaţi serviciile şi veţi afla. Mi-au înregistrat şi discuţiile pe care le-am avut cu mama. Mi-au redirecţionat SMS-urile şi au citit informaţiile bancare. Noroc că nu vorbesc în somn. N-am cunoscut tehnicile folosite de Securitate, dar nu cred că putea fi mai rău. Preşedintele Băsescu a sunat la toţi oficialii cu care am lucrat. Era mai simplu să mă sune pe mine. Cîţiva dintre ei mi-au scris lucrurile astea şi voi publica documentele pentru istorie. Şi nu peste 50 de ani, ci mai devreme. Numai domnul Băsescu e nemuritor. Mi s-a părut în neregulă ca locul meu de muncă să depindă de voinţa preşedintelui. Dumneavoastră ce credeţi?

Rep.: Sînteţi „extrem de toxică“.

S.M.: Vă sfătuiesc să mă ignoraţi. Cel puţin în mandatul ăsta. Preşedintele Băsescu e supărat pe toată lumea care l-a înfruntat vreodată, nu-şi uită adversarii. Să te relaţionezi corect cu cei care au alergat cu tine sau împotriva ta cere… noblеţe.

Rep.: V-aţi amestecat în negocierile cu răpitorii?

S.M.: Negocierile cu răpitorii????????? Vă dau în judecată! Şi pe dumneavoastră, şi pe el. Cine erau răpitorii, aţi aflat???? A spus asta şi preşedintelui instituţiei la care lucrez. Dintr-o suflare. Trebuie să ai exerciţiu ca să mistifici adevărul aşa. N-am vorbit decît cu investigatorii coaliţiei. Şi sînt unul dintre puţinii români care au vorbit cu investigatorii coaliţiei. Nu discut decît cu oamenii civilizaţi. De restul s-a ocupat domnul Băsescu.

Rep.: Nu e frumos pentru o femeie frumoasă să dezinformeze presa!

S.M.: Insistaţi, văd. Vă lăsaţi manipulat de Palat. O situaţie extrem de gravă, aşa cum a fost cea a răpirii românilor, cerea conexiuni imediate şi informaţii curate. La Bagdad s-a vorbit despre Hayssam şi implicarea lui înainte ca la Bucureşti să fie evident acest lucru. Nu ştiu ce a făcut celula de criză, dar ştiu ce investigaţii profesioniste au făcut cei de aici, cei cu care am vorbit zi de zi. Restul e poveste cu balauri şi feţi-frumoşi. Nu mă miră ca sînteţi de cealaltă parte. Obiectivitatea nu este punctul forte al *Academiei Caţavencu.*

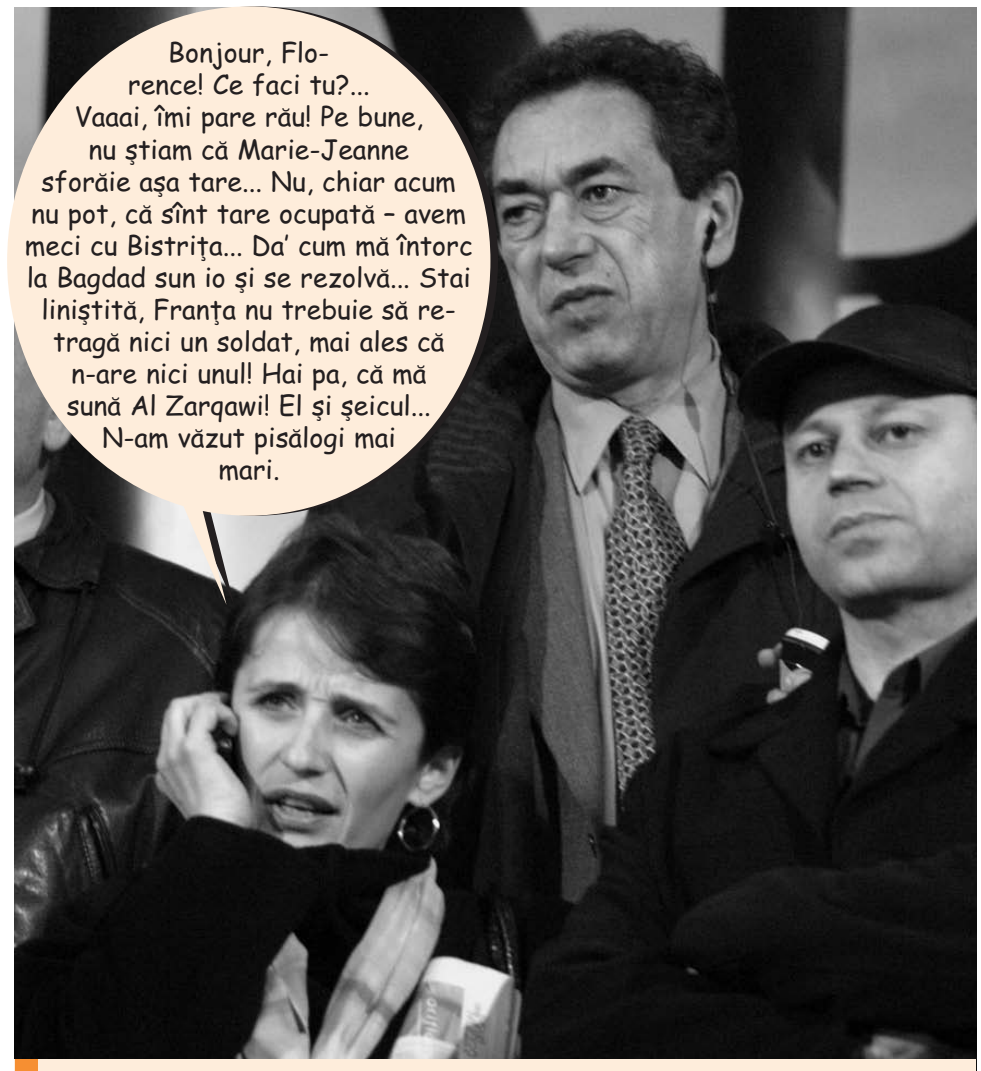
Bonjour, Florence! Ce faci tu?... Vaaai, îmi pare rău! Pe bune, nu ştiam că Marie-Jeanne sforăie aşa tare... Nu, chiar acum nu pot, că sînt tare ocupată - avem meci cu Bistriţa... Da' cum mă întorc la Bagdad sun io şi se rezolvă... Stai liniştită, Franţa nu trebuie să retragă nici un soldat, mai ales că n-are nici unul! Hai pa, că mă sună Al Zarqawi! El şi şeicul... N-am văzut pisălogi mai mari.
Simona Marinescu, o dependentă de publicitate aflată aici la o cură de dezintoxicare a mediilor de informare

Rep.: Băsescu jubilează că v-a dat afară de la Banca Mondială!

S.M.: Lăsaţi-l să se bucure. A irosit multă energie ca să-mi facă rău. Are o vulnerabilitate faţă de femei, cu siguranţă.

Eugen ISTODOR

Campania se întoarce.
Acum cu Ministerul Culturii alături!

Pentru monumentul unei femei monumentale

Motto: „*Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să ştiu că s-a limpezit lumea*“
Elisabeta Rizea

În ianuarie 2004 publicam în *Academia Caţavencu* un apel pentru construirea unui monument al femeii de patrimoniu istoric Elisabeta Rizea din Nucşoara. Am încercat să facem puţină dreptate. Intelectuali de marcă, simpli cetăţeni din judeţele ţării, miniştri, copii au donat aşa cum şi cât au putut, până la 11.000 de dolari, în august, anul trecut. Bani „de soclu“, despre a căror folosinţă am dat seamă în paginile revistei până în septembrie anul trecut. Apelul s-a desfăşurat pe tot parcursul anului: s-au organizat mitinguri oficiale, s-au difuzat reportaje şi emisiuni la TVR 1, Antena 1, PRO TV, Radio România Cultural, apeluri în presa locală şi centrală, s-a construit un website www.elisabetarizea.ro de către firma Zitec (căreia îi mulţumim pe toate căile). Cel mai emoţionant moment a fost însă atunci când copiii din satul Mereni, jud. Constanţa şi-au donat puţinii bani de buzunar pentru construirea monumentului, impresionaţi de povestirea domnului Damian Avrămescu, pe care şcoala îl invitase să le vorbească despre rezistenţa în munţi.

Acum mai oficial, mai hotărât, mai adevărat! Începe campania 2005!

Spuneam în toamna trecută: campania o vom continua chiar dacă va trebui să aşteptăm schimbarea regimului (care, fie vorba-ntre noi, n-avea nici un chef de faţa nici unui luptător anticomunist, fie el şi o femeie ca Elisabeta Rizea, invocând motive ticăloase cum ar fi: „în munţi au luptat şi legionari şi se supără comunitatea evreiască“ (Răzvan Theodorescu, ex-ministru al Culturii) sau „Elisabeta Rizea a fost o colaboratoare nenorocită a Securităţii“ (consilier prezidenţial, astăzi deputat PSD). Acum, într-o emisiune de dimineaţă de la Radio Guerrilla (94,8 FM, ora 9,35), ministrul Culturii, Mona Muscă, fostă semnatară a adeziunilor pe vremea opoziţiei, şi-a declarat sprijinul moral şi material pentru realizarea acestui monument. Bunăoară, acum face nu numai sens, ci şi rost pentru a declanşa campania: „Pentru monumentul unei femei monumentale, Elisabeta Rizea“, partea a II-a. Pentru realizarea acestui proiect se va înjgheba un concurs naţional în condiţii pe care le vom anunţa cu tam-tam. Cei care vor alege cea mai bună lucrare vor fi: Andrei Pleşu, Aurora Liiceanu, Mihai Oroveanu, Radu Varia, un reprezentant al Ministerului Culturii şi unul al *Academiei Caţavencu.*

Încă o dată, pentru cine şi pentru ce

Născută în Domneşti-Muscel, Elisabeta Rizea a ispăşit 13 ani de anchetă şi temniţă grea pentru că a sprijinit activ „banda teroristă Arsenescu-Arnăuţoiu“. În 1964, când a fost judecată pentru recidivă, la numai doi ani de la prima eliberare, a fost condamnată la moarte, iar pedeapsa i-a fost apoi comutată în muncă silnică pe viaţă. În puşcărie a fost bătută şi schingiuită fără milă, iar un colonel de Securitate i-a smuls părul din cap fir cu fir. „Bandiţii“ sprijiniţi de Elisabeta Rizea au fost, de fapt, eroii rezistenţei anticomuniste din Munţii Făgăraşului. Vizitată de Regele Mihai I şi de preşedintele Emil Constantinescu, subiect al mai multor cărţi şi documentare de televiziune, Elisabeta Rizea a devenit după 1989 simbolul tuturor celor care au luptat cu preţul vieţii şi al suferinţei fizice împotriva totalitarismului. Monumentul propus să ia locul statuii lui Lenin în Piaţa Presei Libere este nu numai un simbol al luptei populare sau un exemplu de verticalitate pentru toţi ziariştii care vor trece pe lângă el, ci şi o satisfacţie profund umană că, cel puţin o dată la o sută de ani, se face un pic de dreptate.

Liviu MIHAIU

LEI: RO72 CBIT 4220 1022 9901 2000
USD: RO38 CBIT 4220 1022 9901 3000
EUR: RO04 CBIT 4220 1022 9901 4000
deschise la B.C. ION ŢIRIAC – sucursala Izvor;
titular cont: AŞEZĂMÂNTUL CULTURAL „ACADEMIA CAŢAVENCU“.

Cuvîntul care e pro-diversiune

Da, știu, cunosc, mi-am dat și eu seama. Într-adevăr, inculparea lui Iliescu pentru mineriada din 13-15 iunie 1990 e o diversiune și marchează venirea la putere a diversiunilor Alianței. Nimic de zis, nimic de obiectat. Diversiune în toată puterea cuvîntului. Dar ce diferență față de diversiunile de pe vremea FSN-ului-FDSN-ului-PDSR-ului-PSD-ului! EI au fost în stare să provoace o bătaie interetnică la Tîrgu Mureș ca să înființeze SRI-ul. Au incendiat autobuze pe 13 iunie 1990 ca să aibă pretext să cheme minerii în 14. Unii zic că au fost în stare să și omoare vreo 1.500-2.000 de oameni la revoluție, ca să vină EI ca salvatori la putere. Pe lîngă astea, o biată încercare de inculpare a lui Ion Iliescu își arată caracterul profund pozitiv. E o manipulare bine intenționată. E plăcută, e veselă, e luminoasă. Ziua începe frumos cu ea. Vrăbiuțele ciripesc mai vioi. Oamenii buni sînt mai buni. Oamenii răi se simt rău și poate fac infarct. Dar presa, oare ea ce face?

România liberă. Doamne, cum se mai bucură! Ca un dulău mioritic uriaș care sare, dă din coadă și te linge pe față. Ham-ham-ham! „Dacă ar fi reținut pentru toate infracțiunile, Iliescu ar fi condamnat la 380 de ani de închisoare“! „Iliescu judecat, pentru sîngele vărsat!“ Exact același titlu de prima pagină pe care îl are și ***Evenimentul zilei,*** care își dă seama: „Pentru aceleași infracțiuni, Nicolae Ceaușescu a fost judecat, condamnat și executat, în 1989, chiar de către puterea provizorie reprezentată de trioul Iliescu-Roman-Voican Voiculescu“.

Ziua. Se bucură scrîșnit: „Morții lui Iliescu“, dînd senzația că de undeva, din titlu, lipsește un *„mă-sii“,* sau *„mamelor“.*

Adevărul se bucură reținut: „Blestemul Ceaușeștilor: Ion Iliescu, cercetat pentru infracțiuni privind crime împotriva umanității“.

Jurnalul național. Ca de obicei, ratează marile bucurii și tristeți ale neamului cu subiectul, extrem de interesant și vandabil, „Mica Românie din închisoarea Maribor“.

7 plus e singurul furios: „Puterea lansează diversiunea Iliescu“.

Libertatea face presă pentru altă Românie: „Cine va lua copilul?“ (adică Bogdan Lobonț sau fosta sa nevastă?)

Cei de la ***7 plus*** au inventat niște sintagme interesante în răutăcismul lor: „presa portocalie“, „ziarele portocalii“. Nu e foarte clar însă ce înțeleg ei prin asta. Oare „ziare care se vînd“? În schimb, am citit iarăși, cu plăcere, rubrica de „Răspunsuri la întrebările intime pe care vi le puneți“, ținută de Doamna Narcisa.

Monica din Buftea întreba: „Crezi, Narcisa, că-l sperie diferența de vîrstă dintre noi (el are 19 ani, eu 35, *dar arăt de 25)?“*.

Joi, în presă au apărut informații despre salariile celor din industria bancară. Mugur Isărescu era dat cu un salariu de 6.000 de euro. Pe vremuri, se zicea că Firească (adică Gabriela Vrînceanu Firea – așa îi zic eu, Firească, încercînd să impun o poreclă) ținea sincer la Mugur Isărescu. Citind *Jurnalul național* mi-a sărit inima, văzînd un editorial al ei cu titlul: „Salariul lui Mugur Isărescu“. Să vezi că s-a întîmplat ceva între ei. Am citit cu înfrigurare. Dacă fata zice că Mugur are un salariu prea mare, e clar că avea altceva prea mică.

„Ce-a aflat tot poporul? Că Mugur Isărescu are o retribuție de puțin peste 6.000 de euro. Dincolo de enunțarea acestor cifre, se ascunde o realitate românească. În mod evident și demonstrat, creierele Băncii centrale au contribuit la îndepărtarea colapsului financiar, prin măsurile de politică monetară.“ Uff, nu s-a întîmplat nimic. Totul e bine, deocamdată.

Alexandru VĂRZARU

Poeta Gabriela Vrînceanu Firea la o întîlnire cu cititoarea sa Sandra Stoicescu în cadrul emisiunii *Profesiunea mea: lectura*

canalul mass-midia năvodari

● Spuneam săptămîna trecută că Șeuleanu a fost văzut strîngîndu-și niște lucruri de prin birou. Din păcate, se pare că, de fapt, nu făcea decît să își caute stiloul ăla cu care semnează ordine de deplasare și parteneriate cu diferite stații din lume, probabil cu acelea care n-au aflat că Năstase (domnul Adrian Năstase) nu mai este premier. Cît de curînd, Dragoș Ș. va zbura. Stați, nu aruncați cu aparatele în aer, că va zbura doar pentru vreo două săptămîni, pînă la colegii lui din Africa de Sud. Probabil că îl așteaptă acolo niște subiecte foarte fierbinți pentru țară, așa că-l sfătuim să fie foarte atent la indicele de protecție UV.

● Dacă la Radio și la Televiziune începe să se mai miște ceva, cîte o placă tectonică la vîrf, la Rompres e o liniște de se aud angajații nefăcînd nimic. Agenția de presă oficială a României este condusă în continuare de Ioan Roșca, un fel de servitor de-al lui Nicolae Vacaroiu – ceva mai sus însă decît un chelner, dacă ne gîndim că l-a însoțit pe șeful Senatului peste tot. Nu doar la budă, ci și la BID.

Zețarul Ivan

România.
Mici fragmente de neant.

Ce mai vînd intersectanții

În intersecțiile de pe Bulevardul Decebal, spre Piața Alba-Iulia, comercianții ambulanți – în cinstea cărora piața ar trebui rebotezată „Alba-Neagra-Iulia“ – au scos la vînzare produse noi. După ce au dat lovitura cu mai vechile binocluri, acum ei sar pe șoferii care așteaptă la semafor cu „Nu vreai o portavoce, șăfu'?“. Asta-i curată incitare la miting, fraților. Probabil că semenii acestor comercianți nu mai sînt mulțumiți cu ce le iese prin autobuzele aglomerate și au găsit această cale pentru a genera grupuri și mai numeroase. Așadar, în caz că vă vor aborda prin intersecții cu „Șăfu, 'ai îț' dau un Molotov eftin!“, nu cumva să puneți botul la provocare dacă nu vreți să rămîneți mai tîrziu fără acte.

Moș Ion Roată de 4 x 4

Au dispărut moșii comuniști și au apărut ăia capitaliști. Eram în parcarea unui supermarket și aranjam niște pungi în portbagaj. Mă trezesc claxonat de un boșorog dintr-un jeep și luat cu „Hai, bă, mai repede, că vreau să parchez în locu' tău!“. Îi zic să aibă puțină răbdare să mă rezolv și eu cu plasele, la care babalîcu' zice: „Da' ce faci, bă, le aranjezi cu penseta, 'te-n pula mea!“. Păi, nu bine le făcea Ceaușescu că-i ținea trei sferturi de zi blocați la cozi? Mi-a părut un pic rău că nu mai trăiește Ceaușescu, să-l fi văzut pe boșorog cum se înghesuie la o coadă strigînd: „Să se dea-n pula mea cîte-un jeep, să se ajungă la toată lumea!“.

Măicuțele cu aură în formă de volan

Vă povesteam acum ceva vreme de niște călugărițe (catolice, după țol) care se dădeau prin centru cu un VW Golf scos din țiplă. Zilele trecute – chiar de Paștele Cailor, îmi dau seama acum – am văzut niște măicuțe (creștin-ortodoxe) cu o Dacie Break ponosită, care chiar aducea aminte de un catîr jerpelit. Ei bine, tocmai capra asta rîioasă umbla cu coada pe sus: n-au stat la semafor, după coloana de mașini, ci au luat-o, în trombă, prin stînga refugiului de tramvai. Uite cum o să-și amortizeze Poliția Rutieră cheltuielile cu camerele video instalate pe stîlpi: o să vîndă imagini și la *Viața spirituală,* și la *Reflecții rutiere,* și la *Cascadorii rîsului.*

Puwak parade

După măicuțele cu Golf și Dacie, urmează, se-nțelege, un Matiz. Ei bine, săptămîna trecută am avut impresia că am văzut cocul doamnei Puwak, fosta mare ministră, umblînd cu un mic gigant. Roșu, evident, așa cum i-ar ședea bine unui călugăr pesedist. Ocazie cu care descoperim încă un posibil client pentru imaginile captate de camerele video ale Poliției Rutiere: Oficiul Anti-Fradudă al UE.

Ethos, Porthos și Aramis

reportaj cu țara de gît

Ministra Ana Mureșan e păgubașă la Dacia

2005.

Cu șaișpe ani în urmă, acest articol nu putea să apară. Este vorba despre o coadă de oameni pentru procurarea mașinilor Dacia. Cuvîntul „coadă“ era interzis în vremea aceea. Acum cuvîntul „Dacia“ este ca și mort. Supraviețuitor în formula „Logan-Dacia, powered by Renault“. Acum, acest articol e desuet.

Pînă în 1989,

dacă voiai o mașină, nu te duceai la dealer, ci la CEC, unde depuneai pentru Dacia 70.000 lei sau 14.000 de dolari (la un curs oficial de 4,95 lei/dolar). Pentru ARO, 110.000 lei. Cam 22.000 de dolari. Scriai o cerere către Comitetul Central al Partidului Comunist Român, aprobată musai de Ana Mureșan, ministrul Comerțului Interior. Ca să urci pe listă aveai nevoie și de o pilă. Iată un model de cerere cu pilă, este adevărat, pentru o limuzină Trabant.

23 iunie 1988:

„Subsemnatul dr. Adrian Năstase, cercetător științific la Institutul de Cercetări Juridice, vă rog să binevoiți a-mi aproba cumpărarea cu prioritate și cu plata integrală a unui autoturism TRABANT 601 (limuzină). Acest autoturism mi-ar fi deosebit de util pentru numeroasele deplasări pe care le presupun activitățile ce le desfășor în cadrul ADIRI (ca președinte al Secției de Drept Internațional), în cadrul Academiei de Științe Sociale și Politice (**Ștefan Gheorghiu**) a Universității din București, ca lector al CC al PCR, ca membru al Consiliului Juridic al MAE, ca secretar de redacție al publicației «Revue roumaine des sciences sociales, série de sciences juridiques»“.

Notă suplimentară atașată:

„Tovarășă ministru Mureșan, vă rog respectuos să binevoiți a aproba această cerere, (semnat) Ambasador A. Miculescu“.

Cererea este a actualului lider PSD. Pila vine de la socrul său.

În 1989,

la Revoluție, cereri fuseseră depuse 500.000. Semnatarii lor așteptau telefonul de la CC al PCR să se prezinte la Uzinele „Dacia“ să ridice mașina. Acum, lunar, se sună între ei și se adună în față la Senat. Sînt păgubiți. Din ce în ce mai puțini.

Gabriela Georgescu

era profesoară de limbi străine atunci. Banii i-a avut după moartea soacrei și vînzarea casei acesteia din Rîmnicu Vîlcea. „Mașina era o necesitate, soțul meu lucra mult în Pitești, la Uzina «Dacia» și făcea drumuri-drumuri acolo. Lucra cu mierea și noi nu ne-am atins. Voiam să ne plimbăm copiii prin țară, așa cum era, că nu se mai știe acum, în week-end așteptam o lună, că se umbla o dată cu număr cu soț și altădată fără soț, iar iarna aproape deloc.“ Nu a avut pile. Banii ei au rămas la CEC. Azi, 70.000 de lei înseamnă nici 10 dolari. A ajuns în Colegiul Director al Asociației Păgubiților de Autoturisme.

Matilda Ionescu era tehnician.

„Am mîncat iaurt cu pîine timp de cinci ani și am făcut și un împrumut la fabrică. Salariu de 2.700 lei. Un iaurt era 1,90 lei. O pîine, 2 și 10. La ora 5 eram la coadă. Nu găseai iaurt mai tîrziu. Eram cam a cincizecea, dar prindeam 10 borcane de iaurt. Eeee, era iaurt, dar nu vă spun ce diarei am avut, iar la diaree făceam risipă, că nu puteam mînca iaurt. Făceam brînză din lapte.“ N-a apucat Dacie.

Ce porcărie şi democraţia asta, to'ar'şa Ana Mureşan! Auzi, să cumperi tu Daciile în rate, sau în lizing, fără să aştepţi deloc? Păi, pe vremea noastră venea omu', dădea zece mii la matale şi după aia aştepta liniştit. Ştia că 7-8 ani nu-l mai deranjează nimeni...

Ana Mureşan şi Ion Coman, enervaţi că Ion Iliescu le-a luat în '89 toată Dacia, cu tot cu munţi, dealuri, ape şi cîmpii, fără aprobare specială semnată „Ana Mureşan“

Mihai Tăutu:

„Eram șofer pe mașini grele, apoi, azi, 30 de pîini.

Manuel Goran:

„Am pus banii la CEC după 1990. Am pus banii pentru mașină, din pîine cu iaurt pentru o clipă mai bine. Chiar și un ARO pe benzină.“

O voce

îl aude pe Goran și îl batjocorește: „Bă, dacă voiai pe motorină, de ce nu scriai, bă, în cerere, că aprobam, omule, aprobam, omule!“. Vocea era a unei femei. Femeia era rară în cap și ciufulită: „Da, sînt Ana Mureșan, ministrul Comerțului Interior. Tinere! Ce te uiți așa la mine? Sînt aici fiindcă m-am dus cu cererea mea la Ceaușeasca și mi-a spus în față: «Anuțo, tovarășă, nu e frumos să văduvim poporul! Stai la coadă!». Comuniștii era cinstiți, nu ca ăștia care s-au îmbuibat pe depunerile noastre!“. Ea este Ana Mureșan. Nu mai este ministru al Comerțului. Nu are mașină. Azi, Dacia nici nu se mai fabrică. Nici Lăstun, nici ARO.

Lunar îi vezi pe păgubiți.

Din ce în ce mai puțini. Joi erau 20. Au trecut 16 ani de la ultimul iaurt jertfit pentru o Dacie. Păgubiții nu mai au nevoie de coșciuge pe patru roți, cum se numeau Daciile. Au nevoie de medicamente, se îngrijesc de groapă și lumînare.

Ana Mureșan e în voce:

„Asta vor, să murim! Să nu mai fie unul în viață ca să ne dea banii actualizați.“

Cucu Dogaru declară: „Cereri pentru o Dacie aprobate de către Ana Mureșan au fost trecute în testamente. Îi mulțumim că ni le-a aprobat.“

„Iaurtul“ nu iartă.

Eugen ISTODOR

Ei au strivit corola de lumini a luminii

He-heee, nici n-a trecut multă vreme de cînd cercetătorii americani au răspuns la chinuitoarea întrebare „ce se întîmplă cu doi care se pupă, într-un film, după ce se stinge lumina?“, că s-a născut deja o nouă întrebare: ce se întîmplă cu ăia doi care se pupau înainte să se stingă lumina, după ce ea se reaprinde?

Răspunsul ni-l dau (negru pe alb, respectiv negru pe galben), pe afișele lipite de gardul unei cîrciumi de către chelnerița responsabilă cu cultura, unii, Lucian Blaga și Peca Ștefan: în afară de cazul în care se aprinde pentru țigara de după, lumina nu poate aduce, după o noapte grea, decît o zi fututută. Mai ales dacă te duci la serviciu șifonat și cu cearcăne și ai un șef pe care-l enervează sforăitul. În special, cel din ședințe.

Lumină din alumină

La curbă, mașinile greșesc

În Capitala patriei noastre (din imagini, mi s-a părut că ar fi fost, parcă, pe lîngă complexul Romexpo) s-a desfășurat o chestie cu mașini, parcă „Raliul VIP“. Cu această ocazie, am văzut la televizor tot felul de figuranți, de fițoși și fițoase, de mîndre purtătoare de silicoane etc., alături de mașinile lor, mai noi sau mai puțin noi, mai scumpe sau mai puțin scumpe, de la caz la caz și de la amant la amant. La un moment dat, niște cetățeni au prezentat mașina stripperului Cornel Păsat, zicînd că era un Peugeot 206 vechi de 15 ani. Din cîte știu eu (și mai știu și alții, mai pricepuți), programul „Peugeot 206“ a început în 1993, iar mașina a apărut pe piață la începutul lui 1995, parcă. Cineva care n-a trecut prin școala primară ca rața prin apă își dă seama ușor că autoturismul lui Cornel Păsat n-avea cum să aibă 15 ani vechime nici dacă s-ar fi dat cu toba de pereți. Poate că respectivii reporteri or fi înțeles greșit: de fapt, fusese vorba de stripperul Cornel Peugeot, care avea un Passat vechi de 15 ani. Așa da, se poate.

Alfa Romexpo

Bursa șpăgilor

Șpaga e o carte de vizită

Joi, 9 iunie 2005. Mă aflam la volanul unei mașini străine, care era chiar mașina mea. Aveam Brașovul în spate și mă îndreptam, în mare viteză, spre Sighișoara. Într-o frumoasă localitate din Ardeal, vitezometrul își făcea de cap, indicînd o viteză mult mai mare decît viteza maximă admisă prin localitățile ardelenești. La un moment dat, o mașină din sens opus îmi face semn din faruri: poliția! Frînez rapid și îi răspund cu aceeași față lungă, drept mulțumire. În secunda următoare, un polițist îmi face semn să trag pe dreapta. Trag pe dreapta. Polițistul rîde: mă văzuse cum îi făcusem din faruri celui care îmi semnalizase că radarul e pe aproape. Cobor din mașină, îl salut pe polițist, îmi răspunde la salut, îl întreb ce s-a întîmplat, îmi spune că tocmai am fost prins de radar. „Cît aveam?“, îl întreb. „Nu mult, 68 km/h“, îmi zice polițistul. Îmi cere actele, i le dau, mă invită la mașina poliției, în care se afla șeful – șeful lui. Scot o carte de vizită cu *Academia Cațavencu,* le-o dau și încep să le povestesc că trebuie să ajungem la Cluj, unde lansăm Radio Guerrilla de Cluj și *CJ-24-FUN.* Le spun că nu am mai fost oprit de poliție de vreo doi ani și chiar mă întrebam cînd se va mai întîmpla. Iată că tocmai se întîmplase! Polițiștii păreau foarte drăguți, mă ascultau cu un zîmbet amabil, m-au întrebat cînd vom lansa Radio Guerrilla și la Sighișoara, m-au întrebat ce mai face Mircea Dinescu, le-am zis că nu prea știu, fiindcă Dinescu nu mai e la *Cațavencu*, m-au întrebat cum se numesc șefii de la *Cațavencu* și eu le-am zis că Liviu Mihaiu și Mircea Toma. „Păi, îi știm de la televizor“, mi-au zis ei și, după ce s-au mai uitat de cîteva ori la cartea mea de vizită, mi-au dat actele înapoi. „Nu mă amendați?“, i-am întrebat eu, iar ei au început să rîdă. Nu, nu m-au amendat.

Nuntă cu radar

Deschide ușa, creștine, că și eu sînt om cu tine

Domnu' Fane este portarul-șef de la Spitalul „Sf. Maria“ din București, de pe Bdul Iuliu Maniu. E un băiat de la țară, cu vreo trei clase și jumătate, brunet și cu părul creț. La subsuori, el are un băț de vreo 40 cm care are în vîrf o bucată de cauciuc. Fane stă pe scaun și cu bățul apasă pe un buton care deschide ușa de termopan a spitalului. Între orele 15 și 17, ușa spitalului se deschide destul de ușor. În schimb, în afara orelor de vizită, domnu' Fane este șef la intrări. Dacă ai alură de om prosper, cu 100.000 de lei intri în spital fără probleme. Pentru cei din provincie, șpaga e de doar 50.000 de lei. Vinerea trecută, soția mea s-a internat la acest spital. Eu nu am reușit să trec de domnu' Fane, deși i-am explicat că nevastă-mea e bolnavă și nu poate să coboare patru etaje și că vreau doar să-i las o plasă. Dar domnu' Fane nu a cedat și mi-a dat de înțeles că, dacă de pe partea lui ușa se deschide cu bățul, de de partea mea nu se poate deschide decît cu capul.

Desene reanimate

To be or înot to be

La Reșița, există un complex sportiv cu trei bazine de înot, două acoperite și unul în aer liber. Sau unul acoperit și două în aer liber, este greu de spus, pentru că unuia dintre cele două bazine acoperite stă să-i cadă tavanul. Bani de reparații nu sînt, pentru că cei patru antrenori care țin cursuri de inițiere iau 500 de mii/copil și nu taie nici o chitanță. Pe lună vin să se inițieze în jur de 50-60 de copii, dar la reparații nu ajunge nici un ban.

Marius Crețan, șeful antrenorilor, face și el ce poate, adică face precum subalternii: cursuri de inițiere fără chitanță. Ăstimp, bazinele rămîn aproape fără nici o îngrijire – iar asta este o strategie comercială nu tocmai rea, pentru că, în curînd, antrenorii vor putea să ia și taxă de pescuit pe cele trei bazine, tot fără chitanță.

Musca la reparat

Zbor în bătaia şoselei

– senzaţionalele închipuiri ale *Academiei Caţavencu* –

Horia-Roman Patapievici este intelectual şi cînd conduce. Săptămîna trecută, el a avut un accident de maşină, pe care l-a făcut nu din neatenţie. Ci pentru că a fost reţinut de un vis important. Nu a făcut accidentul pentru că a adormit la volan, ci pentru că trebuia să viseze ceva. Ce a visat Patapievici în acele momente? – iată întrebarea la care organele competente de pe lîngă *Academia Caţavencu* vor trebui să răspundă.

Doru BUŞCU

O ştie toată lumea: H.-R. Patapievici e un spirit renascentist. Rar am văzut pe şoselele României atîta polivalenţă adunată într-un singur participant la trafic. Numai că o asemenea aglomeraţie de priceperi şi talente pune probleme serioase de spaţiu. Aşa se face că, pe lîngă fizician, eseist, filozof, scriitor şi publicist, în inventarul personal al lui Horia n-a mai încăput şoferul. Eu cred că Mégane-ul a fost condus de filozof în colaborare cu eseistul. Fizicianul şi scriitorul moţăiau pe bancheta din spate, iar Horia, obosit de verva publicistului, moţăia. Ce să vă spun? Că filozoful a dat Sting la maximum şi eseistul a călcat-o la blană pe serpentine? Acum nu mai contează, coastele tot fisurate rămîn. Horia, te rog eu, ca un cititor de *Idei în dialog:* nu mai lua atîţia intelectuali în maşină!

Dan STANCIU

Nu şofez şi, ca atare, n-am idee ce-i trece prin minte unuia aflat la volan cînd îl atinge, insidios, aripa oboselii. Cel în cauză fiind H.-R. Patapievici, m-aş încumeta să presupun că ar putea fi vorba de: i) corective necesare la un set de alegaţii refutate precar de antecesori; ii) temeiuri tari pentru a separa tranşant perenul de falacios; iii) derobarea de la a mai cauţiona, fie şi ingenuu, un sistem lax, minat de aporii trufaşe.

Ioan T. MORAR

Nu ştiu, nu-mi pot imagina ce a visat Horia, l-am sunat să-l întreb pe el, dar avea telefonul închis. Pot să vă spun, însă, că eu cînd adorm la volan nu visez nimic. Absolut nimic!

Marius DRĂGHICI

Visul şi Visa

Visul s-a întâlnit cu Visa. Se ţineau de mână, se priveau în ochi. Care-i visul tău, Visule? Un buget mai mare la Cultură? Mai puţini tineri analfabeţi în filosofie? O carte de poezie? Mai mult bun simţ, mai multă căldură, mai puţină încrâncenare, mai multă speranţă, adio disperare? Mai puţini securişti… Visa se opri. Visul ei era deja la spitalul unei ţări bolnave ea însăşi de toate Nevisele.

Iulian TĂNASE

Filozoful căruia nu-i plăcea să poarte centura de siguranţă

Se făcea că Horia era la masa de scris, şi masa era tăiată în două de drumul raţional DR1, şi drumul avea un sens şi un contrasens, şi Horia stătea la masă cu întreaga familie, scria pe o foaie albă, de parcurs, cu o pălărie în formă de stilou chinezesc, şi familia ajunsese deja la felul doi, cînd Horia a început să scrie, cu o cerneală specială, de culoare galbenă, intermitentă, despre contrasensul vieţii. „Adevărul nu trebuie asfaltat, adevărul nu trebuie să poarte centură de siguranţă, adevărul nu are număr de înmatriculare“ – acestea au fost primele cuvinte pe care Horia se făcea că le scrie, şi familia lui era foarte bucuroasă că ajunsese, în sfîrşit, la desert, şi desertul se afla în mijlocul drumului, şi Horia era deja copil mare şi pedala pe o bicicletă, ţinînd în mîna stîngă un coşuleţ pentru bunica.

Liviu MIHAIU

Sincer să fiu, îi doresc ca din coastele rupte să-i iasă cele mai suave Eve, iar din rostogolirea trăită de cinci ori nici să nu-i cânte cocoşul de trei ori şi să şi iasă din spital. Cât despre visul său, din ultima mea conversaţie cu domnia sa, visul său cel mai încrâncenat era să-i învingă pe demonii de la Institutul Cultural Român. Se pare că prima mutare a fost a demonilor. Aşteptăm pre mulţi să-i răspopească după scularea de pe patul fiziologiilor în dialog.

Mircea TOMA

Nu e adevărat, dl Patapievici nu a adormit la volan. Spiritele vii nu dorm niciodată. Pot fi, însă, orbite de mari revelaţii intelectuale sau, mai rar, sexuale. În cazul accidentului auto, se pare că a fost vorba despre explozia orbitoare a unei revelaţii intelectuale despre sex. Există chiar şi o declaraţie a unui martor care l-a auzit pe şofer murmurând: „Orbitoarea sa nuditate era complet expurgată de pululaţia ahtiată a pulsiunii ei sexuale“. Martorul, rămas mască, a fost şi el transportat la spital.

Alexandru DUŢU

Păi, dacă mie mi-e foarte greu să înţeleg ce este în capul unui Patapievici citindu-i cărţile, pe care bănuiesc că le-a scris treaz fiind, darămite să explic aici ce visa el. Probabil, nişte formule de mecanică cuantică în greaca veche, care, transliterate în latină, dădeau cu rest.

Alexandru VĂRZARU

Sînt sigur că îi era foame şi se gîndea la primul popas din drum, unde voia să comande scurt o porţie de 6 mici semicruzi, cu muştar, cu o porţie de pîine şi o halbă de bere (că n-o fi foc), cu nişte cartofi prăjiţi, cu o sălăţică asortată de castraveţi muraţi, cu gogonele şi gogoşari. Abia aştepta să rîgîie de la bere, să se desfacă la curea şi la vreo doi nasturi de la pantaloni ca să-şi lase burta plină liberă… şi atunci a făcut accidentul!

Alin IONESCU

La început aş vrea să precizez că mi se pare incomod să te culci la volan. Dacă-ţi vine să te întorci pe burtă şi să iei airbag-ul în braţe, cum faci? Dar, în fine, nu contează cît de lung e somnul, important e ce şi cum visezi. Eu cred că domnul Patapievici a visat ceva, aşa, coşmaresc. Se făcea că îi făcea semn la „ia-mă, nene!“ un ipochimen patibular şi energumen cu chelie şi cu nişte urechi clăpăuge transcendente şi fosforescente. Şi pac, într-o fracţiune de secundă, l-a văzut pe Onişoru care lingea nişte dosare pe marginea visului şi-i făcea cu deştu'.

Marius BORŢEA

Eu nu cred că Patapievici visează chestii complicate. Visează ca tot omul normal, cum visezi şi tu: că o scoţi pe Angelina Jolie la McDonald's sau că o iei la autostop, depinde unde te prinde visul, în metrou la Unirii sau în Mégane. Sau că iei potul la 6 din 49 şi îţi angajezi un şofer care nu adoarme la volan, deşi Bienala de artă contemporană îl oboseşte şi mai mult. Dar ce mi se pare cel mai important acum, dacă omul n-a păţit nimic grav în urma accidentului, este că eu am luat examenul de brokeri şi am devenit astfel primul broker catolic din presa românească. Sper că într-o bună zi voi fi la fel de cunoscut ca Viorel Moţoc, brokerul oficial (dar ortodox) al redacţiei.

Alexandru CĂUTIŞ

Cu siguranţă, Patapievici la volan visează la fel ca Patapievici la masa de scris. Nu există un Patapievici şofer şi un Patapievici filozof. Şi postura e aceeaşi. Patapievici, parcă-l şi văd, conduce cu o mînă pe volan, în timp ce mîna cealaltă o ţine gînditor la tîmplă şi stă picior peste picior, apăsînd acceleraţia la maximum. De retrovizoare are agăţată o carte deschisă, pe care o citeşte, făcînd scurte adnotări.

Daniel GOACE

…Soare, un miros îmbătător, păsările ciripind… zgomote suspecte în stînga faţă… cred că iar mi s-au bulit bucşăraia plus amortizoarele, 'tu-i în cap cu drumurile lor! Soare în ochi, un miros îmbătător de benzină din portbagaj… băi, şi-am zis să nu-mi iau Mégane!… Pleşu la Cotroceni cîntîndu-i şansonete lui Băsescu, Liiceanu, hermeneutică, Iaru înjurînd că iar s-a predat tîrziu *Idei în dialog…* Apropo, să nu uit să-i cer datoria! Mult soare… zbor prin văzduh, stele verzi, iarbă în gură, cioburi în ochi, oameni în halate albe, ni-no, ni-no!…

VOTUL LUI MATEI

Cătălin MATEI

Părerea mea este că fiecare om e o stea în sine. Dacă v-aţi uitat cu atenţie la stopurile pentru pietoni, o să vedeţi că forma pietonului luminos verde este asemănătoare cu o stea cu 5 colţuri. De aici şi expresia: „De fiecare dată cînd se stinge o stea, moare un om“. Cel puţin aşa e în intersecţia Bulevardului Dacia cu Bulevardul Dorobanţi.

Cum rezolva nea Nicu panica cetăţeanului cu o palincă

De mult, de mult, cînd la Uzinele Republica se făceau potcoave de fier de sărea puricele cu ele 99 de coţi, s-a întîmplat ca o delegaţie a fabricii să plece în vizită, la schimb de experienţă şi rulmenţi, în ţara vecină şi prietenă RDG. La revenire, la reclamaţia unuia dintre cei întorşi, şeful delegaţiei a fost cercetat pentru fabuloasa sumă de l5 mărci RDG, pe care nu le putea justifica – pasămite că plătise televizor color în camera de la hotel. C-aşa era pe atunci, în delegaţie se infiltrau şi oameni cu simţul proprietăţii socialiste foarte ridicat, gata să raporteze orice abatere.

Iată rezultatul: Comitetul de Stat al Planificării (CSP) urma să trimită în control pe unul dintre cei mai mari specialişti, adică pe tipul care răspundea de resortul „valută“, fapt pentru care izmenele vinovatului începuseră, în necunoştinţă de cauză, să tremure cam tare. De ce în necunoştinţă de cauză o să aflaţi cînd o să vedeţi despre cine e vorba. Abia a reuşit să-l mai liniştească secretarul de partid, un băiat valabil, care i-a promis că se va ocupa personal ca ancheta să aibă un final fericit, dacă nu chiar vesel. Iar pentru acest prilej vesel, secretarul de partid avea pusă la sertar arma secretă: o sticlă de palincă de cea mai bună calitate.

Ştia omul ce ştia: toate problemele reclamatului s-au rezolvat după ce domnul Văcăroiu, reprezentantul CSP, a făcut praf reclamaţia, a făcut praf pălinca şi apoi, ca să nu-i umble vorba că nu-i echidistant, s-a făcut praf chiar şi pe dumnealui.

PRAFO Oneşti

Focşănenii au primit o carpetă bituminoasă cu răpirea de parai

Dintr-un raport recent al Primăriei Focşani despre starea naţiunii, a şoselelor şi a achiziţiilor publice în 2004, aflăm că 29,75 de miliarde de lei au ajuns, sub forma a 4.600 de metri pătraţi de covor bituminos, pe străzile Ştefan cel Mare şi Revoluţiei şi pe bulevardele Mărăşeşti şi Bucureşti. Ştiam noi că, din ce fură PSD Vrancea, bună parte ajunge tot la Bucureşti, la centru. Colegii de la *Ziarul de Vrancea* ne-au explicat şi mecanismul. SC Vega ‘93 Galaţi, care aparţine afaceriştilor pesedişti Mihai Istrate şi Ilie Plătică Vidovici, cel din urmă fost senator PSD, a reuşit să asfalteze cu numai 6,5 milioane de lei/metru pătrat, în condiţiile în care preţul pe piaţa de profil este cam de 3 milioane de lei. Cum este, deci, cu putinţă ceva nou, adică un nou milion de coco în cont? Simplu: printr-o succesiune de încredinţări directe, evitînd scoaterea la licitaţie a lucrării. Între 31 mai şi 17 august s-au perfectat opt contracte vizînd această lucrare între primărie şi firma gălăţeană, care mai nou încearcă să cumpere şi SC Drumuri şi Poduri Vrancea. Pe lîngă zecile de miliarde aruncate în conturile clientelei PSD, scopul lucrării a fost, evident, şi unul electoral. Manechinul Oprişan a vrut să aştearnă un covor bituminos şi pe drumul care-l despărţea pe Bombonel de Cotroceni. Numai că vrîncenii au călcat în picioare bunele intenţii şi covorul pesedist şi au votat mai mult pentru marinar. Probabil pe considerentul că drumurile pe apă nu necesită atîtea investiţii în asfalt. Votul cumva greşit al focşănenilor a fost probabil şi cauza pentru care asfaltul s-a stricat în primăăăăăăăăăvara aceasta, primăria fiind nevoită să mai scoată alţi bani pentru plombarea aceloraşi bulevarde.

10	"Modernizare str. Revolutiei mun. Focşani" et. all-a Act Aditional /23.03.2004 la Contr. Nr. 109/20.10.1999	cump. dir.	S.C. "PROCONSULT" S.R.L. R 14529088 J/39/140/2002
11	"Intranet" Act Aditional la Contractul nr. 7195/5.12.02		Consiliul Judetean Vrancea
12	"Proiect tehnic, detalii de ex. la retele ext. si sistematiz. Vert. Sală Sp.Sc. Gen.nr. 2 Contract nr. 32/2004	neg. Cu cu o sg. sursa	S.C. "ARCO PROIECT" S.R.L. J39/1038/1992 R 2379807
13	"Reproiectare complexa bl. C2" Act Aditional nr. 1/15.03.2004 la contr. nr. 16/03.2003		S.C. "EURO PROIECT" S.R.L. R 6189279 J 39/738/1994
14	"Studiu de oportunitate pt. moderniz. Si reabilitare ilum. Public din mun. Focsani" Contract nr. 3570/2.03.2004	c.o.p.	S.C. "G.E.S." Bucureşti 3 J40/9138/1997, R9961755
15	"Confectionat articole din mat. Textil" Contr. Nr. 6582/20.04.2004	c.o.p.	S.C. "MOBIPREST TEX" S.R.L. 3 R16280454
16	Spaţiu publicitar-revista "Saeculum"		P.F. Deşliu Alexandru
17	Proiect tehnic, detalii de execuţie la Reţele exterioare şi sistematizare verticală "Sală Sp. C. N. "Al. I. Cuza" Contract nr. 35/28.04.2004	încred. directă	S.C. "ARCO PROIECT" S.R.L. J39/1038/1992 R2379807
18	Proiect tehnic, detalii de execuţie la Reţele exterioare şi sistematizare verticală - Sală Sp. C. N. "Unirea" Contr. Nr. 36/8.04.2004	neg. cu o sg. sursă	S.C. "ARCO PROIECT" S.R.L. J39/1038/1992 R2379807

Asfalter ego

Justiţia, violată la Iaşi cu perversiuni stomatologice

Cînd un sexolog, un stomatolog şi un şef de Parchet o pun de un biznis comun, sigur iese orgie. Şi încă de aia penală, prin care oarba cu balanţa e făcută pe la spate, pe la spate, c-aşa se fac şmenurile toate. Intră în scenă celebrul sexolog Bebe, văzut la TV şi prin reviste. Dar şi omul care, în 2000, a făcut parte din comisia de acordare a licenţelor la Universitatea de Medicină şi Farmacie Iaşi (UMF), Facultatea de Stomatologie. Cînd nu mai puţin de 63 de diplome au fost date, pe parai grei, unor italieni care ştiau despre dinţi doar ce vedeau dimineaţa în oglindă. Iar unii licenţiaţi nici nu aveau diplome de bacalaureat. Degeaba s-au făcut anchete peste anchete, în comisia de acordare nu a fost găsită nici o carie penală. La cinci ani de atunci însă, sexologul a cerut Parchetului General să reia ancheta, după principiul „amintirile mă chinuiesc“. Principala ţintă a lui Bebe este actualul rector al UMF Iaşi, Vasile Burlui, adică acelaşi personaj care în 2000 era decan al Facultăţii de Stomatologie şi care a semnat, cu buzunarul larg deschis, diplomele. Acum intră în scenă Burlui. Care tocmai l-a angajat la UMF, pe post de preparator la obstetrică-ginecologie (hai că se potriveşte, nu?), pe Bogdan Doroftei. Acesta este ginerele Mariei Pohoaţă, procurorul general al Parchetului de pe lîngă Curtea de Apel Iaşi, instituţia care trebuie să ancheteze eliberarea diplomelor false sub semnătura lui Burlui. Iar Pohoaţă a intrat în scenă mai demult. Cu roluri negative rău de tot: ba s-a jucat de-a şefa care a şters, de pe fişa de evaluare a unei subordonate favorite, expresia „acceptă compromisuri morale“, ba l-a scos basma curată pe universitarul ieşean Rusalim Petriş, coleg cu bărbat-su, care a scris cu mîna lui teza unei studente şi i-a mai şi mărit nota de la ă la 9. Băi, aprindeţi dracului lumina, că chioara asta de Justiţie a leşinat după atîtea violuri!

Pohoţii şi vardiştii

Anacronica TV

Analista lui Schindler

„Ţrrrrrr.“ Nimic. *„Ţrrrrrrrrrr.“* Tot nimic. *„Ţrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrr! Bum. Bum.“* Foşnete în spatele uşii. Cineva se uită pe vizor. *„Deschide, domnu’ Diaconescu, ştiu că eşti înăuntru, că te-am văzut la televizor.“* Deschide Dan Diaconescu, uşor nervos: *„Da, domnu’ Vasilache, luna viitoare vă promit că achit restanţele“. „Domnule, vă caut de cîteva luni. De ce nu daţi drumu’ la uşă? Ultima oară l-aţi adus pe Vadim pe scări ca să nu aud liftul şi cînd am ieşit mi-aţi închis repede uşa în nas. Păi, este frumos?“ „Domnu’ Vasilache, îmi pare rău, nu pot să stau prea mult, sînt în pauză de publicitate şi mă aşteaptă invitaţii în studio. Spuneţi întrebarea pentru invitaţi şi ne vedem mai încolo.“ „Domnu’ Diaconescu. Nu vreau, domnule, nimic cu invitaţii matale. Eu vreau să ştiu cîte persoane să trec la întreţinere. Legea stipulează clar: dacă o persoană stă mai mult de 15 zile într-un apartament, trebuie să plătească întreţinere. Trebuie să îl trec. Aşa că daţi-mi şi mie datele din buletin ale domnului Cristoiu, că nu pot să-l las în ilegalitate.“*

Cătălin MATEI

Ce are „Suta la sută“ cu prefectura?

Marţi seară, la emisiunea *100%*, Robert Turcescu l-a avut invitat pe Gheorghe Dobre, ministrul Transporturilor. Omul – un munte de calm şi relaxare. Turcescu, pur şi simplu, n-a avut nici o şansă. Degeaba i-a pus de o sută de ori aceeaşi întrebare, că de unde aveţi averea, cît a costat casa, maşina, aţi luat măsuri, aţi destituit pe cineva, v-aţi dat o palmă, v-aţi tras un şut în fund etc. La fiecare întrebare, Dobre, cel care în ultimii 20 de ani a avut numai funcţii de conducere, răspundea rece, vizibil detaşat, fără să se enerveze, că nu a destituit pe nimeni, nu a luat măsuri, casa a costat mult şi aşa mai departe. Aşa, tăticu’… ăsta-i jocul! Dacă nu eşti blondă, n-ai decolteul mare, mult ruj pe buze sau nu te enervezi ca proasta, Turcescu nu e decît un simplu Marian Voicu de la *Vorbe despre fapte* (TVR1) sau un Mădălin Ionescu de la *În miezul problemei* (Naţional TV).

În miezurile problemei

Trampa şi ecranul

★ N-am auzit de cînd sînt expresia „jigodie împuţită“ atît de des ca la telenovela românească. A ajuns să mă înjure televizorul, ceea ce e perfect normal, ţinînd cont că şi eu îl plesnesc atunci cînd ţiuie.

★ Reclama de la „thalamul thăhtehc“ s-a întors. Nu au schimbat fetiţa din rolul principal. Este aceeaşi ca aia de pe vremuri, care a făcut atîta vînzare la vremea respectivă. Nu a mai crescut de atunci. Cred că o ţin ca pe bonsai, într-o cutie.

★ Reclama de la brînza topită cu colegii de şcoală a ajuns la un episod în care băieţelul are în ghiozdan vreo 5 sandvişuri cu diferite feluri de brînză. Unde mai ţine cărţile atunci? Sau e un tocilar care are toate manualele subliniate cu grăsime?

★ Angela Similea are un videoclip autentic pe postul TV K Lumea. Nu l-am văzut, da’ sper că este din ăsta nou, în care conduce Porsche, vorbeşte la un Nokia ultimul răget şi merge periculos pe motocicletă. M-aş încumeta să mă uit, dar dacă are şi fustiţă scurtă? Cine mă despăgubeşte după aia?

★ S-a întîmplat la emisiunea involuntar-umoristică *Din dragoste.* Un cetăţean îi povestea lui Mircea Radu cum, în urmă cu opt ani, şi-a găsit soţia moartă în casă şi că el o bănuieşte pe soacră-sa că i-ar fi omorît soţia în bătaie. Partea veselă a venit atunci cînd Mircea Radu a tras o concluzie justă: „Deci, soacra ta era mama soţiei tale!“. Bravo, Mircică, ai înţeles perfect, parcă ai fi rudă cu oamenii ăia.

★ Eu, unul, m-am îndrăgostit efectiv de mintea sclipitoare, probabil de la gelul de păr, a lui Mircea Radu. Credeaţi că ştiţi ce e dragostea? Aşa credeam şi eu pînă în ziua cînd am auzit, ieşind graţios din gurita lui Mircică, următoarele perle nemuritoare: „Amorul este expresia dragostei“, respectiv „Cînd un bărbat şi o femeie se sărută, bărbatul vrea mai mult“. Este? Cam este! Iar cînd un bărbat şi o femeie nu se sărută, bărbatul vorbeşte mai mult, nu?

★ Datorită vieţii cumpătate pe care o duc, în fiecare dimineaţă urmăresc ştirile de la ora 6, de pe Realitatea TV. Acum cîteva zile, ştiristului Andrei Bărbulescu i-a scăpat expresia „fragéda Mărăşeşti“ – voia să spună „fregata «Mărăşeşti»“, dar nu a fost să fie.

★ Ce văd pe Realitatea TV într-o seară: o sală de examen, un elev sare victorios, profesoara se uită cu o expresie cam tîmpită, înţeleg pînă la urmă că e vorba de un spot pentru promovarea obţinerii unor atestate de calculatorist. Dar nu asta era problema mea. Profesoara era o cîntăreaţă ce apăruse în *Playboy,* deşi, părerea mea, mergea mai bine una din *Level, Chip* sau din culegerea „Năstăsescu-Niţă“. Păi, vă daţi seama că tipa asta umblă numai cu bazaţi d-ăia cu ochelari de cîteva mii de parai, care stau toată ziua la Office, călare pe laptop-uri cu două uşi, decapotabile, neapărat cu procesor BMW?

★ Duminică dimineaţă, pe N24, ştirea despre protestele cu bicicliştii dezbrăcaţi, prin cîteva capitale europene. Arătau demonstraţia de la Londra, treceau englezoii ăia albi, roşcaţi, tatuaţi, despuiaţi, dar cu căşti de protecţie pe cap, iar la un moment dat se opreşte camera pe o doamnă de pe margine care rîdea de sărea cămeşa de pe dînsa. Se uita, îi urmărea cu privirea, izbucnea în rîs… Ha, ha, ha, hi, hi, hi, cîteva secunde… Stau şi mă întreb ce conta mai mult, oare, în atitudinea ei: tradiţionalul umor fin, englezesc, sau faptul că doamna era de culoare?

★ Pe Naţional TV e o emisiune de farse, realizată într-un taxi, cu camera ascunsă. În plasă pică, normal, pasagerii. Zilele trecute au căzut două fete. Era o glumă cu droguri, cu poliţie, mascaţi şi tot aşa. Unul dintre mascaţi îi spune uneia dintre gagici: „Românește vorbind, sînteţi într-un mare căcat!“. Pe ecran, însă, scria altceva: „Românește vorbind, sînteţi într-un mare c…!“. Păi, e corect? Cenzură, la 16 ani de la Revoluţie şi 15 de la mineriadă? Nu, nu e corect! Adică una zicem şi alta m…*?

* „mîzgălim“

Să-mi zici mersi, Ianţule, că dacă n-ar fi emisiunea mea *Din dragoste,* să împac toţi tîmpiţii, cine ţi-ar mai face ţie copiii ăia care spun lucruri trăsnite?

Mircea Radu şi Virgil Ianţu, doi lideri de audienţă care conduc România pe calea demografiei

★ Duminică după-amiază, pe Antena 1, Mihaela Rădulescu se întîlneşte cu prefectul Sucevei. Glumiţe, alea-alea… Pentru cei care nu-şi amintesc, prefectul de Suceava a fost săptămîna trecută la noi în revistă. Tipul care, deşi e veterinar, habar n-avea cum se face combaterea înmulţirii urbane la ciori, aşa că ieşise, echipat precum Arnold, să le vîneze prin centrul oraşului. Era şi o poză, avea o puşcă în mînă. În faţa Mihaelei defila cu mîna în buzunar. Nu-mi venea să cred! Domnu’ prefect, sincer, vă stătea mai bine cu mîna pe puşcă…

★ Luni, 13 iunie, pe la zece fără douăzeci, o voce feminină de la Radio România Actualităţi a anunţat în exclusivitate că în aceeaşi zi, de la ora 17, se va disputa partida de fotbal Steaua-Poli Timişoara. Facem precizarea că, la ora marelui anunţ, meciul se terminase deja de aproape două zile. Totuşi, ceva-ceva s-ar putea să fie adevărat în cele relatate, cu mici erori: probabil că spunea de o partidă de pe 13-15 iunie, dar care nu se va juca, ci s-a jucat, în 1990. Şi nu între Poli Timişoara şi Steaua (care au avut un meci tare în decembrie ‘89), ci între Jiul Petroşani şi Sportul Studenţesc.

★ Clipul promoţional difuzat tare des şi menit să familiarizeze poporul cu leul greu (de cîştigat) mi se pare plin de violenţă. În filmuleţ, apare un leuleu, adică animalul, care urcă la o catedră şi începe să pună întrebări clasei cam ca la interogatoriile Gestapo-ului sau, mai rău, cam cum mă asculta pe mine profesorul de chimie din liceu. De fiecare dată am închis înainte de sfîrşitul clipului: mi-a fost teamă ca nu cumva să sară leul la bieţii elevi, să-i tragă de perciuni şi să-i pocnească peste ceafă cu rigla sau să-i sfîşie fiindcă n-au ştiut pe de rost toate elementele de siguranţă. Iar apoi să-i cheme la şcoală cu părinţii tranşaţi.

★ Ţineţi minte clipurile alea publicitare, pentru Bergenbier, în care se ieţeau diverşi suporteri îmbrăcaţi în tricoul echipei naţionale de fotbal şi ziceau ceva despre ofilirea lalelelor, storcoşirea portocalelor etc.? Ei, după meci a apărut pe micile ecrane un nou clip, cu un suporter deznădăjduit, în ai cărui ochi lăcrimoşi se citesc sentimente greu de reprodus pentru persoanele sub 18 ani. Ca de obicei, pe micul ecran apare sloganul „Prietenii ştiu de ce“. Cu alte cuvinte, prietenii ştiu de ce au luat-o ai noştri peste ceafă de la olandezi. Mă întreb care ar fi fost mesajul în caz că, din întîmplare, i-am fi bătut pe olandezi. Cred că „Prietenii habar n-au de ce“.

★ Poate aţi văzut şi dumneavoastră reclama aia la aparatele de bărbierit Gillette, care spune că o parte din banii cîştigaţi de pe urma vînzărilor va fi utilizată pentru pregătirea în cele mai bune condiţii a viitorilor fotbalişti români. În clip apare un nene cu spumă pe faţă care dă cu aparatul şi, pe obraz, îi apare de sub clăbuci tricolorul nostru, treiculoricunoscpelume. Nu tu coşuri, bube, mucigaiuri şi noroi, nu tu tăieturi. După care se văd nişte copii care bat mingea pe maidan şi ni se spune: „Bărbieriţi-vă pentru generaţia următoare!“. La cum evoluează fotbalul nostru, cu tinerele noastre talente tot mai în plus pe teren, ideea asta ar fi fost mai bună pentru o reclamă la prezervative. Numai că n-ar fi fost tocmai patriotic să apară tricolorul după înlăturarea produsului.

Tupeu 2005

Las-o, mă, la punctu' 8!

13-15. 16, 22, 44, 47. Dintre aceste cifre norocoase extrase la Loto 6 din 49, să sperăm că două dintre ele îi vor ieși lui Ion Iliescu la extragerea „GHINION" de duminica aceasta, de la Parchet. Ar fi și normal, după extragerea specială de păr din cap și dinți din gură din 13-15 iunie '90 – nu credeți? „Las-o, bă, la punctu' 8!" n-a funcționat, așa că ar fi un moment bun să facem puțină lustrație. Cu Procuratura, cu Miliția, cu Sănătatea, nu contează, să fie totuși cineva care să pună cîteva întrebări mai oblu către domnul acela cu mulțumirile și cu plantatul de panseluțe în Piața Universității. Că și lui i-a plăcut cum chițăia mulțimea în timp ce viola drepturile omului cu ochelari. Să se simtă Ion Iliescu ca la 45 de ani de pușcărie? Tupeu:

Ultra-mega-extra Tupeu 2005 (3 puncte): **Ion Iliescu.** Luat puțin la întrebări despre mineriadă, Iliescu a răspuns în stilul cu care ne-a obișnuit în descinderile de criticare a FMI-ului de la Jibou: „Eu, vinovat? Minerii, dacă e să vorbim de mineri, au venit în București datorită vandalismelor din 13 iunie. Lumea a fost îngrozită de ce a văzut că se întîmplă în Capitală, cu incendierea mașinilor din Piața Universității, cu devastarea unor instituții ale statului și apoi a Televiziunii. 14-15 iunie a fost efectul, consecințele. Ei să fie trași la răspundere, cei care au provocat acele acte de vandalism. V-am salutat. La revedere!". La revedere, domnule președinte. Și luați-vă și o pijama mai groasă, la Rahova trage curentul!

Tupeu 2005 (2 puncte): **Antonie Iorgovan și Ion Iliescu.** Deși, în PSD, Geoană anunțase că începe curățenia după ce Hayssam a murdărit cu humus sediul partidului, Iorgovan vine și spune că, deși a reprezentat în instanță 3 dintre firmele lui Omar, nu îl cunoaște pe Hayssam decît de două zile, de cînd a început să apară la televizor. În acest timp, Iliescu zice: „Eu îl cred pe Iorgovan cînd spune că nu l-a întîlnit niciodată pe Omar Hayssam". Aceasta este cinstea și sărăcia lui Ion Iliescu: pînă cînd mincinoșii *oldies* din partid intră într-o belea, iar el sare să-i apere. Urmează să explice Iorgovan Procuraturii: *Nu mă interesează ce probe aveți dvs. Să știți că domnul Iliescu m-a crezut ce-am zis!* Uite un răspuns de la noi: Iorgovane, noi nu credem că nu l-ai cunoscut pe Hayssam! Și credem și că Constituția ta e cea mai proastă Constituție din lume! Ești mulțumit?

Tîmpeu 2005 (1 punct): **Deputatul PRM Mircea Ifrim și Parlamentul României.** Parlamentul României a amînat din nou despăgubirile convenite pentru Regele Mihai. În schimb, deputatul Ifrim are timp să declare următoarea tîmpenie: *În Japonia am stat de vorbă o oră cu Dumnezeu.* Iată ce face Parlamentul în loc să-i dea Regelui înapoi proprietățile: vorbește cu Dumnezeu. 'Mnezeii mamii voastre de intelectuali patrioți!

Bursucul drastic

L-am apărat pe domnul Omar Hayssam, că era cu apa dumneavoastră preferată, Bucovina... Aia care nu vă schimbă gustul la vin cînd îl turnați pe goarnă, respectiv culoarea, cînd îl aveți pe pantaloni!

Sprijinit de domnul Văcăroiu și sprijinindu-l pe nea Nicu, Antonie Iorgovan luptă pentru aflarea adevărului împotriva tuturor aroganților care, spoliindu-l pe domnul inginer Omar Hayssam, i-au micșorat lui comisionul

Chiul pe chiul se scoate

Victor Ponta și-a făcut simțită absența în Parlament, refuzînd să prezideze o ședință a Camerei Deputaților. Așa că cei din Comisia Juridică au solicitat sancționarea lui pentru indisciplină. Pedeapsa a fost exemplară: revocarea lui pentru o altă ședință. Adică pentru o zi de chiul, el a mai primit dreptul de a lipsi o dată. Săracul Ponta, acum, că a fost exmatriculat trei zile ca la școală, o să plece cu ghiozdanul dimineața de-acasă, o să stea în parcuri, iar la prînz, cînd ies copiii de la ore și deputații de la somn, se va întoarce la partid. Cu absențele nemotivate din Parlament ne obișnuiserăm. Mai grav este că legislativul are prea mulți la rubrica „prezențe nemotivate".

Oripilat din Ponta

In vină veritas

Iorgovan s-a supărat pe cei de la *Adevărul,* care au scris că el a apărat în instanță interesele lui Hayssam, și a amenințat că o să-i spargă în procese, o să-i țină prin tribunale cît o trăi ziarul respectiv. Păi, dacă pe niște străini s-a enervat în halul ăsta, nici nu vreau să-mi închipui ce-ar ieși dacă l-ar enerva fie-sa, Constituția. Probabil că ar fi în stare s-o calce în picioare!

Generația PROces

descopery

Faptele de ispravă ale boierului Monteoru

La anul 1870, boierul Grigore C. Monteoru construiește gara localității Sărata-Monteoru. Un an mai târziu, inaugurează în preajma gării prima fabrică de ulei mineral din țară. În 1880, devine proprietarul exclusiv al zăcămintelor de petrol din Monteoru. Extracția se face în galerii de mină, unice în Europa. Minele de petrol lucrează și astăzi, și cele 80 de sonde extrag peste cinci tone de țiței în 24 ore. Unde sunt zăcăminte de țiței se găsește și sare, iar izvoarele sărate din împrejurimi, care au dat o jumătate din numele localității, au fost folosite de oameni pentru tratarea reumatismului, încă din preistorie. În zonă s-a descoperit cultura Monteoru, din epoca bronzului târziu, cu celebrele ei vase de ceramică de tip askos, atestând o locuire de mii de ani în preajma sării, care i-a atras pe primitivi. Purtătorii acestei culturi sunt o străveche populație tracică, având contacte și înrudiri cu grecii aheeni. Sfătuit de Guyenot, medicul consultant al băilor Aix aux Bains din Franța, Monteoru începe să amenajeze în 1890 un stabiliment balnear, cu intenția de a face din el un Karlsbad românesc. În acest proiect este ajutat de arhitectul german Eduard Honzik. Stațiunea Sărata-Monteoru va fi inaugurată cinci ani mai târziu, iar cazinoul abia în 1905 și a costat o jumătate de milion de franci. Monteoru a fost cumnatul lui Spiru Haret și socrul doctorului Constantin Angelescu, amândoi iluștri miniștri la Ministerul Instrucțiunii Publice. Tabăra de copii de la Monteoru este amenajată în vila descendenților boierului. Este așezată în mijlocul unui parc dendrologic, înzestrat cu foișor și fântâni arteziene. În anul 1949, urmașii celor două familii au donat vila și parcul dendrologic Ministerului Sănătății, cu specificația să fie folosite exclusiv pentru copii.

Fleru-i ler

cu mîinile curat murdare

Români, ecologiștii vă pregătesc ceva!

Sâmbătă, 4 iunie 2005, la Forumul Ecologic de la Cluj, deputatul Petru Lificiu și-a anunțat candidatura la președinția Partidului Ecologist Român, în urma „cererii unui număr impresionant de filiale din țară“, cum declara domnia sa pe un post TV.

Ecologia nu s-a prea lifit de Lificiu

În 2001, la preluarea funcției de ministru al Mediului, Petru Lificiu declara senin cotidianului *Libertatea* că a aflat despre problemele de mediu de pe Internet, cu ocazia numirii. Catalogat ulterior drept cel mai bogat ministru al cabinetului Năstase, era limpede că cititul cărților nu fusese punctul tare al afaceristului Lificiu. Într-o emisiune cu tema „Munții României“ (Realitatea TV, 15 iulie 2003), întrebat fiind dacă există un conflict între crescătorii de vite și munte, ca ecosistem, ministrul Lificiu a afirmat că nu știe să existe un astfel de conflict. Sub mandatul său și sub oblăduirea Direcției de Biodiversitate de la Ministerul Mediului, caprele negre din Munții Rodnei au scăzut „durabil“ la limita extincției (de la peste 400 la 60 de exemplare în 2003) tocmai din cauza braconajului practicat de ciobani (cu arma și cu câinii), cât și prin zoonozele aduse de turme.

Gura păcătosului Lificiu adevăr grăit-a

La inițiativa Ministerului Mediului, pe 14 ianuarie 2003, fuseseră decernate Premiile Eco-media, destinate jurnaliștilor preocupați de protecția mediului. Atunci, Petru Lificiu – ministru al Mediului în Guvernul Năstase – a acordat și înmânat Premiul de Excelență (!)… „jurnalistului Adrian Năstase“ (pesemne pentru că acesta dăduse mult de furcă presei prin scandaloasele vânători de urs, mistreți, printr-un braconaj la căprior etc.). Tot atunci au fost premiați jurnaliști obedienți de la „Radio Șeuleanu“ sau Mariana Ovidia Andronic. Aceasta împreună cu „demnul, verticalul și necruțătorul Octavian Andronic“ lucrau la *Universul Pădurii*, revista în care, pe bani publici, Romsilva (condusă de Filip Georgescu) făcea un aiuritor cult al premierului Năstase, publicând și interviuri de o lemnoasă platitudine cu Văcăroiu, Gușă și… Petru Lificiu. Cu acea ocazie, ministrul Lificiu a cuvântat: „Am dorit să acordăm recunoașterea care se cuvine acelor voci care au reușit să spună ceea ce noi voiam să se audă“. Adică, premii pentru „ciocu' mic“.

Cai (troieni) verzi pe pereții urnelor

Știți bancul cu copilul care-și întreabă tatăl de ce roșia este galbenă și căruia părintele îi răspunde: „Roșia e galbenă fiindcă e verde“. Ei bine, și Partidul Ecologist Român va fi un fel de PSD mai mic la „anticipate“, la președinția sa unicul candidat fiind fostul ministru pesedist al Mediului, fostul deputat PSD și actualul deputat „independent“ Petru Lificiu.

Nicolae R. DĂRĂMUȘ

Petre Lificiu, un proaspăt ecologist de viță veche, pe care nici anii cînd a trudit să nu facă nimic ca ministru PSD al Mediului n-au reușit să-l întoarcă de la dragostea lui pentru natură. Natura banilor.

Stațiunea Băișoara este polul vîntului în Europa

Ori de la poluare, ori din deprimare, ori Dumnezeu știe din ce alte cauze, copacii din județul Cluj au ajuns cei mai slabi, mai nedezvoltați, mai piperniciți și fără vlagă copaci din toată țara. Adică, bagă în ei tot atîta dioxid de carbon cît bagă și alți copaci, scot din ei tot atîta oxigen bun pentru oameni și alte vietăți, dar, în schimb, nu se mai vede pe ei că toată activitatea asta le prieste. Cei mai handicapați arbori din județ se găsesc pe dealurile de lîngă perla județului Cluj, stațiunea turistică Băișoara: copaci de care abia te sprijini cu o mînă că și încep să se prăbușească. Acum cîteva luni, în toamnă, descriam catastrofa care se întîmpla pe unul din dealuri: o misterioasă furtună pe care nu a văzut-o nimeni,

însoțită de un vînt puternic pe care, firește, nu l-a simțit nimeni, a dărîmat pădurea de brazi pe care Ocolul Silvic local s-a și grăbit să o transforme rapid în scînduri. Noroc cu vîntul ăsta că a dat de lucru la forestieri, pentru că în stațiuni tăierea este interzisă prin lege și, de asemenea, pe o zonă de 50 de kilometri în jur. În luna mai, o altă furtună soră cu uraganul, de care nu s-a vorbit deloc la știri, a dărîmat metodic și pădurea de pe un alt deal din Băișoara. Imaginile alăturate sînt făcute pe data de 28 mai 2005 și arată rîvna cu care forestierii locali fac curat la locul crimei. Unde, însă, aerul va rămîne murdar pentru totdeauna.

Ecologică Contra

Loc de retrocedat cu capul

Dacă vrei cu adevărat, hoți

Pînă acum v-am prezentat diverse metode ale statului, ale șmenarilor de imobile, prin care s-a blocat retrocedarea caselor naționalizate: s-au dat special legi abramburitoare, care au blocat retrocedarea în natură; politicienii au ținut discursuri care conțineau directive de partid (eheei, vă mai amintiți discursul lu' tătucu Ilici, din 1995, în care moșul, pardon, bunicuța a scornit metoda recursului în anulare, prin care s-au anulat ulterior hotărîrile judecătorești favorabile proprietarilor?); au fost vîndute chiriașilor casele naționalizate taman cînd proprietarii se chinuiau să le recapete în instanță; sau, pur și simplu, s-a spus că e imoral să se dea afară niște chiriași sărmani, din cauza „moftului“ de drept la proprietate. Paleta de șmecherii la care s-a recurs a fost infinită. Ei bine, la un moment dat, oficialitățile statului au obosit să tot invoce și să inventeze motive, aiureli, combinații juridice. Nu dau un imobil fiindcă nu vor și atît! Casa din strada Pictor Romano nr. 12, revendicată din 2001, conform legii, de proprietara Ana Gîrleșteanu, nu are chiriași, nu a fost cumpărată de vreun șmecher după revoluție, e în aceeași stare în care au preluat-o comuniștii și au fost depuse toate actele necesare retrocedării. Deci e bună de retrocedat 100%. Cu toate astea, proprietara e trimisă să plimbe ursu' pe la Strasbourg, refuzîndu-se fără motiv să i se dea casa. Un mic motiv, cu ochelari, se pare însă că există. Sursele noastre ne-au spus că-l cheamă Pat, are casa de la numărul 10, pe aceeași stradă, și o ține în șah pe proprietara Gîrleșteanu cu ajutorul unor pioni din primărie. În final, partida Gîrleșteanu – statul român se va termina probabil cu un mat la Strasbourg, de peste 300.000 de euro. Bani, normal, de la bugetul statului, nu de sub salteaua Patului.

Alexandru CĂUTIȘ
alexandrucautis@catavencu.ro

Cucul și pupăzea, poliția!

Parchetul și-a adus aminte zilele trecute că lui Hayssam îi cususe dosar penal încă din 2003, pe teme de crimă organizată, spălare de bani, export ilegal de valută.

Profităm de acest moment pentru a evoca unele aspecte din tumultuoasa istorie a cercetărilor efectuate în cazul unui alt titan al domeniului, aflat acum în corzi, Boerică Genică. Ia să vedem cum muncea poliția ca să-l halească pentru evaziuni fiscale și relații cu fascinanta lume a terorismului arab. Puteți descoperi, în imaginea document de mai sus, mijloacele specifice de urmărire a infractorului pe care le utiliza cu migală de mare profesionist domnul Gheorghe Popa *(în dreapta)*, pe atunci (1996) general și șef al IJP Dolj. Din păcate, așa cum se întîmplă adesea în viață, trebuie să ne mulțumim doar cu privitul, căci nu s-a inventat încă hîrtia de ziar care să și cînte. Am fi auzit și noi ce avea de spus rapsodul și viitorul deputat – Doamne, iartă-ne! – Ion Dolănescu. Evident, nu în cazul anchetării sponsorului Genică, ci în cadrul cercetărilor privind controversata speță a divergențelor dintre cuc și pupăză.

Pentru curioși, în fotografie mai apare și cetățeanul Constantin Preda, jurnalist aflat în plin proces de investigare a unui caz de evaziune fiscală, atunci pentru ziarul *Ediție Specială,* din Craiova.

INSOMAR Hayssam

Banii n-aduc tipărirea

Eugen Zăvoranu este redactor-șef al unui ziar din Buzău. Dacă ești un ONG și trimiți la ziarul lui un comunicat de presă, prin fax, ca să inviți redactorii la conferința ta, Eugen Zăvoranu va înțelege că vrei să-ți publice invitația. Nu-i rău că omul face un efort și înțelege mai multe decît e cazul – problema e că-ți cere imediat două milioane de lei taxă de publicare. Cică „asta-i practica în presa locală“. De unde se vede că mai avea dreptate și Ceaușescu, pe vremea căruia „practică“ însemna să mergi la cules porumbul, nu să te crezi ziarist prin presa locală.

Bun de ţepar

OTV, satelit fără cîini

M-am uitat zilele trecute la OTV, unde, după cum se știe, curge o bandă de știri. Cea mai interesantă știre, singura care merita comentată, este: „Pentru a recepționa DDTV, orientați antena către satelitul Intelsat, polarizare orizontală, frecvența 223242…“. Continuarea ar fi fost: „…Aveți totuși grijă cînd orientați antena să nu zgîriați satelitul. Intelsat-ul DDTV-ului zboară foarte jos pentru că e plin de marfă, blugi, alimente, țigări, găini, casete VHS și doi prezentatori OTV care fac sex pentru că n-au altundeva“.

Intelsat Inside

din nou la cassă

Foștii fochiști vînd ouă proaspete

Vă plac ouăle? Nu v-aș fi deranjat cu această întrebare semi-dificilă, dacă săptămîna trecută nu aș fi avut parte de o întîmplare semi-economică foarte semi-interesantă. Într-o bună dimineață, întorcîndu-mă acasă, de la serviciu, mi-am amintit că nu mai am nimic de mîncare prin frigider. Am virat scurt spre o alimentară, de unde mi-am cumpărat o pîine și un litru de lapte, apoi am ajuns la un aprozar, de unde mi-am luat fructe, castraveți la oțet și cîteva sticle de bere, dar gîndul îmi stătea la niște ouă. Aveam chef de niște ochiuri și cheful acesta m-a adus în fața unui bătrînel care avea la picioare o căldărușă plină cu ouă. Îl întreb: „Astea sînt ouă?“, și bătrînelul se uită lung la mine, ca la un cretin. Încep să rîd și, dîndu-și seama că am glumit, rîde și el. „Sînt proaspete ouăle?“, îl întreb, și el îmi zice că da. „Sigur nu mor dacă mănînc ouă de la matale?“, continuu eu cu întrebările. Oarecum ofensat, dar sigur pe el, bătrînelul îmi zice: „Dacă am lucrat 16 ani ca fochist la liceul de colo (și îmi arată cu mîna «liceul de colo»), pot să vînd eu marfă stricată?!“. Am rămas interzis. O mie de ani să mă fi gîndit și tot n-aș fi ajuns să fac legătura între fochism și ouă proaspete. Cert este că ouăle au fost bune, proaspete, fapt pentru care Mahmmur vă recomandă să serviți cu încredere ouăle comercializate de foștii fochiști. Poftă bună!

Sînt speculant, dar mă tratez

În august 2002, Mahmmur și-a cumpărat o garsonieră. Este vorba chiar de garsoniera în care – din mai 2000 pînă în acel moment – am stat cu chirie. Am avut noroc, se pare, de vreme ce, pentru o garsonieră la Piața Muncii-Stadionul Național am plătit semi-fabuloasa sumă de 6.500 de dolari. Acum, garsoniera mea face în jur de 30.000 de euro, adică de 3 ori și ceva mai mult. Ar trebui să mă simt vinovat? Ar trebui să mă simt un speculant, dacă mîine m-aș hotărî să o vînd? Probabil că nu v-aș fi povestit aceste detalii din existența mea imobiliară dacă, zilele trecute, n-aș fi primit încă o informație despre patronul vilelor Impact, Dan Ioan Popp, despre care Mahmmur am tot scris. Săptămîna trecută, patronul ăsta a atins limitele absurdului, declarînd la Radio Mix (un radio cu o audiență cel mult modestă, care are în spate firma „Radio & Afaceri“!) că clienții Impact, nemulțumiți de faptul că sînt supuși la șantaje, sînt, de fapt, niște speculanți, care vor să facă avere pe spinarea lui. Perla aceasta a gîndirii imobiliare s-a tradus în presă cam așa: „Managerul Impact a explicat că clienții săi nemulțumiți încearcă, de fapt, să facă o afacere foarte rentabilă: vor să cumpere o vilă cu, de exemplu, două miliarde de lei, pentru ca apoi să o vîndă cu dublul acestui preț, pentru că, între timp, prețurile pieței, în unele cazuri, chiar s-au dublat“. Ce nu spune patronul Popp este că acești clienți vor să cumpere o vilă cu, de exemplu, două miliarde, pentru că așa scrie în contractul pe care l-au semnat cu firma Impact. Faptul că, între timp, prețurile s-au dublat este o altă poveste, de care numai piața este răspunzătoare. Adică ce? Mahmmur este răspunzător pentru că garsoniera pe care a cumpărat-o, în 2002, cu 6.500 de dolari, face acum 30.000 de euro?! Hai sictir, ca să zic așa!

Cantina de afaceri

Ca să rămînem tot în zona întîmplărilor mici și mijlocii (celebrele ÎMM-uri), Mahmmur vrea să vă spună în două cuvinte că, acum cîteva zile, am văzut un grup de oameni de afaceri care luau masa la cantina studențească din Piața Rosetti. Grupul era alcătuit din trei bărbați și o femeie. Am remarcat că numai unul dintre bărbați avea costum, semn că, printre oamenii de afaceri care mănîncă două feluri de mîncare cu 70.000 de lei, există unii care își permit să-și cumpere un costum și o cravată. Eu, unul, n-aș face afaceri cu biznismenii care mănîncă la cantină. Poftă bună, în continuare!

Mahmmur AVAS

Pedagogi de taxă nouă

Studenții Universității din Craiova au ieșit zilele trecute care din cantină, care din discotecă, pentru a protesta față de taxa de 500 de mii de căciulă impusă celor care trebuie să aplice modulul de psihopedagogie, fără de care nu pot practica meseria de cadru didactic. La spatele acestei inițiative nu se află, așa cum ar trebui, Senatul Universității, ci chiar titulara cursului, profesoara universitară Elena Joița, care nu vrea nici în ruptul catalogului să renunțe la taxă. Cum domnia sa este și directoarea Departamentului de Pregătire a Personalului Didactic, toată lumea face ciocu' mic și buzunarul larg.

Deși Senatul susține că a hotărît returnarea sumelor încasate pînă în prezent de doamna profa, dumneaei i se rupe sub catedră – că cine ar fi nebun să dea înapoi aproape 400 de milioane de lei încasați de la o mică parte din studenții anilor 2, 3, 4 și 5 de la mai multe facultăți, cînd aceștia sînt cîteva mii? Ba madam lio profeseur mai și exercită asupra studenților amenințarea că nu-i primește la examen dacă nu plătesc taxa. Așa că studenții nu prea au încotro și plătesc, primind în felul ăsta prima lecție importantă din viață: dai un ban, da' te face pe față.

Alien *vs* Preparator

Delirația de avere

În cele ce urmează, veți vedea ce nu înțeleg unii români din spinoasa problemă a declarațiilor de avere. Nicolae Moga este un politician-afacerist din Constanța, dar nu atît de cunoscut, din cauză că nu toți politicienii-afaceriști de acolo au avut norocul să se numească Radu Mazăre. Moga este acum consilier local PSD, iar înainte de a fi consilier a fost vicepreședintele al Consiliului Județean – și asta pentru că Mazăre nu poate să le facă, se-nțelege, chiar pe toate. Iată și de ce vă deranjăm acum cu acest simpatic personaj. Pe cînd era în simbrie la Consiliul Județean și i-a venit rîndul să completeze și să iscălească declarația de avere, prin februarie 2005, omul a fost extrem de sincer și a scris: funcția – „director la SC Tracon SRL“. Ceea ce nu e fals – Doamne ferește! – dar este complet pe lîngă problemă: logica de fier – sau mai degrabă de lemn-Tănase – a lui Moga i-a tras un brînci la sinapse, căci nu în calitate de director (și mic patron) la o firmă privată i se cerea declarația, ci în aceea de angajat la stat. E totuși o mare diferență între slujba la stat, pe bani puțini, și slujba la firma ta, pe bani publici.

Mareșalul Avere

Fiți cu ochii-n 5-6

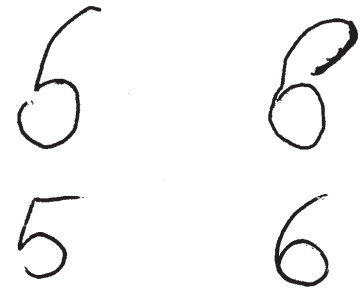

Tocmai ce am descoperit o metodă de furt la chelneri. Am crezut că e o noutate, dar colegul Moțoc, mult mai pățit ca mine, spune că-i un truc mai vechi. Trucul este la nota de plată: la suma finală, chelnerii îl fac pe 5 să semene cu 6, iar pe 6 să semene cu 8 *(vezi facsimil),* scriind cifra nu cum o facem noi, ci invers, adică de jos în sus. Deci mare atenție, stimați consumatori, nu achitați nota înainte să vă uitați la ea de două ori, respectiv, domnule Văcăroiu, de patru ori.

Pic și Piccolo

Dispărut în omisiune

Fac aici un inventar al micilor țepe primite de la marii vînzători – se știu ei – de ace, brice și alte lucruri folositoare pe lîngă casa omului. Așadar: oglindă pentru baie, cu poliță de sticlă, fără șuruburi; ușă metalică – la fel, fără cîteva șuruburi; rezervor WC fără furtun; cabină de duș fără mîner la una dintre uși. Data viitoare probabil că nu voi mai avea încredere, ci voi cotrobăi prin cutii – ceea ce vă sfătuiesc și pe dumneavoastră – cu mare atenție. Deși, îmi dau seama acum, nu am lentile la ochelari. Oricum, să știți că pînă la urmă chiar sînt folositoare obiectele cumpărate: am acum material suficient pentru robinetele lipsă de la calorifere și am făcut deja din ele două rîșnițe de cafea, o portavoce, un sistem DVD și doi pui vii.

Bricolajul „Mircea“

Încă un român căruia îi plac versișorii

Uite că nu doar patronul firmei Poetul SRL din Lungulețu, pe care l-ați cunoscut acum cîteva numere, s-a născut poet. În consecință, sper că la magazinul ăsta găsim și rime de vînzare, rime de închiriat sau rime în leasing. După ce se mărește afacerea, poate să deschidă și un angro de rime. Apar și ofertele: la un set de opt rime albe primești cadou patru perechi de rime încrucișate. Iar pentru amatorii de exotisme, o să aducă, în curînd, și rime de contrabandă.

Biroul Investigații-Riminalistică

Pe Gabriel Drogeanu îl cam bate gîndul

să promoveze „Chix"-urile colegilor săi. Deşi este cam înalt, le prezintă pe scurt:

– ministrul Educaţiei s-a transferat de la *Adevărul* la *Gândul;*
– primarul Brăilei se asigură că toţi copiii din oraş sînt nişte (eu)genii în devenire;
– agenturile nu văd cu urechi bune activitatea şefei de la Agenţia Naţională Sanitar-Veterinară.

dosarele chiX

Gândul a plecat cu obiceiuri proaste cu tot de la *Adevărul*

Vinerea trecută, la Alba Iulia, a avut loc o întîlnire a rectorilor din România, la care au participat cei doi miniştri ai Educaţiei, Mircea Miclea şi Melania Mandas Vergu. După ce a vorbit ministrul Miclea, în plen, a vorbit şi Melania Mandas Vergu, ministrul neoficial, fostă ziaristă la *Adevărul,* actualmente la *Gândul.* „Mă cunoaşteţi, sînt Melania Mandas Vergu", a spus, în deschidere, ziarista. După care le-a prezentat celor prezenţi nişte contracte de publicitate pentru un supliment, asigurîndu-i pe toţi că ea deţine monopolul acestui tip de publicaţie: „Suplimentul *Gândul* va fi primul şi singurul supliment de acest tip". Apoi, doamna ministru Melania a prezentat partenerii proiectului: „M.E.C., prin Unităţile de Management ale Programelor de Reformă Rurală, Reabilitare Şcoli, Învăţămînt Profesional şi Tehnic, Consiliul Naţional al Rectorilor, Consiliul Naţional de Finanţare a Învăţămîntului Superior" şi alte instituţii, primării, sindicate etc. La toate acestea se adaugă şi o mai veche cunoştinţă a noastră, SIVECO România, deţinătoarea unui contract fără licitaţie şi a unei serii de simpozioane organizate de *Adevărul,* plus IBM România, o firmă a cărei siglă s-a aflat uneori pe tricoul lui CTP, chiar şi în emisiuni televizate. Contractele propuse rectorilor (îndemnaţi să aboneze toate facultăţile la *Gândul!)* conţin o inovaţie, abonamentul la reclamă: „fiecare dintre parteneri virează în contul Crucişătorul SRL – Supliment educaţional, o **sumă fixă lunară**, în contul apariţiei unui material publicistic". Dincolo de această inovaţie se află o mai veche măgărie patentată de *Adevărul* şi reinventată la *Gândul:* „diseminarea informaţiilor de interes, prin genuri publicistice (reportaje, interviuri, ştiri însoţite de fotografii) şi **nu prin marcarea cu „p" – publicitate**". Oricum, şi dacă nu va avea semnul publicităţii, cititorii se vor prinde şi vor pune ei pe textele respective semnul **P** de la potlogărie.

Brăila, între baronii PSD, viconţii PNL şi banii contribuabilului

După ce, timp de 10 ani, judeţul Brăila a fost condus de foştii prim-secretari PCR Anton Lungu – primar şi, respectiv, UTC Aurel Simionescu – preşedinte Consiliu Judeţean, din 2004 a venit rîndul liniei a doua de foşti nomenclaturişti. În prezent, la CJ Brăila este Gheorghe Bunea Stancu (actualmente preşedinte la judeţeana PSD), iar la Primăria Brăila este Constantin Cibu (ales din întîmplare pe lista PNL, pentru că n-a reuşit să intre pe lista PSD). Odată ajunşi în fruntea bucatelor judeţene, cei doi au început să-şi facă bezele grase pe banii contribuabilului. Generos, Bunea Stancu a deschis potul cu operaţiunea lapte-corn. În care l-a băgat şi pe amicul Costică, primarul, să furnizeze nişte „eugenii" şi el prin firma „Phoenix", deşi aceasta nu apare nici ca semnatară a contractului general de furnizare, nici printre subcontractorii aceluiaşi contract. Haios este pretextul sub care primarul dă şi el o mînă de ajutor la combaterea corupţiei PSD prin spolierea banului public: „în cadrul acţiunii de diversificare a meniului oferit şcolarilor, unii dintre subcontractanţi mai oferă (…) biscuiţi tip Eugenia achiziţionaţi de la S.C. PHOENIX S.R.L.". Diversificare, care va să zică. Asta pentru că primarul Constantin Cibu are probleme financiare cu Phoenix, care face nu numai eugenii, ci şi organe de maşini-unelte, care sunt cam deficitare la calitate, aşadar, cam refuzate de beneficiarul extern. Şi pentru că preţul acestora din urmă trebuie subvenţionat, s-a găsit soluţia de mai sus. Pentru anul 2005, Consiliul Judeţean Brăila are de cheltuit aproape 38 de miliarde de lei pentru asigurarea laptelui şi cornului postelectoral. Surse din cadrul celor care cunosc cum merg treburile în branşa celor implicaţi în furnizarea de lapte şi corn afirmă că profiturile furnizorilor sunt undeva pe la 60% din preţul de vînzare. Ei bine, lui Constantin Cibu îi revine 1/5 din sumele alocate pentru lapte şi corn, ceea ce deocamdată ne impune următoarea concluzie: VA URMA!

Flutur are în ogradă o narcisă otrăvitoare, care trebuie erbicidată

Narcisa Georgescu este fosta directoare a Agenţiei Naţionale Sanitar-Veterinare (ANSV). Spre sfârşitul mandatului, PSD a numit-o director adjunct, responsabilă cu inspecţia la nivel naţional a ANSV, funcţie pe care o deţine şi astăzi. În atribuţiile ei de control intră şi punctele de frontieră, care sunt monitorizate conform normelor standard ale Uniunii Europene. Comunitarii au impus controale draconice pentru toată gama de mărfuri agroalimentare care traversează continentul. Câtă carne de vită şi ce fel de carne trece, de unde provine ea şi dacă e infestată cu boala vacii nebune; câte roşii şi ce fel de roşii tranzitează şi dacă nu sunt cumva hormoni turceşti de culoarea sângelui, deghizaţi în tomate. Mai multe informaţii primite pe canalele serviciilor secrete acreditează faptul că Narcisa este un fel de sită stricată. Că prin ochiurile ei se scurge spre Europa o cantitate tot mai mare de produse deocheate. Că pentru fiecare TIR de mărfuri agroalimentare, oamenii Narcisei, care ar trebui să le controleze la sânge, închid ochii şi întind mâna. Că în fiecare mână întinsă de inspectori se rostogolesc zece mii de cocoşăreşti. Că fiecare legătură de câte zece mii de coco ajunge unde trebuie, când trebuie şi la cine trebuie. Că, în concluzie, avem de-a face cu o mafie foarte bine articulată, al cărei terminal este biroul Narcisei Georgescu. Ei, copilaşi, şi acuma vine cireşica de pe tort-uleţ. Notele mai acreditează faptul că Narcisa este amanta lui Alexandru Bittner şi prietenă la cataramă cu Elena Udrea. Că în calitate de confidentă a Cancelariei Prezidenţiale, Narcisa primeşte de la Elena Udrea anumite ponturi, care sunt transferate amantului Bittner, iar de la acesta mai departe, pe vectorii lui Bittner, la persoanele care au numit-o pe Narcisa director la ANSV. Întrucât avem o dilemă de stat, problema nu este cine a numit-o pe Narcisa, ci de ce mai este păstrată Narcisa la ANSV. Mai ales că ANSV este un fel de stat în stat, în care n-a pătruns încă autoritatea statului românesc.

Biroul de Investigaţii

codrul bunelor maniere

Mischie a făcut-o de căsoaie

Doamnelor şi domnilor, la cererea expresă a Uniunii Europene, în săptămînile următoare se va deschide oficial în România sezonul de vînătoare la corupţi. În luneta instanţelor se vor afla atît copitate corupte mici, păscătoare de verdeaţă puţină, cît şi baroni foarte mari, care au înfulecat milioane de iepuroi, cash sau sub alte forme. Printre primele trofee pe care le vom vedea atîrnate în panoplia PNA-ului se va număra şi capul fiorosului popîndău de Gorj, Nicolae Mischie. Cota lui Mischie se ridică la mai multe miliarde de lei, asimilaţi de baronet în perioada 1998-2003. Interesant în cazul lui Mischie e locul în care pot fi găsiţi banii respectivi. Nu i-a dosit în conturi bancare, nu i-a îngropat în vreo pădure, ci a preferat să-i arunce pe pereţii diverselor sale case. Ca să nu bată la ochi că ia şpagă de la cei care urmau să cîştige licitaţii publice, Mischie a recurs la o şmecherie. A preferat să-şi repare şi să-şi amenajeze casele personale chiar cu firmele cărora le-a promis atribuirea de lucrări publice. Serviciile de construcţie de care a beneficiat Mischie au fost complet gratuite. Spre exemplu, numai pentru imobilul din comuna Godineşti şi pentru cel din Tîrgu-Jiu ale baronetului gorjean s-au efectuat gratis lucrări de aproape 400.000 de dolari. Aşadar, Mischie va fi acuzat şi probabil condamnat, nu pentru luare de mită, ci pentru neachitare de mită.

Biroul de Investigaţii

Aşa, şi-acuma fiţi atente: Vînătoru' – harşt! îi trage scaunul lu' Bunicuţă! Bunicuţa – buf!... he-he... cade cu roatele-n sus, da' nu moare deocamdată. Oho, şi cine vine din dreapta? Prostănaaaacu'! E tare gagiu'! Să vedeţi cum îi ia locul la Bunicuţă! Şi în episodul viitor am de gînd să i-o trag şi la Vînător!

Mircea Geoană servind drept exemplu primei generaţii de pionieri PSD

Ia uite, dom'le, cum am ajuns să arăt acum: cu ochelari şi cu plete! Dacă puneam mîna pe mine atunci în Piaţa Universităţii, mă rupeam cu bătaia!

Miron Cozma, un poet care din facultatea de mine a ieşit subinginer, iar din facultatea de maximă siguranţă ar putea ieşi sub Băsescu

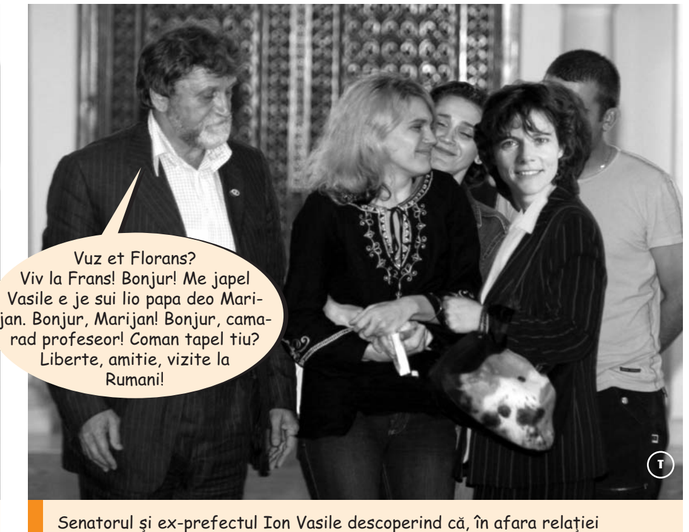
Vuz et Florans? Viv la Frans! Bonjur! Me japel Vasile e je sui lio papa deo Marijan. Bonjur, Marijan! Bonjur, camarad profeseor! Coman tapel tiu? Liberte, amitie, vizite la Rumani!

Senatorul şi ex-prefectul Ion Vasile descoperind că, în afara relaţiei cu Hayssam, a mai apărut o problemă: fiica lui are o soră mai mare la Paris

Domnule Tăriceanu, vă previn: dacă schimbarea noastră se va face pe criterii politice, atunci există pericolul ca şi înlocuitorii noştri să fie numiţi tot ca noi, adică tot pe criterii politice!

Dragoş Şeuleanu şi Valentin Nicolau fiind total de acord cu schimbarea, cu condiţia ca ea să nu aibă loc

dosarele chiXXL

Călin Popescu Tăriceanu, ieşit la plimbare cu o parte însemnată din declaraţia lui de avere

Hidroelectrica – locul de Boştină al şmenurilor

România a devenit, în urma unei guvernări PSD foarte coerente, un mic stat captiv al unor mari şmenari. Ca să nu mai fie nevoie să furi, ci să vină chiar statul să-ţi aducă-n dar miliarde de euro, e nevoie de un stat bine sfătuit. De ani de zile, de exemplu, Hidroelectrica are contract de asistenţă juridică cu o firmă de avocaţi adorabilă: Casa de avocaţi Boştină şi Asociaţii. Numele Boştină mai apare, însă, în istoria unei firme, de data asta ca asociat al unuia Bogdan Buzăianu: este vorba despre Energy Holding, adică firma care reprezintă VA TECH în România. Nu e nevoie să mai povestim aici cum jumulesţe VA TECH bugetul Hidroelectrica încă din 1997, de-a ajuns să bată miliardul de euro al Bechtel. Ei bine, în loc ca actuala guvernare să reteze macaroana de euroi a acestor mafioţi şi să-i pună în urmărire la pachet cu Dan Ioan Popescu, ne treziram cu o nouă invitaţie la jaf. În luna februarie 2005, preşedintele ANRE a fost înlocuit. ANRE (Autoritatea Naţională de Reglementare în domeniul Energiei) este arbitrul pieţei de energie. De la liberalizarea comerţului cu megawaţi, pe piaţă şi-au făcut apariţia câţiva operatori haioşi. Între ei, unul care a ajuns să vândă 60% din ce produce Hidroelectrica se numeşte Energy Holding. Citeşte Buzăianu. Ei bine, care credeţi că a fost primul act semnat al noului preşedinte al ANRE? Contractul de asistenţă juridică nr. 9/28.02.2005. Contractul respectiv este încheiat între ANRE şi **Societatea Civilă de Avocaţi Boştină şi Asociaţii**. După câteva luni (01.04.2005), Casa de avocatură îşi dă Buzăianu pe faţă şi îşi schimbă numele în Societatea Civilă de Avocaţi Boştină, **Buzăianu** şi Asociaţii. Staţi aşa, că nu e totul. Gaşca de avocatură Boştină & Buzăianu face consultanţă juridică nu numai pentru Hidroelectrica şi ANRE, ci şi pentru OPCOM (bursa de energie). Din poziţia asta, ei pot influenţa preţuri, plăţi, decizii pentru retehnologizări etc. Prost să fii să nu profiţi ca jucător, dacă ţi se oferă şi rolul de arbitru. Cine a facilitat accesul cuplului Boştină-Buzăianu la robinetul de decizii al ANRE? Nou-numitul preşedinte, Nicolae Opriş. Cine l-a numit? De numit l-a numit premierul Tăriceanu. Săpând însă ceva mai adânc, am descoperit că ANRE intra, în virtutea jocurilor alianţei de la guvernare, în portofoliul PD-ului. Şi uite-aşa am ajuns la cel care a împins pionul lui Buzăianu moţ la ANRE: Radu Berceanu – cel care, pe când era ministrul Industriilor, a făcut primele plăţi pentru retehnologizarea hidrocentralei Porţile de Fier I.

Mircea TOMA

În legătură cu informaţiile de mai sus, am solicitat un punct de vedere din partea premierului Călin Popescu Tăriceanu. Iată reacţia guvernului.

Răspunsul Purtătorului de cuvânt al Guvernului, la solicitarea Academiei Caţavencu:

„Constatând existenţa unui conflict de interese, Prim-Ministrul Călin Popescu-Tăriceanu i-a solicitat şefului Cancelariei, Aleodor Frâncu, să ceară ANRE rezilierea contractului cu Societatea Civilă de Avocaţi „Boştină şi Asociaţii". Premierul Tăriceanu consideră că nu este normal ca un jucător pe piaţa de energie să fie în acelaşi timp şi arbitru. Şeful Cancelariei coordonează activitatea autorităţilor din subordinea Primului-ministru."

Aventurile lui Hayssam în ţara cu cel mai înalt indice de securitate

Omar Hayssam a fost racolat de Securitate în primul an de când a aterizat în România. Oficerul care l-a racolat trăieşte în provincie. El a făcut toate diligenţele pentru a fi primit de celula de criză de la Cotroceni, pentru a contribui cu informaţii valoroase la clarificarea cazului Hayssam. În mod inexplicabil, cererea oferului a fost respinsă de generalii SIE şi SRI care au făcut parte din grupul operativ. Cu alte cuvinte, celula de criză nu de clarificări avea nevoie, ci de întreţinerea unei atmosfere confuze în jurul numelui lui Hayssam, care s-a repercutat grav asupra opiniei publice. Când Hayssam a venit la Cotroceni cu arabul cel bun, Mohammad Iassyn, care îi moşteneşte o parte din avere, Băsescu l-a trimis la consilierul lui, Dorin Iacob, omul lui Măgureanu. Soarta lui Hayssam era de mult pecetluită, iar cea mai mare parte a averii sale, evaluată la 100 de milioane de dolari, a dispărut în mod misterios. Aici trebuie să ne amintim că doi dintre directorii trustului Manhattan al lui Hayssam sunt colonei DIE. Aşa că n-ar fi exclus să găsim bunurile sirianului împărţite de fosta Securitate, care l-a recrutat, dirijat, manipulat, stors, furat şi abandonat într-o puşcărie. Grija cu care Băsescu i-a amenințat pe medici, să nu cumva să-şi imagineze că or să-l salveze pe Hayssam cu un diagnostic de schizofrenie, că vor ajunge complicii lui, demonstrează că sirianului or să-i putrezească oasele în puşcărie. Felul în care s-a antepronunţat Băsescu, înainte să ştim adevărul despre răpire şi înainte ca Hayssam să fie confruntat cu Munaf, vădeşte o preocupare obsesivă pentru condamnarea şi izolarea sa rapidă. Apoi, gândiţi-vă la faptul că procesul lui Hayssam se ţine cu uşile închise, ca astfel presa să nu poată formula nici o întrebare judecătorilor şi procurorilor şi aduce nici o clarificare. Această poveste orientală, din ciclul celor „O mie şi una de nopţi ale Securităţii", nu face altceva decât să sporească neîncrederea în Justiţia română, care e cunoscută în toată lumea prin faptul că nu este independentă şi răspunde la comenzi politice.

Cîţi copii adoptaţi are tov. Ion Iliescu?

Bună ziua, tovarăşi. Vă prezentăm astăzi un caz din care vă rugăm să trageţi învăţămintele de rigoare. Linişte acolo, în spate, tovarăşi! Deci: tovarăşul Ion Iliescu, fost preşedinte al Partidului Nostru, este adus cu forţa de autorităţi la Procuratura Statului. Rând pe rând, tov. Iliescu înfruntă cu stoicism acuzaţiile procurorilor. Alături de domnia sa, în această curajoasă încercare stă tov. avocat Silinescu Gârbovan. Fie ca mai mare parte a averii sale, evaluată la 100 de miliarde de lei, tovarăşi, să ştiţi că totul este o înscenare menită să slăbească puterea Partidului Nostru. Dovada: aceşti chiaburi care au ajuns acum la putere au încercat, încă din 1999, să

Lui Alexandru Vărzaru

îi plac oamenii informaţi. Na-vă informaţie:

– Mircea Toma le încurcă rău treburile mafiilor din domeniul energetic;
– în cazul răpirii jurnaliştilor, Omar Hayssam nu beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, iar presa de prezumţia de curiozitate;
– iar bătrînul Ion Iliescu este apărat în dosarul „13-15" de una din piesele grele ale traficului cu copii.

submineze familia avocatului, lovind chiar în tovarăşa sa de viaţă. Citiţi dovada premeditării acestei mârşăvii chiar în ziarul *Adevărul,* care a combătut cu avînt mafia adopţiilor de copii. Încă din 1997, preşedintele Tribunalului Bucureşti a sesizat organele de urmărire penală cu privire la lipsa din arhiva civilă a 248 de dosare având ca obiect adopţiile. Ministerul Justiţiei a dispus efectuarea de verificări de către Corpul de inspectori al Curţii de Apel Bucureşti, constatându-se lipsa unui număr de 404 dosare, din care 173 în perioada 1990-1993 şi 231 în perioada 1994-1995. Iată ce au încercat organele de procuratură să facă: *„Aceşti avocaţi (…) au fost implicaţi în cele mai multe dosare de adopţii la acelaşi complet al Secţiei a III-a Civilă a Tribunalului Bucureşti, complet format din judecătorii Claudia Silinescu Gherbovan, Daniela Bragau şi procurorul Doina Piciarca. Modul în care acest complet a soluţionat dosarele este descris pe larg într-un rechizitoriu al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Bucureşti, având ca subiect una din filierele de plasare peste hotare a copiilor. Astăzi, judecătoarele Gherbovan şi Bragau au intrat în avocatură, iar procuroarea Piciarca este inspector general în cadrul Inspecţiei Generale din Ministerul Justiţiei". (Adevărul, 1999)* Cum bine ştiţi, dragi tovarăşi, Justiţia i-a declarat nevinovaţi pe toţi cei implicaţi în proces şi, fără îndoială, cu ajutorul avocaţilor noştri, implicit al maestrului Silinescu, vom dovedi şi nevinovăţia tov. Ion Iliescu.

Biroul de Investigaţii

România, ţară de păcat

Festivalul Mamailor

Mirabela Dauer, Angela Similea şi Corina Chiriac au infirmat zvonul despre războiul dintre ele. „Noi ne adresăm fiecare unui segment de public diferit, iar conflicte au fost doar între fanii noştri", a declarat Angela Similea. Sperăm că au scăzut deja vînzările la ouă, ceapă şi varză murată cu care obişnuiau, probabil, fanii celor trei dive sexagenare să se bată, la concertele de la căminele culturale.

Sedusă şi retrogradată în divizia C

După ce, acum vreo două luni, o lăsa Florin Moldoveanu, Deliei Matache i-a dat papucii şi fotbalistul de divizie B Edi Iordănescu, băiatul lui nea Puiu. Nu s-o fi descurcat cu loviturile de la 11 centimetri, ceea ce, să recunoaştem, unei microbiste ca Laura Andreşan nu i s-ar putea reproşa niciodată.

Trandafirul din piscină

Pentru moment, Monica Anghel nu se mai desparte. Cică soţul o aşteaptă cu casa plină de trandafiri. Habar n-are omul cît de ieftin s-a scos. Păi, dacă avea o nevastă de 20 de ani, nici cu casa plină de BMW-uri n-o convingea să nu bage divorţ.

Busu, fă-te că lucrezi!

Mediapro l-a obligat prin contract pe Cristi Tabără să nu slăbească sub 100 de kile, iar pe Andreea Esca să nu-şi schimbe freza. Probabil că şi Busu e obligat prin contract să nu iasă în evidenţă, ca nu cumva boşii să se simtă obligaţi să-i dea altceva de făcut decît să plimbe un borcan de bulion în emisiunea lui Radu Anton Roman.

Şi caiii trag o duşcă

Fata manelistului Nicolae Guţă s-a măritat cu un taximetrist, într-o rochie de mireasă de 7.000 de euro. Sperăm că darul mesenilor pentru miri a fost pe măsura valorii rochiei şi, în acest sens, sîntem foarte curioşi cît s-a scos de la masa cailor.

Grasul de Cotnari

muzeul figuranţilor de ceară

Muzica uşoară ar prefera Selgros

Joia trecută, pe la 13,30, era şedinţă de redacţie. Pe la 13,45 era tot şedinţă. Ca să nu mai vorbim de 13,47, cînd era tot şedinţă şi Gabi Drogeanu, secretar general de redacţie, deci şef, a zis: „Băi, nu te duci la lansarea lui Adrian Romcescu? Ia-l şi pe Alin să-ţi facă poze". Lansarea CD-ului, intitulat sugestiv *Eu merg mai departe,* era la o cîrciumă de pe lîngă redacţie şi arăta ca o tăiere de moţ foarte restrînsă (25 oameni), cu diferenţa 1) că, la tăierile de moţ foarte restrînse, nu există steguleţe cu *Selgros Cash & Carry* pe mese, cu diferenţa 2) că nu la toate le vezi pe Oana Sîrbu şi pe Andra zîmbind oarecum conştiente de penibilul situaţiei şi cu diferenţa 3) că – ptiu, ce m-am speriat cînd l-am auzit – nu la toate vorbeşte Octavian Ursulescu, vocea uitată a concursurilor şi lansărilor de tot ce ţinea (pe vremea lui Ceaşcă şi cîţiva ani dupe) de muzica uşoară românească (albume, ace de pick-up, capete de casetă etc.). În rest, nişte boschetari „culturali", cu sacoşa pregătită să adune inclusiv steguleţele. Cam pe cînd s-au terminat salutările de la microfon pentru un şef de cîrciumă de pe litoral aflat în public, noi ne-am uşchit. Sincer, eu nu ştiu ce să mai cred despre încăpăţînarea cu care muzica uşoară revine. Cred că au auzit că se vorbeşte de o eventuală dictatură şi s-au repliat. După Angela Similea, Mirabela Dauer şi Romcescu, ne aşteptăm sincer la Marius Ţeicu şi Mihai Constantinescu.

Înger sălbatic prezintă: Numai iubirea, bibelou de termopan

Duminică seară am intrat, cu treabă, pe site-ul Acasă TV. Ete na, cum ce căutam? Voiam să verific un titlu de emisiune! Aşa am aflat că *Numai iubirea* are un forum. Fanii au bannere cu Thalia, Gabriela Spanik şi personaje din telenovela românească şi discută lucruri importante, gen „Sentimentele noastre pt. idolii din *N.I.* si visele noastre!", „Corina Danila e pe capacele de la Delma, dar este exclusa in campaniile din revista *Acasa Magazin!",* „Cine a avut cel mai greu rol din *Numai iubirea",* „Adela & Dan ar putea ajunge in stadiul Thalia & Fernando", „De ce a renuntat Papi atit de tirziu la dragostea Andreei?", „Pentru fete: Cu cine ati vrea să fiti o noapte din *Numai iubirea?"* etc. Acest ultim topic mi-a plăcut cel mai mult. Iată cîteva răspunsuri ale fanelor: „Cu Dan as petrece si doar cateva ore. M-as multumi si cu putin dar din pacate e imposibil", „Nu as dori sa petrec o noapte decat daca noaptea aia ar insemna o cunoastere mai apropiata cu celalalt. As fi chiar curioasa sa cunosc cat mai bine unele persoane, nu ma refer la o noapte de pasiune decat cu persoana care intradevar crezi ca te merita, nu doar pentru ca e vedeta", „sunt fidela, mi-ar placea doar sa-i cunosc pe toti". Hmmm, mi-am zis, ia să punem nişte probleme mai serioase. M-am logat cu nick-name-ul „înger sălbatic" şi am înfipt cu nesimţire laleaua-n brînză: „va pup p toti. sint noua aici, sa nu ma luati prea tare, pliz. mia placut mult „numai iubirea", defapt, imi place, o urmaresc fara sa respir. imi place mult oana zavoranu, e idolul meu, dar imi place si corna danila. il ador pe papi, mam indragostit de el inca de la primul episod. de la acasa tv o mai iubesc pe mihaela tatu si mias fi dorit sa joace si ea in telenovele. oare in urmatoarea o sa joace? voi ati vrea sa joace mihaela tatu in telenovelele de pe acasa tv? ce parere aveti de idea mea?" Nici ambrozia, nici wench, nici pytry, nici dana0_7 şi nici Mia_2005 nu prea au fost de acord, dar nu mi-au explicat de ce. Cu Mia_2005 am avut şi o convorbire privată. Mi-a urat „bun venit pe forum" şi m-a întrebat de unde sînt. I-am spus că sînt din Dor-Mărunt şi am întrebat-o cîţi ani are. A zis că 17 şi m-a întrebat şi ea cîţi ani am. Am întrebat-o de ce nu doarme la şapte dimineaţa şi i-am explicat că „am 40 ani si sint asistenta medicala veterinara la dispensarul din dor-marunt. daca vine doctoru, no sa mai pot vorbi."

acasa
FAQ Search Memberlist Usergroups Profile Register Log in to check your private messages Log in
Mihaela Tatu in telenovele
Goto page 1, 2 Next
subiect nou raspunde forum.acasatv.ro Forum Index -> DESPRE "NUMAI IUBIREA"
Author
Message
inger salbatic
Posted: Mon Jun 13, 2005 12:03 am Post subject: Mihaela Tatu in telenovele
va pup p toti sint noua aici, sa nu ma luati prea tare, pliz. mia placut mult "numai iubirea", defapt, imi place, o urmaresc fara sa respir, d
Joined: 12 Jun 2005
Posts: 8
place mult oana zavoranu, e idolul meu, dar imi place si corna danila. il ador pe papi, mam indragostit de el inca de la primul episod. de la a
si mias fi dorit sa joace si ea in telenovele. oare in urmatoarea o sa joace? voi ati vrea sa joace mihaela tatu in telenovelele de pe acasa tv
Back to top
profil mp
ambrozia
Posted: Mon Jun 13, 2005 12:05 am Post subject:
Tot ce se poate, nu m-as mira sa o vad pe M. Tatu in telenovele.
"If you wouldn't wear your dog ... please don't wear any fur."

Mi-a răspuns „aha ok. nu mie somn". Cu greşeli de ortografie, ca să mă ridiculizeze. I-am răspuns „dacas fi in locul tau, eu as dormi. te deranjeaza sa vb cu cineva de 40 ani care baga mina in fund la vaca? Sti, controlul ginecologic la vaci asa se face". A zis că „nu". Am întrebat-o „tu ce meserie o sati alegi?" şi mi-a răspuns „nu mam gandit inca". Iar cu greşeli de ortografie! De data asta chiar m-am enervat. Adică puştoaica asta făcea mişto de mine??? Bine, mă că eşti tu deşteaptă şi şti să scri, da', alfel, te uiţi la telenovele…

Zacusca se întoarce

„Formatia abordeaza un stil nou si original, o combinatie stranie de black, death, doom, folk, blues si manele care speram sa placa ascultatorilor." Am citat dintr-o prezentare a trupei – ţineţi-vă bine de borcan – „Coaie pe zacuscă". Exact, o prezentare de pe Internet, că doar nu de pe Animal Planet. Continuăm cu dezvăluirile: „Va mai informam ca Poet Of Tragedies (vocalul / chitaristul / basistul / bateristul trupei, poet, dramaturg si muzician, persoana enigmatica) figureaza ca solist vocal si pe o piesa de pe split album-ul Boratorii, Grohot Vomil si Secator, piesa ce este facuta in colaborare cu Taranul Neofit de la Boratorii". Trebuie adăugat că Poet of Tragedies ăsta are şi două balade, iar stilul inventat de el, prin proiectul „Coaie pe zacuscă", se numeşte Rahovian Black Metal. „Metal negru de Rahova", cum ar veni, eventual spoit cu puţin aur, dîn trompetă. Da, tată, s-a terminat cu denumiri de-alea *boring* (= „plictisitoare" – pentru maestrul Pruteanu, un alt fan al zacuştei), precum Ansamblul Artistic „Doina" al Armatei, Ansamblul „Brîuleţul", Trio Galax sau Adrian Enache. Am trecut deja la „C*** pe zacuscă", şi asta ca să nu te doară doar capul, ci şi burta. Oricum, pe „poet" bănuim că l-a durut şi dosul cînd s-a gîndit la toate astea, şi s-ar putea să-l doară şi cocoaşa, căci nişte roacări din Timişoara i-au promis (după cum am găsit tot pe Internet) că dacă-l prind îl sparg cu bătaia. Şi îl sfătuim să nu ia niciodată zacuscă picantă.

Veninul şi cînepa

Dacă n-ar fi fost făcut înainte de Revoluţie, desigur ar fi fost mai de bon ton ca filmul cu mine şi cu Bănică Jr. să se cheme *Liicenii.* Aud că se doreşte seria a doua, dar nu s-au înţeles cum să se cheme: *Pleşii* sau *Patapievicii?*

Oana Sîrbu, o vedetă care, oricîte facultăţi ar termina, nu va trece niciodată de *Liceenii*

Localul bălan

Scump, în schimb prost

Vrei să mănînci ca la cantină, la preţuri de Paris? Nimic mai simplu! Există o soluţie. Scumpă. Îi zice ***La taifas.*** Cea mai neplăcută senzaţie a fost că, probabil, *la taifas* a stat bucătarul cît timp ne-a făcut nouă mîncarea. Timp în care, aşadar, pînă şi pîinea a avut timp berechet să se usuce – şi aşa am primit-o noi, trei feliuţe de pîine prin care vedeai la cealaltă masă şi, în plus, uscată, puţin udă pe mijloc, probabil c-o încălzise. Păcat de decorul excelent al restaurantului. Sincer, mi s-au reactivat toate pasiunile monarhiste din cauza decoraţiunilor, care conţineau tuşe cu Ferdinand, originale şi la locul lor, precum cea mai mare parte a elementelor de interior. Mai puţin clienţii de la masa din spatele meu, care vorbeau tare cu „De ce te pişi pe tine acuma?! Te caci pe tine!" – iar faptul că la intrare era un Jaguar, respectiv un Logan spune multe despre clientelă. În fine. Să vină mielul. *Rosmarin.* Deşi, după gust, putea foarte bine să fie *Mosmartin*, *Nea Mărin, Rosbonbon, Rododendron*. Era o carne de miel nici flască, nici tare, nici bună, nici proastă, nici dulce, nici amară, nici albastră, nici rozie, nici cal, nici măgar. Era ca să fie. În farfurie. La datorie. În gingie. Deşi te cam băga în datorie: 240 de mii, adică spre 9 parai, dacă vi s-a părut prea puţin. Salata? O juma' de roşie tăiată felii – puteam să-mi fac şi eu acasă, să moară pîrşul. De *tigaiapicantă* ce să mai zic? Tigaie! Picantă? Aiurea: un fel de carne fiartă aruncată într-un sos care putea şi să fie, şi să nu fie. Ca şi tigaia, de altfel. Cred că putea s-o fi făcut şi pe jos, tot aşa ieşea. Plus un pă'ărel de bere şi o apă, m-a costat înspre 20 de euro. Drept răzbunare, am şters prima cifră de la preţul musacalei – întrucît meniul era scris cu creta pe o tablă. Na, acuma vindeţi musaca la 9.000 bucata!

Bucătărie: ✕✕
Preţ: 🚗🚗🚗
WC: nu mi-a venit, voiam să plec cît mai repede.

Bursucul gastric

LEGENDĂ:

✕✕✕✕✕ *ca la mama acasă;*
✕✕✕✕ *ca la tata acasă;*
✕✕✕ *ca la mine acasă;*
✕ *ca la mă-sa acasă.*

🚗 *ieftin ca braga;*
🚗🚗 *caută-te-n buzunar înainte de a intra;*
🚗🚗🚗 *e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;*
🚗🚗🚗🚗 *numai dacă te invită cineva care plăteşte.*

🛌 *poţi să şi adormi;*
🛌🛌 *curăţel;*
🛌🛌🛌 *ai grijă pe unde păşeşti;*
🛌🛌🛌🛌 *n-ai putea să mai rabzi?*

Lupta pentru nuditate națională

Pentru noi, cei care ne ținem bibelourile și mileurile în bibliotecă și am citit, la viața noastră, doar *Alchimistul* și *Supersex,* pentru noi, cei care credem că Gabriel Liiceanu e manechin la Casa de Modă „Venus“, dar avem poster pe frigider cu Ion Cristoiu, autodidactul, pentru noi, cei care visăm de cînd ne-am născut să vedem cultura în pielea goală, dar n-am reușit pînă acum decît să-i zărim chiloții Andreei Bănică, pentru noi, doamnelor și domnilor, și

doar pentru noi… istoricul Neaaaaaagu Djuvaraaa, în anul de grație 1917, cînd n-auzise nici măcar de succesul la gagici al lui Ștefan cel Mare.

Decebalus per Virillo

Berea e gratis, dar sarcina-i pe certificat!

Cum să vă spun... s-a întîmplat pur și simplu: eram, normal, în *Trenul vieții* și un băiat drăguț m-a surprins fără bilet. Mi-a propus pe loc un abonament pe viață, iar eu am spus „Da“.
preferatul copiilor

Liana Stanciu care, de cînd e gravidă, începe deja să se antreneze pentru trenulețele, mașinuțele și cărucioarele vieții de mămică

Hehehee, ce ciudate și aberante mai sînt și femeile astea: unele, gen Lavinia Șandru, se mărită de cîteva ori, cu tamtam și cu același bărbat, iar altele, gen Liana Stanciu, se mărită tot cu același bărbat, dar doar o dată și, pe deasupra, în secret.

„Cuuum, s-a măritat Liana Stanciu cu Miță de la Bere Gratis??“, a exclamat, vizibil dezamăgită, Georgiana de la noi de la recepție la auzul acestei vești. Da, fato, l-ai pierdut pe Miță. Sîmbătă, în fața ofițerului stării civile de la sectorul 1 și a cîtorva prieteni, omul a luat-o pe Liana de nevastă. Ia să vedem dacă ghiciți de ce a fost așa mare grabă cu căsătoria asta. Buun, acum că v-ați prins deja despre ce e vorba, poate ghiciți și în cîte luni e Liana.

Hai că vă spunem noi, e în trei luni jumate. Și dacă o să fiți cuminți, vom reveni și cu sexul lu' ăla micu'.

Miță Baston

La Unica Radio con Clujones

(A se citi raar și apăăsat)

No, deci, doi ardeleni intră într-un bar. Ion îl întreabă pe Vasile:
– No, mă, ce ești așa de supărat?
– Apăi, abia aștept să ajung acasă și să rup chiloții muierii.
– D-apăi ce ai, mă, cu chiloții femeii?
– Apăi, mă, așa mă strîng că de-abia pot mere cu ei pe stradă.

No, deci, bancuu' are doar o vaagă legătuură cu ce vrem noi să anunțăăm, da' nouă, totuși, ne-o plăcuut. No, treaba-i că, de pe 10 iuuniee, Raadio Guerrilla o venit și la Cluuj, pe frecvența 92 cu 8 FM. Și o venit cu to' cu trupaa de la Bucureești (Dobrovoolschi, Tănaase, Mihaaiu, Exarhu și Vintiilă) care o staat pă la microofooane în primaa zi de eemisiie. No, deci asta-i treaba cu Guerrilla și Clujuu'. O fo' biine, dom' Mihaaiu?
P.S. Da' să știți că, după lansaare, truupa de la Bucuureești n-o rămas acoolo, la Cluuj, s-o întors înapoi acasă și i-o lăăsaat pe clujeeni să facă Radio Guerrilla pe 92 cu 8.

Guerrill și Metodiu

PRO TV te ascultă ce delirezi!

Alde domnu Adrian Sârbu de la Mediapro, împreună cu toată gașca de Tanțe și Garcii care mănîncă o pîine, o salată de boeuf sau o savarină și beau o apă plată cu lămîie sau un Pepsi Light („prea bun ca să fie light“!) din remunerația oferită de dumnealui, pregătește, într-un mister desăvîrșit, pentru 1 decembrie 2005, un spectacol maiestuos, vezuvian, rocambolesc și eclatant dedicat aniversării de 10 ani a instituției care, la un moment dat, „ne asculta ce vedeam“, chestie la care am tot meditat, dar tot n-am înțeles nici pînă în ziua de azi cum se face. Noi sperăm că, de la aniversarea asta, nu vor lipsi maneliștii care ne încălzesc de atîta vreme inimile de bucurie în emisiunea *Teo,* glumele cu mîna băgată în buzunarul de la pantaloni (hă, hă, hă) ale lui Garcea, extraordinarele prestații (că altfel nu știm să le numim) ale lui Busu din emisiunile cu mîncare, precum și, hmm, impetuoșii sîni ai Nicoletei Luciu pe care o rog să mă sune la redacție ca să-i zic, mai pe larg, „La mulți ani“ de ziua televiziunii la care zîmbește și ta…, ăăă… cum să mă exprim eu mai clar, gata, știu: …de ziua televiziunii la care lucrează.

Nihil sine Teo

Frauda de sine nu miroase-a bine

Poate v-oți fi întrebat și voi ce e cu mail-urile alea ciudate pe care în ultima vreme le primiți în cantități industriale, avînd subiecte precum: „SouthTrust Bank – Client Data Verification“ sau „eBay – Update Your Account“ și pe care, de regulă, Yahoo-ul le redirecționează în Bulk. Chestia asta se numește *phishing,* iar în statele civilizate, unde e-Banking-ul a depășit stadiul de „ce naiba mai e și aia?“ și oamenii merg ceva mai mult pe încredere, fenomenul face adevărate ravagii. Ca să înțelegeți mai bine despre ce e vorba o să vă recomand adresa **www.antiphishing.org**, un site care reușește să acopere destul de bine subiectul.

Ce face *phishing*-ul ăsta atunci cînd face el? Scopul final este acela de a pune mîna pe datele tale de identificare pentru ca ulterior să-ți golească contul din bancă. Cum? Păcălindu-te astfel încît informațiile să i le dai chiar tu cu mîna ta. Pentru a te păcăli, phisherii apelează la mai multe trucuri:

1) găsesc o idee care să dea un aer de veridicitate demersului lor de a-ți cere datele (chipurile, o verificare de rutină, un update la baza de date, o defecțiune etc.);

2) creează un e-mail fals ca trimis din partea companiei/băncii respective;

3) copiază logo-urile și toate celelalte atribute ale unui mail original;

4) falsifică URL-ul din *adress bar* astfel încît el să semene cît mai mult cu originalul (spre exemplu, ție îți apare www.ameritrading.net, deși domeniul ar trebui să fie www.ameritrade.net);

5) link-ul primit te redirecționează către un site „aranjat“ care nu îți cere nimic, însă îți plantează un bug în calculator (keylogger, trojan, spyware) care să îți fure datele atunci cînd le vei introduce pe site-ul original;

6) și alte șmecherii pe care le veți găsi înșirate frumos în secțiunea „Phishing Archive“.

Totodată, site-ul îți recomandă și o adresă la care să îți testezi rezistența browser-ului la atacuri de tip phishing: http://secunia.com/internet_explorer_cross-site_scripting_vulnerability_test. De menționat că Mozilla Firefox nici măcar nu s-a clintit la proba respectivă. Cît despre testarea lui Internet Explorer 6, nu știu ce să vă spun pentru că mai întîi a sărit la bătaie antivirusul.

SouthTrust Online Banking - Microsoft Internet Explorer
SouthTrust
Note the phishy URL
Username:
Password:
Log In
Exit
Online Banking Log In
Welcome to SouthTrust Online Banking! With our 24-hour online financial center, you can manage your SouthTrust accounts, see images of the front and back of cleared checks and deposit tickets, transfer funds between eligible SouthTrust accounts, order checks (consumer only at this time) and much more.
You must be enrolled in this service before you can access your SouthTrust accounts.
Warning to All Users: This is a secure site and contains confidential information.
'Secured' site, but no browser HTTPS indication (the lock icon)
The HTML errors on the page
Copyright © 2005 SouthTrust. All Rights Reserved

Hacker, polițist texan
danielgoace@catavencu.ro

Misterul ministrului de Justiție

Tanti Monica Macovei! Ia uite la omologu' lu' matale din Suedia ce propunere interesantă a făcut el la UE în urmă cu cîteva zile (www.hotnews.ro/articol_24046-UE-solicita-supravegherea-vietii-private.htm). Domnul Thomas Bodström, fost fotbalist la clubul AIK din Stockholm, a cerut într-o moțiune susținută de miniștrii de Justiție din Franța, Spania și Irlanda (aceștia nu au scuza că ar fi fost fotbaliști) următoarele:

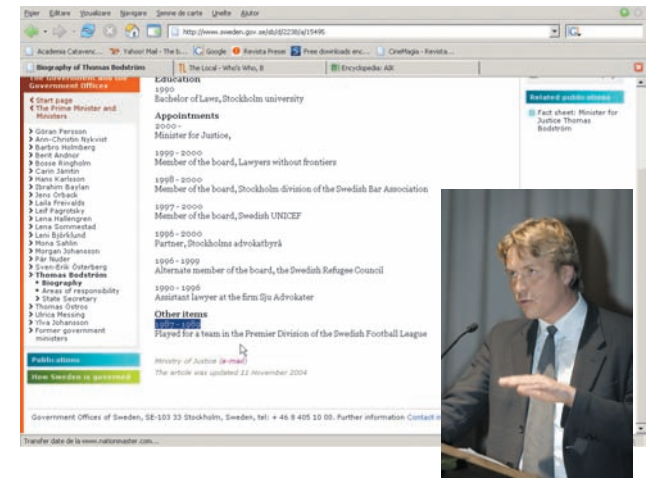
Biography of Thomas Bodström
Education
Bachelor of Laws, Stockholm university
Appointments
Minister for Justice,
Member of the board, Lawyers without frontiers
Member of the board, Stockholm division of the Swedish Bar Association
Member of the board, Swedish UNICEF
Partner, Stockholms advokatbyrå
Alternate member of the board, the Swedish Refugee Council
Assistant lawyer at the firm Sju Advokater
Other items
Played for a team in the Premier Division of the Swedish Football League

1. Arhivarea pentru o perioadă de 3 ani a tuturor informațiilor electronice (convorbiri telefonice, SMS-uri, e-mail-uri, pagini web etc.).
2. Percheziții secrete la domiciliu.
3. Ascultarea „preventivă“ a convorbirilor telefonice și interceptarea tot „preventivă“ a corespondenței chiar și a persoanelor nesuspectate.
4. Prelevarea de probe ADN fără acordul respectivului.
5. Și alte ascultări, prelevări și arhivări care țin, spune dînsul, de lupta împotriva terorismului, și nu de lobby-ul american unde sistemul respectiv a fost implementat mai demult, așa cum credem noi. Auzi, bre, nea Thomase, nu te duci matale să te joci puțin cu mingea prin spatele blocului la matale? …Așa le trebuie suedezilor ăstora! Păi, dacă s-au apucat ei să pună ministru un blond!

Arian Păunescu

single player împotriva tuturor:

Dacă dai, Kurenai

Săptămîna aceasta am să vă deranjez cu un joc pentru consolă. Apropo, cu această ocazie aș vrea să fac un sondaj în rîndul cititorilor acestei rubrici.

From: danielgoace@catavencu.ro
To: aceia_care_au_pe-acasă_o_consolă@dintrecititori.ro

Subject: Pls reply cu mesaj: „Am acasă un…“ și tipul consolei.

Nu de alta, dar aș dori să știu dacă să mă mai chinuiesc să testez jocuri pentru această frumoasă mașinărie sinistră cu care nu reușesc să mă obișnuiesc deloc de mai bine de un an.

Spre exemplu, alaltăieri am jucat **Red Ninja – End of Honour**. Cînd zic „am jucat“, mă refer la faptul că am dat-o cu capul de toți pereții pe micuța Kurenai, personajul principal al poveștii, care parcă nu era destul de amărîtă că o bandă de ninja îi omorîse tatăl cu o seară înainte. Asta e, nu reușesc să mă obișnuiesc cu sistemul de navigație și de manevrare al camerei și pace!

Jocul este un fel de combinație între un *stealth action shooter* și o animație manga interactivă. Periculoasa Kurenai, alias Red Ninja, este o puștoaică la vreo 15-30 de ani (la japonezele astea nu poți să știi niciodată), îmbrăcată numai într-un mini-kimono roșu care reușește cu greu să-i acopere chiloțeii tanga în scenele de cafteală sau cînd o cațeri pe pereți. Atacurile de o mare diversitate ale Kurenaiei sînt de două feluri: 1) se apropie pe la spate și își execută victima cu o lovitură mortală de *tetsugen* (armă specifică ninja, formată dintr-o sfoară de capătul căreia este atașat un cuțit/cîrlig de oțel); 2) seduce inamicul prin mișcări languroase de trup, după care își execută victima cu o lovitură mortală de *tetsugen*. În rest, gagica aleargă cît cuprinde, sare, se urcă pe pereți, se dă peste cap, iar sare, iar aleargă, se mai dă un pic peste cap și cam ăsta e tot jocul. Revin, cu rugămintea de la începutul textului, întrucît acasă pe birou mai am așa: **Bujin Gai Swordmaster, Predator Concrete Jungle, Energy Force: AimStrike! și Midnight Club 3**.

Septimiu Server

Fard de nerăbdare

Jakartî am, oliacî di bataii cunosc

Nu credem că Bill Gates s-ar supăra foarte tare dacă ar ști că voi (noi) aveți (avem) acasă vreun Windows sau vreun Microsoft Office pirat. Le-ar da o penalizare de maximum două zerouri românilor din companie și s-ar îmbăta apoi tot la ei în birou cu palincă la primul pachet sosit de-acasă. Lucrurile nu au mai stat chiar așa în momentul în care Microsoft a aflat că autoritățile indoneziene rulează softuri ilegale pe circa 50.000 de calculatoare guvernamentale. Vestea bună este că amenda a fost simbolică, de 1 dolar pentru fiecare copie fără licență. Vestea și mai bună a fost că în Indonezia există totuși 50.000 de calculatoare.

…Și ne mîntuiește de cel mai rău admin!

Dacă cumva vă va apela pe Yahoo Messenger cineva care se va da drept „sora Judith Zoebelein de la Vatican Internet Office“, recomandarea noastră este să o credeți pe cuvînt și să nu o luați cu asl pls sau cu wtf. Dînsa este cea care se ocupă cu comunicarea pe Internet la Vatican, „stimulînd eforturile de apropiere a creștinilor din întreaga lume“. Știu ce vă întrebați: oare ce servere au ăștia… ăăă, sfinții părinți IT-iști la Vatican? Vă spunem noi: nu au mers pe soluții de la Microsoft. Au ales servere Ultrasparc cu sistem de operare Solaris de la Sun Microsystems. Așa să-i ajute Windozeu'!

Spore la treabă!

Săptămîna trecută s-a terminat E3 2005 (Electronics Entertainment Expo), cea mai tare expoziție de IT din lume, un fel de cum ar fi la noi CERF 2050. Cu această ocazie, Game Critics Awards a ținut să alcătuiască un clasament al Best of E3 2005 în care titlurile de „Best of Show“, „Best Original Game“ și „Best PC Game“ le-a luat jocul lui Electronic Arts numit Spore (http://spore.ea.com). Spore ăsta e despre o moleculă pe care tu trebuie să o crești de la stadiul de vizibilă la microscop și pînă la faza în care să cucerești cu stră-stră-strănepoții ei spațiul cosmic.

Acrylic sînt strugurii

Microsoft a lansat de curînd Acrylic, un program care își propune să ia locul binecunoscutului Adobe Photoshop. Acrylic se află deocamdată la versiunea beta, are 80 MB și se poate descărca de la www.microsoft.com/products/expression (numai pentru Windows XP cu SP 2 instalat). Deocamdată programul seamănă mai curînd cu un Photoshop 4, documentele nu se pot salva decît într-un format unic numit .XPR, nu există opțiune „Preview“ pentru filtre, iar operațiile sînt executate foarte greoi. Mai sînt și alte bug-uri în cazul în care vă interesează să nu downloadați programul acesta de pe Internet, însă tocmai acum a intrat în redacție Florin Iaru, specialistul nostru în Photoshop, și n-aș vrea să-i stric buna dispoziție pronunțînd cuvîntul „Microsoft“.

Game Ovar

Probleme, Ioane?

Dl Adrian Năstase era, cât a fost șeful PSD, un om foarte informat. Dl Ion Vasile, prietenul de viață al dlui Omar Hayssam, invitatul dlui Iliescu, președinte foarte apropiat de Ion Vasile, președinte participant, la Buzău, la întâlniri mijlocite de dl Ion Vasile, fost prefect de Buzău, actual senator PSD, cu un tip… Am uitat ce voiam să spun. A! Deci, dl Năstase știa ceea ce știm abia astăzi. Dl Năstase aflase, din 1 martie 2004, că baronul de Buzău are neînțelegeri cu PNA-ul pe chestiunea celui mai bun sponsor al PSD-ului din județul Buzău, dl Hayssam. Să-i citäm pe dl Năstase și pe dl Șerban Miki, din stenograme: *„Am o rugăminte, Șerban. E foarte important să merg acolo unde vrea Ion Vasile să merg, e foarte important, dar dacă tipul ăla are probleme cu poliția și cu PNA…“.* Dl Șerban Mihăilescu: *„Are.“.* Dl Adrian Năstase: *„Și atunci de ce trebuie să merg eu la Buzău la tipul ăla?“.* Dl Șerban Mihăilescu: *„Dacă nu se poate merge…“.* Acum să vă spunem noi cine era „tipul ăla“. Iește brietenul Omar, care devalizat fabrica de cherestea și care dat bani la rumâni PSD. Dl Năstase ar fi călcat astfel pe urmele șăfului său de atunci, dl Iliescu, care s-a văzut de câteva ori cu dl brieten Omar la Buzău, invitat al lui Ion Vasile. Adrian Năstase a primit informația la timp și a ieșit din combinația care i se pregătise. Un atentat la imagine în defileul Văii Buzăului, unde pe lângă vânătoare îl aștepta și o poză, ca să nu se mai dea el mare și tare acum că n-a știut de Omar.

Biroul de Investigaţii

Cultа noastră cea de toate zilele

Preafurioasa maică din K1 de la Mănăstirea Humor

Un gentleman între călugărițe

Tînărul Ionel Parascan din Pașcani este meșter popular și pictează icoane pe materiale neconvenționale: piatră clivată, piatră de rîu, interiorul ouălor de struț, de gîscă și pe lemn. Este proprietar și administrator al S.C. VOLARE. s.r.l., prin care, sub ochii turiștilor, produce și vinde în spații publice amintitele produse, mai mult sau mai puțin artistice. Vorbește binișor franțuzește, englezește și, deși e bine făcut și are 1,90 m, nu se bate cu călugărițele.

Sfînta taxă de protecție monahală

Sărbătoarea Înălțării Domnului l-a găsit pe Ionel în rînd cu alți meșteri (care plătiseră însă taxa de protecție monahală!) în apropierea Mănăstirii Humor. Tocmai îi admira meșteșugul un olandez, gata să-i cumpere un ou de struț împodobit cu Cina cea de Taină, cînd s-a pomenit interpelat: „Cine ți-a permis să expui aici? Ia să-ți văd autorizația!“. Orice român cu bun-simț ar fi scos hîrtiile cerute, aflîndu-se dinaintea supremei și necondiționatei instanțe bucovinene: o călugăriță puternică, cu mîini vînjoase și priviri scăpărătoare. Cum călugărița nu părea să fie nici din poliție, nici din Garda Financiară, cum nu semăna nici cu ministrul Șereș al Economiei, nici cu Mona Muscă de la Cultură, naiv, tînărul a refuzat legitimarea, fiind în spațiul absolut public.

Campionatul de K1, categoria maici trecute

Fiindcă în Bucovina nimeni nu-și permite să refuze o călugăriță, fie că e vorba despre împroprietărire cu păduri, cu terenuri agricole sau cu automobile 4x4, cît ai zice „Pimen“, maica și-a suflecat poalele și, înșfăcînd masa artistului, a lățit pe asfaltul fierbinte o uriașă omletă, în care chipuri ciobite de sfinți se amestecau, resemnate, cu pensule și culori de ulei, într-o paletă renascentist-expresionistă. Paguba: 2 ouă de struț și 10 de gîscă, toate pictate, însumînd 21.500.000 lei.

Bate și nu cerceta!

Întrucît campioana de K1 este chiar preafurioasa Parascheva, starețа Mănăstirii Humor, păgubitul știe că ea poate bate fără a fi cercetată. Motivul? Pînă la Dumnezeu te mănîncă „sfinții“ locali din Poliție și Parchet, supuși ai ÎPS Pimen. Și se va găsi pesemne și medicul psihiatru care pentru niște arginți va atesta, cu parafă și ștampilă rotundă, că, sărbătorind în acea săptămînă Înălțarea Domnului, preafurioasei maici, trecător, i-a luat Dumnezeu mințile.

Nicolae R. DĂRĂMUȘ
nicolae.daramus@catavencu.ro

Tripon priponit în poezie

„Zadarnic scrii cuvinte / Căci n-ai făcut nimic / Cînd inima nu simte / Iar sufletul e mic…“, așa a scris Sandu Tripon în pușcărie. Și a scris în pușcărie despre mine, reporterul. Fiindcă eu acum scriu despre Tripon, un hoț. E un hoț! Nu pot simți nimic pentru un hoț. Nimic! Față de un ins care a furat, a făcut pîrnaie, a scris poezie în pîrnaie, a fost eliberat, care nu bagă muncă. Știți ce face el acum? Eliberat din pușcărie, trăiește din iluzia că poezia din pîrnaie a fost starea lui de grație și că pentru ea merită să colinde lumea și să urle: sînt unic!

Iată cît de unic este: Sandu Tripon a băut. Chestii ieftine. Sandu Tripon a furat bani. Puțini. Sandu Tripon a citit, dar un pic, și din cartea lui de căpătîi, *Gramatica,* a înțeles că între subiect și predicat se pune virgulă. Sandu Tripon nu a scris poezie. A simțit-o. Îl apuca o furie. I se părea că e închis, dar nu doar în pușcăria Baia Mare, ci și în el. „Ascultînd o melodie / În celula de ciment / Am și început a scrie, / Trăirile de moment.“

Dar nu e tot. Orice om are idei ce-i supraviețuiesc. Tripon și unicele: furatul lui e minor. Fiindcă alții fură avioane. Criticii l-au tratat bine cît a fost în pușcărie, după aceea Nicolae Manolescu și C.T. Popescu au stat de vorbă cu el, dar nu i-au mai dat atenție. Nu-i place societatea asta, pușcăriașii, cîți sînt, sînt praf în ochi pe lîngă potentații zilei ce nu-l angajează niciunde. Mănîncă 4 eugenii pe zi și juma' de vodcă. Eh, asta mi-a spus-o el: „fac o paranteză și spun că am glumit“. Vorbe cu care iese orice pîrnăiaș dintre gratii. Adică, poezie nema, pușcărie, degeaba.

Și totuși, Tripon m-a făcut să vibrez cînd mi-a spus că stă pe gazdă și dragoste la o femeie în București și are geacă neagră de piele. Și femeii îi spune: Iubirea de țară? Iubirea trece prin stomac. Spațiul mioritic? Blestem de la Dumnezeu că de 15 ani nu se scapă de tranziție. Munții Carpați și Marea Neagră sînt patrimoniu național.

Eugen ISTODOR

Dom'le, de cînd sînt în libertate nu mai pot să scriu deloc poezie. Cu nevasta parcă nu se leagă rima. Mă duc la duş, arunc săpunul pe jos, mă aplec după el, dar degeaba, muza nu mai vine ca în pușcărie...

Domnului Sandu Tripon, proaspăt ieșit de la bulău, nu-i mai ies poezii cu rima îmbrățișată cu alifie

Epilog în cazul Andreei Ciucă:

Denunți și botezuri!

Procurorii responsabili cu trebile murdare ale Rodicăi Stănoiu au primit o lovitură de la mare înălțime: Înalta Curte de Casație și Justiție a achitat-o pe judecătoarea Andreea Ciucă în toate cele 4 capete de acuzare cu care a ajuns la instanța supremă.

Cea mai grea acuzație era cea de luare de mită. În proces, mărturia judecătoarei Viorica Costiniu, președinta Asociației Magistraților din România, a confirmat rolul de scule ale puterii politice jucat de echipa coordonată de procurorul Gheorghe Șuhan, adjunctul PNA.

Judecătoarea Costiniu a evocat o simpatică dezvăluire pe care i-a șoptit-o Șuhan la o întâlnire a asociației care a avut loc pe 17 aprilie 2003: „O să săltăm pe unul de-ai noștri, numai să se dea liber să organizăm flagrantul". Primul „de-ai noștri" săltat a fost, după o lună jumate, Andreea Ciucă.

La data confesiunii procurorului, nu exista încă un dosar Ciucă, nu exista nici primul denunț; în lipsa oricărei sesizări, intenția de a sălta pe cineva se pare că avea altă motivație decât suspiciunea de corupție. Iar cum ploaia de controale de la ministerul Rodicăi Stănoiu se năpustise asupra Andreei Ciucă încă din 2001, motivul fiind așadar mai degrabă faptul că judecătoarea avea obrăznicia să fie președinte de Curte, deși puterea politică tocmai ce se schimbase.

Decizia Înaltei Curți în această cauză a inclus restituirea către denunțător a 5 milioane de lei folosiți la flagrant și reținuți ca probe în dosar. Atragem, așadar, atenția persoanelor care ar urma să realizeze tranzacții cu denunțătorul Viorel Țibrea că acesta a intrat în posesia a 5 milioane de lei care sunt deja inscripționate cu cuvântul „Mită". Păzea!

Frumoasa din pădurea „Ador mita"

În iunie 1990,

Procurorii au decretat arestare de necesitate

Rememorarea mineriadei de la 13-14 iunie 1990 a prins un elan nemaivăzut de când un procuror pare să se fi pus serios pe treabă. Atât de serios, încât a ajuns însuși Ion Iliescu să se califice ca „învinuit".

Totuși, urmărind presa, am constatat că au fost uitați tocmai minerii din Parchetul General. Minerii de mină au ciomăgit mii de oameni, dar supliciul supraviețuitorilor învinețiți nu s-a încheiat cu o bătaie. Mii de cetățeni au fost „arestați" de mineri și deversați la Poliția Capitalei și în „lagărul" de la Măgurele. Aici a poposit o echipă de procurori din Parchetul General care au început să ancheteze participanți la manifestația din Piața Universității, dar și cetățeni a căror unică vină fusese că s-au nimerit în stradă purtând ochelari, barbă sau însemnele caracteristice ale pietonului.

Ei bine, pentru aceste fapte, li s-au confecționat mandate de arestare. Mai exact, formula preferată de respectivii oameni ai legii era că „a participat la manifestații antiprezidențiale în Piața Universității". Efectul acestei activități de poliție politică a procurorilor a fost că mai multe sute de persoane au zăcut câteva luni în închisoare, unii și-au pierdut serviciile și au ieșit cu sănătatea hârbuită.

O anchetă internă a Parchetului, realizată de procurorul Monica Macovei, a identificat, ulterior, caracterul ilegal al respectivelor mandate. Raportul a fost pus pe biroul procurorului general și, de aici, îngropat atât de adânc, încât nici că l-a mai văzut cineva vreodată. Noi n-am uitat, cu atât mai mult cu cât doi dintre procurorii-mineri de atunci sunt azi în poziții de vajnici garanți ai legii: Alexandru Țuculeanu – membru al Consiliului Superior al Magistraturii; Ovidius Păun – consilier al lui Ilie Botoș. Mai e loc în căruța cu învinuiți pentru mineriadă?

Bîte schön!

La atîția ani de la 13-15,

Golanii bătuți de mineri încă mai umblă-n patru labe!

La 15 ani de la mineriada din 13-15 iunie, în Piața Universității a apărut cineva căruia nici Ion Iliescu nu ar ști cum să-i spună mai întîi: „bă, golanule!" sau „măi, animalule!"? Frumos, nu-i așa? Uitați-l, domnule Iliescu, ăsta-i legionar! Aveți două posibilități: ori să chemați minerii să-l bată, ori să-l trimiteți pe Dan Iosif să-l muște. Dumneavoastră alegeți între prima și a doua variantă, adică între a-l domina numeric pe golan și a-i fi inferior intelectual.

Vier Pfote-n cui

Mistreții atacă Harghita în haite de pesediști

Cică Harghita este invadată de cîteva săptămîni de o mulțime de mistreți și urși care vin pînă în oraș după mîncare. Eu, unul, cred că este o manevră a lui Năstase și a lui Țiriac, să îi regrete lumea că nu mai fac vînători din alea spectaculoase, de cîte 100 de animale împușcate. Cred că au angajat gonaci care să îi trimită către oraș. Așadar, bucureșteni, mergeți peste tot cu o bîtă la dumneavoastră. Așteptați-vă oricînd la atacul a cîteva sute de mii de lișițe și gîște sălbatice flămînde.

Li și Țî

poliția presei

Calculul de dar nu se caută la arginți

Citez din *Academia Cațavencu* nr. 22, pagina 32, articolul „Săptămîna românilor“: „Cică s-a cîștigat în sfîrșit potul cel mare de 5 milioane de euro la 6 din 49. Aha!… În realitate, potul cel mare este potul cel mijlociu, deoarece începînd de luni a intrat în vigoare noua fiscalitate, care impozitează cîștigurile obținute din noroc cu 25%. 1,75 milioane de euro, v-am pupat, pa!…“. Domnilor, aveți grijă cu calculele matematice, că 25% din 5 milioane de iepuroi nu înseamnă 1,75 milioane, ci 1,25. Dacă aveți probleme cu cifrele, vă recomand un calculator de buzunar, chiar și din acela chinezesc de 5.000 de lei, că tot același rezultat vă dă. Dar nu-l mai lăsați pe nea Vergil să calculeze în locul vostru, că dumnealui copiază după tanti Maria, și uite ce iese dintr-un biet pot la Loto!

Silviu DEMI

Cascador și doare

În aproape toate ziarele de luni s-a scris că H.-R. Patapievici s-a răsturnat cu un automobil Renault. În aceeași zi, în *7 plus,* acesta a mai reușit performanța să se răstoarne și cu un Peugeot, în cadrul aceluiași accident. Intelectual fin, călătorește cu două mașini deodată. Într-una merge cu fizicul, într-alta cu metafizicul.

Alexandru CĂUTIȘ

Festivitate de absolvire cît un curs postuniversitar

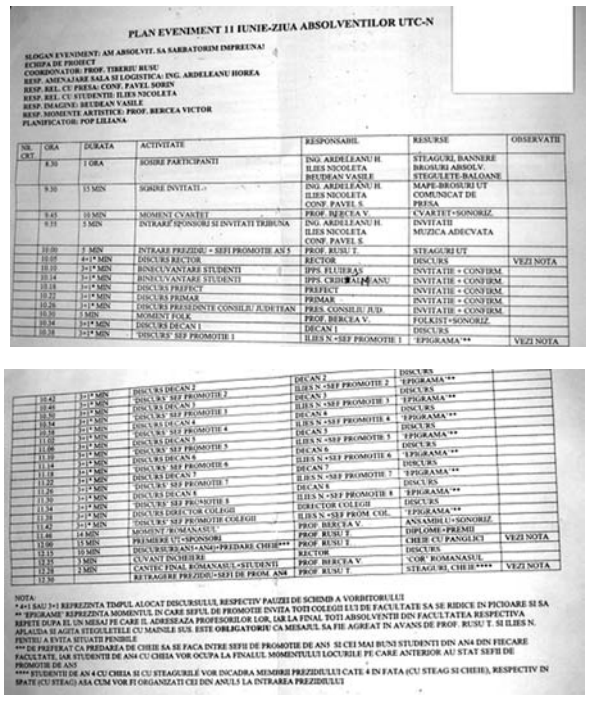

PLAN EVENIMENT 11 IUNIE-ZIUA ABSOLVENTILOR UTC-N

SLOGAN EVENIMENT: AM ABSOLVIT. SA SARBATORIM IMPREUNA!
ECHIPA DE PROJECT
COORDONATOR: PROF. TIBERIU RUSU
RESP. AMENAJARE SALA SI LOGISTICA: ING. ARDELEANU HOREA
RESP. REL. CU PRESA: CONF. PAVEL SORIN
RESP. REL. CU STUDENTII: ILIES NICOLETA
RESP. IMAGINE: BEUDEAN VASILE
RESP. MOMENTE ARTISTICE: PROF. BERCEA VICTOR
PLANIFICATOR: POP LILIANA

NR. CRT.	ORA	DURATA	ACTIVITATE	RESPONSABIL	RESURSE	OBSERVATII
	8.30	1 ORA	SOSIRE PARTICIPANTI	ING. ARDELEANU H. ILIES NICOLETA BEUDEAN VASILE	STEAGURI, BANNERE BROSURI ABSOLV. STEGULETE-BALOANE	
	9.30	15 MIN	SOSIRE INVITATI ->	ING. ARDELEANU H. ILIES NICOLETA CONF. PAVEL S.	MAPE-BROSURI UT COMUNICAT DE PRESA	
	9.45	10 MIN	MOMENT CVARTET	PROF. BERCEA V.	CVARTET+SONORIZ.	
	9.55	5 MIN	INTRARE SPONSORI SI INVITATI TRIBUNA	ING. ARDELEANU H. ILIES NICOLETA CONF. PAVEL S.	INVITATII MUZICA ADECVATA	
	10.00	5 MIN	INTRARE PREZIDIU + SEFI PROMOTII AN 5	PROF. RUSU T.	STEAGURI UT	
	10.05	3+1* MIN	DISCURS RECTOR	RECTOR	DISCURS	VEZI NOTA
	10.10	3+1* MIN	BINECUVANTARE STUDENTI	IPPS. FLUIERAS	INVITATIE + CONFIRM.	
	10.14	3+1* MIN	BINECUVANTARE STUDENTI	IPPS. CRIHAN-MANU	INVITATIE + CONFIRM.	
	10.18	3+1* MIN	DISCURS PREFECT	PREFECT	INVITATIE + CONFIRM.	
	10.22	3+1* MIN	DISCURS PRIMAR	PRIMAR	INVITATIE + CONFIRM.	
	10.26	3+1* MIN	DISCURS PRESEDINTE CONSILIU JUDETEAN	PRES. CONSILIU JUD.	INVITATIE + CONFIRM.	
	10.30	3 MIN	MOMENT FOLK	PROF. BERCEA V.	FOLKIST+SONORIZ.	
	10.34	3+1* MIN	DISCURS DECAN 1	DECAN 1	DISCURS	
	10.38	3+1* MIN	DISCURS SEF PROMOTIE 1	ILIES N.+SEF PROMOTIE 1	EPIGRAMA**	VEZI NOTA
	10.42	3+1* MIN	DISCURS DECAN 2	DECAN 2	DISCURS	
	10.46	3+1* MIN	DISCURS SEF PROMOTIE 2	ILIES N.+SEF PROMOTIE 2	EPIGRAMA**	
	10.50	3+1* MIN	DISCURS DECAN 3	DECAN 3	DISCURS	
	10.54	3+1* MIN	DISCURS SEF PROMOTIE 3	ILIES N.+SEF PROMOTIE 3	EPIGRAMA**	
	10.58	3+1* MIN	DISCURS DECAN 4	DECAN 4	DISCURS	
	11.02	3+1* MIN	DISCURS SEF PROMOTIE 4	ILIES N.+SEF PROMOTIE 4	EPIGRAMA**	
	11.06	3+1* MIN	DISCURS DECAN 5	DECAN 5	DISCURS	
	11.10	3+1* MIN	DISCURS SEF PROMOTIE 5	ILIES N.+SEF PROMOTIE 5	EPIGRAMA**	
	11.14	3+1* MIN	DISCURS DECAN 6	DECAN 6	DISCURS	
	11.18	3+1* MIN	DISCURS SEF PROMOTIE 6	ILIES N.+SEF PROMOTIE 6	EPIGRAMA**	
	11.22	3+1* MIN	DISCURS DECAN 7	DECAN 7	DISCURS	
	11.26	3+1* MIN	DISCURS SEF PROMOTIE 7	ILIES N.+SEF PROMOTIE 7	EPIGRAMA**	
	11.30	3+1* MIN	DISCURS DECAN 8	DECAN 8	DISCURS	
	11.34	3+1* MIN	DISCURS SEF PROMOTIE 8	ILIES N.+SEF PROMOTIE 8	EPIGRAMA**	
	11.38	3+1* MIN	DISCURS DIRECTOR COLEGII	DIRECTOR COLEGII	DISCURS	
	11.42	3+1* MIN	DISCURS SEF PROMOTIE COLEGII	ILIES N.+SEF PROM. COL.	EPIGRAMA**	
	11.46	4 MIN	MOMENT ROMANASUL	PROF. BERCEA V.	ANSAMBLU+SONORIZ.	
	12.00	15 MIN	PREMIERE UT+SPONSORI	PROF. RUSU T.	DIPLOME+PREMII	
	12.15	10 MIN	DISCURS STUDENTI+ANGAJ+PREDARE CHEIE***	RECTOR	CHEIE CU PANGLICI	VEZI NOTA
	12.25	3 MIN	CUVANT INCHIERE	PROF. BERCEA V.	DISCURS	
	12.28	2 MIN	CANTEC FINAL ROMANASUL+STUDENTI	PROF. RUSU T.	COR ROMANASUL	
	12.30		RETRAGERE PREZIDIU+SEFI DE PROM. ANI		STEAGURI, CHEIE****	VEZI NOTA

NOTA:
* 4+1 SAU 3+1 REPREZINTA TIMPUL ALOCAT DISCURSULUI, RESPECTIV PAUZEI DE SCHIMB A VORBITORULUI
** 'EPIGRAME' REPREZINTA MOMENTUL IN CARE SEFUL DE PROMOTIE INVITA TOTI COLEGII LUI DE FACULTATE SA SE RIDICE IN PICIOARE SI SA REPETE DUPA EL UN MESAJ PE CARE IL ADRESEAZA PROFESORILOR LOR, IAR LA FINAL TOTI ABSOLVENTII DIN FACULTATEA RESPECTIVA APLAUDA SI AGITA STEGULETELE CU MAINILE SUS. ESTE OBLIGATORIU CA MESAJUL SA FIE AGREAT IN AVANS DE PROF. RUSU T. SI ILIES N. PENTRU A EVITA SITUATII PENIBILE.
*** DE PREFERAT CA PREDAREA DE CHEIE SA SE FACA INTRE SEFII DE PROMOTIE DE ANS SI CEI MAI BUNI STUDENTI DIN ANA DIN FIECARE FACULTATE, IAR STUDENTII DE ANA CU CHEIA VOR OCUPA LA FINALUL MOMENTULUI LOCURILE PE CARE ANTERIOR AU STAT SEFII DE PROMOTIE DE ANS
**** STUDENTII DE AN 4 CU CHEIA SI CU STEAGURILE VOR INCADRA MEMBRII PREZIDIULUI CATE 4 IN FATA (CU STEAG SI CHEIE), RESPECTIV IN SPATE (CU STEAG) ASA CUM VOR FI ORGANIZATI CEI DIN ANUL 5 LA INTRAREA PREZIDIULUI

În caz că doriți să veniți la festivitatea de absolvire a Universității Tehnice Cluj-Napoca, în imaginile de mai sus puteți vedea programul. Ce a scăpat organizatorilor este numărul de jonglerie și epigrame al șefului de promoție, recitarea „Lucea-fărului“ de către fiecare șef de catedră, individual și apoi în canon, expunerea colecției de timbre interbelice a profesoarei de Utilaj greu, cu recenzie din partea fostei Miss Boboc, concertul electronic pentru pian și raxe X susținut de repetenții ciclului și, bineînțeles, dresura de șerpi a urîtei anului. Și, în acest fel, festivitatea de absolvire s-ar fi putut întinde pînă aproape de întîlnirea de 10 ani.

Targa cum laude

Alianța ORDA face și ce NU ne cere Europa

Uniunea Europeană a ajuns să fie un bun paravan pentru șmecheriile legislative românești. Se dă o lege proastă, se aduc schimbări aiuristice legilor actuale, se facilitează abuzurile financiare, scuza e una simplă și atotputernică: „a cerut-o UE“. Pe motiv că e necesară armonizarea cu legislația europeană, Oficiul Român pentru Drepturile de Autor (ORDA) și Ministerul Culturii și Cultelor pregătesc terenul pentru un mare tun. E vorba de un proiect de modificare a Legii nr. 8 din 1996 (privind dreptul de autor și drepturile conexe) care va lua forma unei Ordonanțe de Urgență, ca să fie impus rapid și fără posibilitatea de a fi dezbătut și ajustat. Proiectul prevede eliminarea limitelor minime și maxime între care se poate negocia cuantumul taxei pentru ceea ce se numește „copie privată“. Motivația ORDA e că în raportul de țară pentru România al Comisiei Europene apare observația că trebuie armonizată legislația în ceea ce privește retransmisia prin cablu. Atenție, în raport e vorba doar de retransmisia prin cablu! Cu de la sine putere, ORDA a extins problema la tot ce poate face o „copie privată“, intrînd aici o mulțime de tipuri de aparate, imprimante, copiatoare, scannere, CD Writere, DVD Writere etc. Lista cu aparatele care pot face aceste „copii private“ e la cheremul Organismelor de Gestiune Colectivă (OGC), care și colectează taxele pentru drepturi de autor în cazul acestor aparate. Normal, OGC-urile au interesul ca pe listă să apară cît mai multe astfel de categorii de aparate. Și tot ele negociază cu reprezentanții din industria IT cuantumul taxelor, negociere care are acum fixată o limită minimă și una maximă. Vă dați seama că în momentul în care va intra în vigoare Ordonanța ce anulează limitele de negociere, OGC-urile vor putea să ceară la discreție taxe cît de mari vor.

Revenim la ORDA. Aceasta are rol de arbitru între OGC-uri și industria IT. În mod normal, nu ar trebui să favorizeze nici una din părți cu o propunere legislativă. Cu toate acestea, este evident că ORDA a răstălmăcit o prevedere din raportul de țară, ca să ridice o minge la fileu OGC-urilor. Conform unor surse ministeriale, directorii de la ORDA se ocupă cu drepturile de autor, dar și cu drepturile venite din direcția OGC-urilor. Nu întîmplător, Rodica Pîrvu, director general al ORDA, și Laurențiu Oprea, directoraș în aceeași instituție, sînt foarte apropiați de OGC-uri, lucrînd pînă nu demult la Copyro, chiar unul din aceste organisme.

(va urma)

Biroul de Investigații

Zborul cu platoul rotund

Poftă bună, Iași! Pentru cine nu m-a văzut încă în filme, ci doar aici, pe Dealul Copou, vreau să vă spun că mă cheamă Superman și sînt superobosit de superfițele la toți superfraierii ăia de Hollywood. Așa că m-am hotărît să renunț la job-ul de erou salvator și să mă fac superbăiatul care superlivrează pizza în Super-Iași. Care mai dorește? Care mai poftește? Ia pizza, superneamule geto-dac! Poftiți, îndrăzniți, că e superultima! Hai, o măslină, o ciupercă, o atenție! Nu, doamnă, cu superpraz n-avem. Dar dacă vreți să cumpărați, nu numai să-ntrebați, trag o fugă pînă la Craiova și-ntr-o supersecundă și jumătate avem și cu praz. Cum, nu mai vreți? V-ați răzgîndit? Huo, supervaca dracu', ești proastă, nu știi ce e bun! Ești mai tîmpită decît ăia cu MiG-uri care se țin după mine toată noaptea cînd zbor după comenzi.

Supermandea

statul de drept la replică

Achiziție prin ilicitație publică

Din ciclul „Ne scriu parlamentarii“, azi, Relu Fenechiu, deputat PNL de Iași.

Ordonat, ca orice biznisman cu jde firme și jme de interese, Relu ne-a trimis un drept la replică în trei puncte, cu liniuță de la capăt. Prima liniuță: „– societatea La Rocca, la care sînt asociat, NU a participat la nici o licitație publică împreună cu societatea Radix, în cursul anului 2003“. Parol, monșer! În 2003, La Rocca a cîștigat singură o licitație pentru tehnică de calcul la Primăria Iași, pentru ca abia la începutul lui 2004 să cîștige, tot la Primăria Iași, la pachet cu Radix, firma finului primarului de Iași. A doua liniuță: „– nu am «ordonat» (așa cum scrie redactorul dvs.) și nu am sesizat vreun organ de control pentru a face verificări la RAJAC Iași“. Rezon, vericule! Păi, în cazul ăsta, ai acoperit frauda, pe care tot matale o postezi pe site-ul personal. Unde spui că prețul apei la RAJAC Iași (regia de apă) e așa de mare din cauza, citățm, „neaplicării procedurilor concurențiale la achiziții. Aceasta duce la un climat propice corupției și la achiziționarea de input-uri mai scumpe“ (pentru rigoare, iată sursa: http://www.relufenechiu.fene.ro/guvernare/Apa.doc). Și a treia liniuță: „– nici una dintre societățile la care sînt asociat NU a încheiat vreun contract de executări lucrări în cadrul proiectului privat de investiții la care faceți referire în ambele articole“. Păi, vezi, monșer, ăsta-i cusurul tău: ești cusurgiu! Normal că nu aveai cum să închei contracte de executare lucrări la Madison, din moment ce nici nu s-a decis soluția arhitecturală care să fie aplicată acolo. Dar o strîngere de mînă era suficientă, ca promisiune de viitor, mai ales că Madisonul se va întinde pe 12 hectare din buricul Iașiului, chiar lîngă Palatul Culturii, și va costa 50 de meleoane de euroi. Sumă la care a fost sensibilă pînă și Mona Muscă, ministresa liberală a Culturii. Care, sesizată de cei care au protestat împotriva distrugerii sitului arheologic din zonă, a trecut la lucruri mai serioase. Ceea ce vă dorim și dumneavoastră.

Aurelu Vlaicu

Săptămîna străinilor

● Într-un muzeu din Kassel, Germania, o firmă de sicrie din Marea Britanie a expus o colecție de coșciuge prêt-à-porter. Știu că asta nu e rubrica „Coasa lux“, dar totuși, modelele sînt superbe. Adică unele modele, construite special la comandă, sînt în formă de chitară (și cînd zic în formă de chitară, chiar zic o ditamai chitara, cu corzi și de toate) sau chiar în formă de tomberon de gunoi. Expoziția va dura pînă pe 4 septembrie. Păi, și dacă moare omul care le-a comandat, ce se întîmplă? Se oprește expoziția sau îl bagă pe mort în coșciug și expoziția capătă un plus de veridicitate? Bine că expoziția nu va ajunge și pe la noi, că-i și vedeam pe rromii homlesari căutînd prin tomberon după dinți de aur. ● În Kirghizstan, politicienii trebuie să treacă probe de aptitudini fizice. Printre ridicări de greutăți, alergat și alte teste de tip fitness, mai există cîteva de tip gherilă: aruncarea cu grenada și trasul cu arcul. Sigur că pare o glumă, dar totul este real și ține de programul noului președinte al țării, care vrea o națiune sănătoasă. Plus că, dacă ne gîndim bine, nici nu mai au nevoie de badigarzi în politică, mai ales dacă trag de fiare. Cum ar fi dacă s-ar face și la noi legea cu trasul cu arcul sau cu aruncatul grenadei? Chiar aș vrea să îl văd pe nenea Văcăroiu încercînd să nimerească ținta. Că la ridicat nu cred că ar avea probleme. ● Un profesor universitar din Brazilia a fost amendat pentru că a numit o studentă „grăsană“ și pentru că a zis că fata se va mai îngrășa dacă nu își schimbă dieta. Bineînțeles că nu i-a spus asta în față, ci după ce fata a plecat la baie. Pentru a nu pierde nici un moment din cursul domnului profesor, studenta și-a lăsat reportofonul pornit, iar cînd a ascultat caseta și-a dat seama de remarca profesorului. Iată deci că mai există și oameni normali pe glob. Păi, dacă lucrul ăsta s-ar fi întîmplat nu în Brazilia, ci în State, profesorul ar fi fost acuzat nu de jignire, ci de hărțuire sexuală.

AgenCIA de presă

I-auzi ONU, i-auzi două!

Ce vedeți în imaginea de mai sus se întîmplă într-un film, *The Interpreter,* la ONU, locul acela unde, de ani buni, se iau decizii care mai contează doar în Alaska și, rareori, în Dolhaska. Pe locul reprezentantului român, regizorul l-a așezat, după cum se vede, pe stimabilul domn M'Văsălie a lu' M'Uta. Cine știe, poate că, după mintea producătorilor de film occidentali, la ONU locurile se ocupă de cine ajunge primul și s-o fi considerat că zebra lor este ceva mai rapidă decît calul diplomatului român.

ONU recent

Unde sînt bărboșii de altă dată?

Joi seară, în restaurantul „La Radu“ din piața Sfinții Voievozi din Capitală (pe lîngă căminele studențești Moxa), cine credeți că bea o bere cu prietena lui? Eu, bineînțeles! Și cine credeți că lua cina fumînd nobiliar din pipă alături de un tînăr discipol, la o masă în spatele meu? Era… era… liderul bărbos al Pieței Universității, ex-șeful Ligii Studenților, afaceristul cu armament, aghiotantul lui Virgil Măgureanu, Mariaaaaaaaan Munteanu! La ora 7, la televizorul restaurantului au început știrile și atunci mi-am dat seama de ironia soartei: sînt alături de M.M. exact cînd Ion Iliescu e tras la răspundere pentru mineriadă. Dacă ancheta și treaba merg corect, poate data viitoare cînd intru la „Radu“, în spatele meu or să stea Marian Munteanu și Cozma, proaspăt eliberat, bînd bere împreună, în timp ce se uită la televizor unde se dau imagini de la arestarea lui Ion Iliescu.

Che Guerrilla

Trăiască Ronania!

Tudor Rosca Shatters Masturbation World Record!

June 12, 2005

It's official, Tudor Rosca is the new king of masturbation. In a stunning feat of endurance and determination, Tudor Rosca achieved 36 orgasms in a 24 hour period!

Sleeping intermittently during the 24 hour marathon, Tudor Rosca remained focused and aroused by his impressive library of pornographic films. With over 400 films in his library and 3 televisions playing movies at all times, he had a continuous stream of footage to aid him in his quest.

Imaginea României în lume începe, ușor-ușor, s-o ia înainte, la picior. Sau, mai bine zis, începe, ușor-ușor, s-o ia înainte-înapoi, la mînă, așa cum se observă și din știrea dată de Global Associated News. După ce am circulat prin presa străină cu tot felul de grozăvii ale monarhilor rromales, a venit vremea să apărem și cu performanțele altor înalți nobili români. Iată-l, așadar, pe „the new king of masturbation“, un om simplu, care duce faima țării noastre pe marile meridiane ale mapamondului, cu mîinile goale. În fine, doar cu o mînă goală și cu 400 de filme porno și 3 televizoare, dar nu aceste detalii contează. Bravo, Tudorele, tată, sîntem mîndri de tine, ține-o tot așa: apuci de mijloc și dai cu ascuțitu'!

Laba-Cloanţa

Românii au creat Imperiul Daco-Logan de Apus

Cică Loganul s-a dus tare peste europeni și a cucerit deja cîteva piețe din Occident. Sperăm totuși că nu e vorba de cei care merg să vîndă zarzavat cu portbagajul, în Piața Concordului. E o veste bună cu vînzările de Logan, nu-i așa? Dacă pe Dobrin nu l-a lăsat Ceaușescu să plece, iar Mutu a tras rapid pe stînga, măcar cu Dacia să se scoată și Piteștiul în lume. Din păcate, succesul ăsta e cu două fețe: confirmarea definitivă va sosi o dată cu cohortele de hoți din Germania, care vor da buzna să fure Loganuri din România, pentru băieții din Bundesliga și pentru maneliștii lor de la festivalurile berii.

Frank Furt pe Main

Bebeluşii iau bancnote bune la şcoală

Guvernul a decis mărirea alocaţiei pentru copiii cu vîrste cuprinse între o lună şi un an. Mai bine îmi dădea mie banii ăia. Ce să facă copiii de o lună cu banii? Au facturi de mobil de plătit? Au copii? Au cheltuieli cu service-ul la maşină? Au scutece de cumpărat? Habar n-au pe ce lume sînt aduşi şi gata, se trezesc cu un teanc de bancnote. Dacă de cînd sînt mici se trezesc cu bani gratis de la stat în mînă, asta or să urmărească toată viaţa. Eu, cînd m-am născut, m-am trezit cu puţulica în mînă şi tot asta urmăresc şi acum.

Alocaţia de libertate

Grătar 2005

P&RP&M® nu vă oferă rubrica:

Nashpa Turizm vă prezintă noi aventuri în România pitorească

Azi, Operaţiunea: „Români, distrugeţi nudismul!“

De fapt, despre vameşii greci, despre cum să negociaţi cu şmecherii de negustori cu mătănii pe degete, vorbind cu „My fren', iu no, me zeo best offer, zi ozăr no! Mi ful inşurăns for zeo car, ze azărs no!“. Şi aşa mai departe, dar despre asta o să vă povestesc în episodul viitor, pentru că acum sînt prea nervos. Staţi jos, luaţi-vă o cafea, relaxaţi-vă şi dezbrăcaţi-vă în pielea goală, adunaţi-vă frăţeşte în jurul Windows-ului şi ascultaţi aici la moşu'. Astăzi o să vă povestesc cum să faceţi un nudism mai extrem în Grecia. Mie mi s-a întîmplat să plec din Creta şi s-o iau vitejeşte, ca fata mare la dezbrăcat, înspre Est. Auzisem ceva despre, aşa cum zic ei, „naturist beaches“. Pentru că, în afară de cîteva „naturist bitches“ la 50 de euro scurtul pe autostradă, nu prea văzusem cu ochii mei, am plecat de-a lungul coastei de nord a Cretei în căutare de „naturiste“. Asta dacă nu vreţi să staţi în staţiune cu papuci roz agăţaţi în poarta magazinelor sau prosoape cu femei goale în faţa anticariatelor de cărţi poştale. Înalta delegaţie de turişti în pielea goală şi-a început deplasarea din dreptul oraşului Limenas Hersonisou şi ne-am grăbit să atingem aşa-numitul Elounda. Destinaţia noastră era ori plaja Mironikitas, ori cealaltă, Undeodadumnezeus. Bon: din Limenas H. se face tot posibilul pentru a intra pe autostrada care duce la Elounda, este imposibil să greşiţi, trebuie doar să treceţi în mod interzis peste o linie continuă, faceţi stînga şi căutaţi pe indicatoare Agios Nikolaos. Se vede, e mare, drumul nu e dificil deloc, fiţi însă atenţi pentru că nu ştii cînd ai intrat în Elounda, unde trebuie să o iei la stînga – sau înapoi şi dreapta, dacă v-aţi dus ca raţa-n muci în oraş, pentru că n-aţi văzut indicatorul, scris în principal în greacă şi ascuns după nişte palmieri. De la Elounda aveţi grijă să n-o luaţi spre Pines, ci spre Gines. Pentru că grecii nu fac nici o diferenţă, pe indicator nu mai scrie Kato Pines, ci numai Pines. Aşa că evitaţi Kato Pines, care vă duce în munte şi luaţi-o spre Ano Pines. Ideea e că dvs. trebuie să căutaţi acum Plaka. Plaka este o staţiune mai boemă, un english style pur, cu golf, englezi bătrîni cu aparate foto şi carnaţie de old-surfer, taverne foarte frumoase, chiar pe malul mării şi un vaporaş care vă duce în insula Spinalonga. Cred că şi aici vă puteţi dezbrăca textila, dar nu bag mîna-n foc dacă nu leşină vreo babă englezoaică. Dacă vă arde însă de nudism, mergeţi mai departe cu mine. Destinaţia următoare este Vrouchas – ceea ce nu e greu de obţinut, dacă ţii drumul drept şi nu o iei spre Skinias, ci spre Skinias (schema v-am explicat-o mai sus). Ideea e însă că sînt vreo două indicatoare care vă vor trimite pe plaja de la Mironikitas. Aiurea, dacă ţii indicatoarele nu ajungi la nici un Mironikitas, ci direct la plaja Seles! Dar nu e bai, întrucît peisajul face toţi banii, ca să nu mai zic că drumul este proaspăt asfaltat, ceva mai bun decît europeanul de la noi, evident, şi asta pentru cei doi-trei pescari care ţin o *taverna* ancestrală. Pe drumul dintre Vrouchas şi Seles veţi da peste acei greci din filme, acele magazine pe care le ştiţi şi la noi la sat, babele cu baston în faţa porţii, moşii cu mustăţi gen reclamă la suc de portocale grecesc (uzo included). La doar doi kilometri vi se deschide plaja. Mai exact marea. Plaja v-o alegeţi voi. Alegeţi-o bine, pentru că, în caz că sînteţi văzuţi, veţi stîrni curiozitatea unui călugăr din apropiere, care pe noi ne-a impresionat mai întîi cu maşina (un coupé din 2005), apoi cu barba, the *Teoctist style*. Aşa că, enjoy, dezbrăcaţi-vă la fundul gol, luaţi în primire o piatră (singurul dezavantaj al plajei din Seles: faptul că nu există nisip aşa cum visaţi voi, mamaioţii – mamaioţii vine de la Mamaia, şi nu de la Vamaia, cum aţi făcut-o voi, orăşiştii) şi bucuraţi-vă de marea excelentă. În apropiere există şi o tavernă gen *Nudibar* – aici au doar un singur fel de peşte, o singură salată grecească, o singură tzatziki şi un singur scuter şi-o singură femeie cu mustaţă, dar foarte amabilă, care m-a dus pînă în bucătărie, ca să-mi arate cum arată peştele. Primul lucru pe care l-am remarcat eu la peşte: era în pielea goală. Cool!

Căpitanul Nema

P.S. Acest text a fost scris chiar pe plajă.

Această rubrică v-a fost oferită de
Papuci Rupţi
Plutind pe Mare S.R.L.®
(marcă tradiţională de tradiţie)

V-am print, vrăjitoarelor!

În mare secret, România importă arme de distrugere la masă!

Vă mai amintiți de vremurile cînd pentru un chil de banane lumea era în stare să se ia la bătaie pe la cozile alimentarelor? Ei bine, bătălia bananelor continuă, banana este acum ea însăși o armă, și încă de calibru mare. E un semn clar de prosperitate la români. La mitinguri nu se va mai arunca cu roșii stricate, cu ouă clocite, ci cu banane. Sînt și mai avantajoase. Au formă de bumerang și se întorc la posesor.

Daniela Banane

Câinele fripturist

Mă ocup de ceva timp și de publicitate, și de restaurante. Dar tot nu înțeleg clipul de la Visa, în care el se duce să o ia pe ea de acasă și un câine îl mârâie pe peițitor. El, clipul, vrea să zică cum că el, câinele, s-ar da la el, bărbatul, care vrea să o scoată pe ea, fata, în oraș. Fals. Pentru că un câine care dă din coadă nu e agresiv, ci dimpotrivă, bucuros, deci bănuim că el, câinele, se bucură că o scoate ăsta în oraș, pentru că ori știe de la dublele de filmare că el se întoarce cu friptura de la cârciumă (Pavlov, nu?), ori vrea să rămână singur acasă. Cert este că ăștia de la Visa fac numeroase greșeli. În primul rînd, încurajează furtul șervețelelor din restaurante – și dacă toți ar face așa, ar da faliment toate restaurantele –, apoi intră în conflict cu producătorii de mâncare pentru câini, care nu ne recomandă să-i hrănim pe cei mai buni prieteni ai noștri cu ce mâncăm noi. Și din câte mi-aduc eu aminte, pe vremuri îi dădeam Ei o friptură ca să o duc Eu în dormitor.

Dan CHIȘU

Fashion și Măria adoră lenjeria

Oalven Klain
girls'underwear
NO: _____

Oaleo, fată, da' chiar n-a mai avut nimeni în sat pîn-acuș chiloți d-ăștia de la Oalvin Klain. Hai, fato, că e de firmă chiloții ăștia! Și se asortează marfă cu parfumu' ăla al tău, Nina Purici, ăla de ți l-a luat gagică-tu din Obor. Și știi cu ce mai merge? Cu fusta aia a ta roșie de la Casa Gherțan, de ți-o luași din curte de la spital, de la Fundeni, cînd a fost atunci cu taică-tu de și-a rupt spinarea. S-a mai dus culoarea nițel, că dac-ai fost proastă și ai spălat-o cu apă caldă! Că io ți-am zis s-o lași în lighean la înmuiat și p-ormă s-o iei de mînă, da' tu… Da' oricum, dacă ieșim în sat la discotecă, ieșim la noapte și cin' te vede?

Madame Dihor

Comunicare pe care

Coada la sictir

Una din acele reclame, că altfel nu pot să le spun, care te fac să te întrebi cine a creat omul și cine i-a pus în mână creionul, revelionul, microfonul si alte rime, este cea cu un individ aflat la marginea crizei de nervi. El e scos din minți nu de inflație, nu de extratereștri, nu de substanțele pe care le pun serviciile de spionaj în banane și portocale, nu de globalizare, ci de cozi, stimați abonați ai serviciilor de sănătate. Nu înțeleg de ce aria de acoperire a bolilor psihice interferează atât de mult cu publicitatea atunci când e vorba de produse și servicii sănătoase, ba chiar destul de septice cum e Internet banking-ul. Cum ar veni, micul nostru dementel vede mai întâi niște pletoși cu părul strâns în cozi, pe urmă cozi de veverițe într-un parc, s-ar putea să mai vadă și alte cozi, figura i se descompune din ce în ce mai tare până ce ajunge în preajma unei ceremonii cu covor roșu. Ei bine, semenul nostru mai atins la scufiță, că așa e creștinește politic să-i spui, se repede la o demoazelă cu rochie cu început de trenă și o calcă pe coadă, cum ar veni. După care fuge, ca un tip sănătos ce e, transmițând publicului consumator acel deosebit sentiment de credibilitate pe care numai un adevărat dilimandros îl poate pune în pagină. La final, vine marea întrebare: Te-ai săturat de cozi? Dacă te-ai săturat, poți apela la serviciile de Internet banking care te scutesc de cozi de veverițe, de rockeri sau de rochie de gală. Foarte bine, foarte convingător, ai putea jura că povestea a fost creată de competitori, cei care de altfel l-au mai folosit pe actorul din poveste în două spoturi pentru două bănci diferite. De parcă ar sta cineva să aleagă băncile după actori, nu?! Mai grav e atunci când comunicarea pare să caute un public ori bolnav de nervi, ori dus de-a dreptul, în timp ce produsele sunt foarte, foarte sănătoase. Și dacă veni vorba despre sănătate, vă recomand un spot radio foarte bun, foarte haios, despre o promoție de camere video. El sună ca un trailer de film de acțiune în care ni se spune cum familia Popescu pleacă într-o vacanță în Antalya. Ei, vacanța asta le schimbă viața membrilor familiei și după ea, ca și după 11 septembrie, nimic nu mai e la fel. Partea foarte mișto e cea care vine după propoziția: *nimic nu mai e la fel.* Un adult întreabă: Ce faci, Nicușor? Și Nicușor răspunde cu grația și entuziasmul specifice vârstelor mici: *Hai sictir!* Cam așa sună și dialogul dintre unii creatori de publicitate și public. Ce faci, Consumator? Hai sictir! Pentru că meriți!

Răzvan EXARHU

Condica de sugestii și reclame

Cu mâinile cu rate

Băncile care oferă credite de consum au primit o grea lovitură. A apărut un concurent puternic, care le va răpi mulți clienți: magazinele cu marfă de 38.000 care vînd produse în rate. Și fenomenul ăsta are implicații sociale majore. De acum, populația va avea de achitat lunar costuri mult mai diversificate decît clasica rată la casă sau rată la mașină. Vor fi de plătit rata la cutia de chibrituri, rata la bec, rata la sutien, rata la cîrligul de rufe, rata la pix, rata la pasta de dinți, rata la prezervative. Cine refuză să plătească rata i se ia înapoi produsul și uite-așa prosperă și piața second-hand-urilor. Pentru cei care încă nu-și permit sau nu îndrăznesc să ia un credit de la magazinele de 38.000, avem o veste bună. Apogeul creditărilor încă nu a fost atins. Va veni o vreme cînd și ceea ce e gratis se va da în sfîrșit în rate.

Mitul lui Ipotecar

Aberația de libertate

Emailare animalum est

Nu, doamnă, nu e o greșeală! Chiar cu asta ne ocupăm: emailăm cîini, pisici, hamsteri și chiar animale mai mari, de curte. Nu-nchideți, că vă explic! Să știți că dăm garanție și service postgaranție. Oriunde se ciobește, la coadă, la vreo lăbuță, dați telefon și rezolvăm. Haideți, nu-nchideți! Avem experiență, am emailat și doi porci de Crăciun, cîteva veverițe pentru un simpozion și cea mai mare lucrare a noastră, doi mistreți emailați pentru domnu' Năstase. Pentru noi nu contează ce emailăm, animale să fie. Păi, cum nu-nțelegeți, doamnă? De ce emailăm animale? Pentru bani, doamnă, pentru bani. Mai face cineva ceva pe gratis în ziua de azi? Alo, nu-nchideți, că ne-nțelegem noi la preț!

Tanța și Chiuveta

Unde intră soarele pe fereastra cu gratii nu mai intră medicul pe ușă

O dată aruncă chelia prezidențială un ochi sticlind a mînie la procurori și aceștia încremeniră locului, mai inamovibili ca niciodată. Celălalt ochi – cel sașiu – îi fixă pe medicii psihiatri cu un mesaj subliminal – adică de puțin sub limita legii – care suna exact așa: „să nu încerce să demonstreze că Hayssam este bolnav". Această separație a puterilor în pat (patul de spital și patul de celulă) era necesară fiindcă avocații Omarului au mai scos recent un as din mînecile cămășii de forță a lui Hayssam: mai nou, ciuhapul suferă și de „tulburări afective". De la Freud citire, ai tulburări afective, printre altele, și dacă mama sau altcineva nu te-a ținut în brațe cînd erai mic. Și pe bietul Hayssam chiar nu-l mai ține nimeni în brațe de la o vreme, nici măcar PSD. Deci diagnosticul mi se pare întemeiat.

Jung & Restless

Odiseea lui Omar

Conform unei informații care a circulat prin presă la finalul săptămînii trecute, se pare că firmele responsabile de defrișările de pe Valea Trotușului, care au aportul lor la provocarea inundațiilor, sînt legate de afacerile lui Omar Hayssam. Și, uite-așa, toate lucrurile se leagă de afaceristul arab, iar răpirea, se știe, a fost doar o manevră de a distrage atenția populației de la inundații. Mai mult chiar, se pare că și audierea lui Iliescu tot o manevră este, care să-i distragă pe români de la descoperirea adevărului că, de fapt, Omar Hayssam a fost cel care a chemat minerii în '90, într-o manevră disperată de a disimula cutremurul din '77.

Odiseea spațioasă 2001

Dramă în patru acte sexuale ratate

Aflăm că actorul Florin Aionițoaiei a dat în judecată conducerea teatrului „Mihai Eminescu" din Botoșani, invocînd următoarele: șefii l-au marginalizat, nu l-au lăsat să dea probe la București pentru un film, el a rămas sărac și cinstit ca orice marginalizat, ba pe deasupra problemele psihice i-au cauzat și puțină impotență. El cere 16.000 de euro despăgubiri, luîndu-i ca etalon pe Maia Morgenstern și Arnold Schwarzenegger, pentru nivelul financiar la care se poate ridica prestația unui actor, și pe nevastă-sa, pentru nivelul la care nu i se mai ridică deloc. Păi, măi nene, dacă ai rămas impotent, poți rezolva problema mimînd actul sexual, dacă spui că ești așa bun actor. Asta e proba de foc a actoriei, mai ales la bărbați.

Anthony Chin

Te bate gîndul că CTP ia bătaie

Joi, redacția m-a trimis să urmăresc meciul secolului: la baza BTT din Herăstrău, Cristian Tudor Popescu juca tenis cu Bogdan Enoiu, șeful de la McCannEriksson.

Nu a fost simplu. Tratativele, desigur, s-au purtat pe mai multe filiere. Pe una de stat, pe una particulară, pe una religioasă, și chiar pe canalul SF. Pînă la urmă, pe la ora 5, OK-ul a venit, iar la 5 și vreo 2 minute eram la fața locului. Liniște! Servește CTP-ul!

Prima mea observație, imediat ce văd cum se desfășoară ostilitățile, e că CTP-ul face parte dintre acei oameni care scot sunete. Un ghem obișnuit, între cei doi, sună cam așa:

CTP: Îîîîîîîî! (Poc!)
Enoiu: … (poc!)
CTP: Îîîîîî! (Poc!)
Enoiu: …(poc!)
CTP: Îîîîîî! (Poc). *(deznădăjduit)* Băi, nu-i adevărat! Nu se poate, nu se poate! Nu mai încerca să pui stopuri de-astea!

După cum v-ați dat seama, CTP-ul a greșit.

Și totuși, CTP-ul conduce. Sînt pe teren de la 3 și jumătate, Enoiu a avut mai multe mingi de meci în setul al doilea, dar, ca un luptător ce este, CTP-ul a revenit și e pe cale de a-l bate. Dar îl bate într-un fel sfîșietor:

CTP: Îî… aaaaaaa!
Enoiu: Poc.
CTP: Îi… aaaa!
Enoiu: Poc.
CTP: Îîîî… aaaaaa!
Enoiu: Poc.
CTP: Out! Păcat, Bogdan, păcat!

Aici a cîștigat el. Mi-e milă de el. Moare pe teren.

Meci CTP. Apa îi curge pe chelie, dar e vesel. „N-ai fost în formă, Bogdane", îi spune lui Enoiu. Ambii mă întreabă dacă știu tenis, dacă am jucat tenis vreodată. Ei bine, nu am jucat. Dar am mai urmărit pe la televizor. Și, fiindcă îi cunosc de puțină vreme, mă codesc să le împărtășesc gîndurile mele pe marginea regulilor acestui joc. De exemplu: „Dacă scorul unui ghem începe de la 15 și apoi urmează 30, de ce se ajunge la 40? Nu-i mai corect 45?". Pînă una-alta, vineri, la ora 12 și jumătate, se coace alt meci, cu un tip profi, pe nume Agigea. „Mîine să vezi meci!", zice CTP-ul. Vin!

Vineri

Un tip mic și brunet, care seamănă cu Munaf și care s-a învîrtit prin zonă vorbind în italiană la telefon, se dovedește, la ora 12,30, cînd CTP-ul coboară dintr-o luxoasă Dacie 1310 albă, a fi celebrul Agigea. CTP-ul vine la tenis cum nu vine niciodată la emisiunile unde e invitat: în costum. Deci, se poate! În plus, pe teren zburdă într-un echipament supermeseriaș.

Vreo 20 de minute, băieții se încălzesc. Pac, pac, pac, pac. Schimburi rapide, serve, revere, toți mușchii sînt puși în funcțiune. Apoi, la un moment dat, se apucă de joc.

Servește Munaf și, de la prima minge, CTP-ul începe:

– Îîîîîî-aaahhhh! *(asta-i ceva nou!)*

Pe de altă parte, și Agigea e un tip sonor, dar cu măsură:

– Îh! Îh! Îh! Auzi, Popescule? Pe ziariștii ăia de la *Evenimentul zilei* care scriu rău de tine să îi chemi aicea pe teren.

– Îh! Am primit indicații precise de la Cotroceni să îl distrug pe acest guru!

– Îh! E deja guru mort!

– Îh! Cînd zici că moare, al dracu', atunci își revine.

Cît e de mic, Munaful ăsta e bun. CTP-ul joacă în forță și cu încrîncenare, tot ce știe e să dea tare în minge și să o trimită undeva peste fileu, în terenul adversarului. Munaf însă are strategie, mi ți-l aleargă pe CTP și mi ți-l lasă fără suflu la fiecare minge. Scurte la care CTP-ul nu ajunge, tușe incredibile, loburi aiuristice. Vă spun, era sfîșietor! Noi și noi tipuri și combinații de sunete ieșeau din pieptul directorului de la *Gândul:*

– Hîc!

– Hîc! eeeh!

– Hîc! eh!

– Hoaaaaa! *(grețește)* Băiiiii, imbeciluleeee! *(către el însuși, bineînțeles)*

Ritualul lui CTP

Cînd servește, CTP-ul obișnuiește să își facă un mic ritual: are o minge îndesată în buzunar, le ia și pe celelalte două, se întoarce cu spatele, execută o rotire, timp în care aruncă una pe jos.

CTP-ul glumește

– Mingea asta micuță trebuia trecută peste rețeaua textilă de la mijlocul terenului.

sau

– Meserie, bă, așa se servește la Roland Garros!

Final

Agigea îl bate cu 6-2, 6-1. Cu indulgență.

CTP: „Azi nu am avut ce face, a fost incredibil de bun".

Alexandru VĂRZARU
alexvarzaru@catavencu.ro

Hai, piticule, mișcă odată! Dacă n-ajungi la nasturi să-ți scoți vesta, trage-ți tricou' pe deasupra! Că, uite, nici mie nu mi se vede geaca pe sub maieu...

Alo, domnu' Băsescu? Sînt eu, Cristi... Da... L-am obosit cît am putut, dar tot mai mișcă! Nu cred că mai rezistă pînă la Naşul, da' mi-e teamă că tot scapă la un Ciao, Darwin!

protecția presei

O mână amână pe alta

Zilele trecute, pe când ne bucuram pentru soarta unor jurnaliști care au scăpat din detenții irakiene, un alt ziarist era executat aici, în România. Dan Bălășescu a fost somat de executorul judecătoresc să plătească 650 de milioane de lei. Ziaristul fusese condamnat definitiv – la pachet cu *Gazeta de sud* – în 2003 la plata unor gigadespăgubiri în favoarea vătămatului Marin Diaconescu, pe atunci la al doilea mandat de prefect al județului Olt. Ziaristul a scris despre prefect că „nu s-a descurcat" în gestionarea unui conflict de muncă (asezonat cu o grevă a foamei) și a folosit, în text, sintagma „Piele lungă", apelativ utilizat în cultura locală cu referire la același prefect. Procesul a mers haios, ziaristul a participat la o singură înfățișare, după care nu a mai fost citat corect, deci a fost judecat în lipsă. Memorabilă e și intervenția completului, care împinge suma solicitată de prefect ca să-și repare pielea a' lungă de la 100 la 650 de milioane. Oricum, fapt e că atunci, după ce sentința a devenit definitivă, Dan Bălășescu avea un dosar croit să câștige fără probleme contra statului la Curtea Europeană pentru Drepturile Omului de la Strasbourg. Cu o asistență juridică mai tare decât recomandările Agenției de Monitorizare a Presei – *Academia Cațavencu,* ziaristul a ales să se descurce pe plan local. Drept care s-a și ales cu o promisiune din partea ministrului Justiției (pe atunci Rodica Stănoiu) că va solicita un recurs în anulare – subliniez, s-a ales doar cu polenul promisiunii, nu și cu actul recursului – și cu un prefect care, după ce a trecut zarva, și-a amintit că nu i-ar strica 10 ani de salariu de ziarist într-o singură tranșă. Nu strică, așadar, să vă reamintim că dacă, Doamne ferește, dați de vreun necaz similar, pentru sesizarea Curții de la Strasbourg cronometrul pornește imediat după sentința rămasă definitivă și se oprește, la fel de definitiv, după 6 luni. Cine amână ca să alerge după fantomatice soluții autohtone ia țeapă.

Preservativ

Răspunsuri la scrisori

Dr. ing. Radu Marinescu (București): Textele pe care ni le propuneți nu sînt nici pe departe aproape de stilul revistei. Sînt, mai degrabă, niște radiografii foarte personalizate ale unor indignări. Ceea ce nu e rău, cîtă vreme le țineți pentru dumneavoastră.

Eugenia Greceanu (București): Aveți dreptate, și eu sufăr de pe urma căderii în ridicolul aducător de rating al televiziunilor noastre. De pildă, în locul canalului Arte, compania mea de cablu a optat pentru DD TV, o oribilitate la fel de mare ca postul-mumă, OTV. Norocul oamenilor cultivați e că librăriile, teatrele, sălile de concerte nu le-au invadat alde Mihaela Tatu.

Vasile Marin (Slobozia): Scrisoarea pentru Mircea Dinescu trebuie să o trimiteți la locurile lui actuale de muncă. La noi nu mai lucrează de cîțiva ani.

Un cititor anonim (Gresia, Teleorman): Nu aveți dreptate, un preot nu este îndrituit să-și blesteme niciodată enoriașii. Iar în privința telefonului mobil, interdicția lui, totuși, nu este scrisă în Biblie!

Războinicul Oimii (București): Scrisoarea badigardului lui Gigi B. este foarte haioasă, eu am propus-o colegilor mei spre publicare.

Neînsemnații (Cluj): Pentru a putea publica informația respectivă avem nevoie de mai multe detalii verificabile. Altfel poate fi o simplă intoxicare.

Romică Bălan (Galați): Veți rîde, dar au existat momente cînd Hayssam nu purta mustață. Aferim, totuși, de semnalare!

Constantin Manea (Sibiu): Am înmînat scrisoarea unui coleg care se va documenta pe tema situației centralelor termice din Sibiu. Sperăm să facem olecuță de lumină și, dacă se poate, niscaiva căldură!

Ileana Recean (Făgăraș): Aveți perfectă dreptate în considerațiile despre Ion Cristoiu. Aceeași părere am exprimat-o și eu în *Cotidianul,* unde am scris despre Generația expirată reprezentată de acest mare tulburător de ape mici.

Ioan T. MORAR

Coasa lux

Sex, rug and rock-and-roll

Bine spunea Miron Costin că „nasc oameni și în Moldova". Mai mult decît atît, și în Moldova se-mbată oamenii și uneori se mai sinucid. Problema este dacă unii dintre ei reușesc să și învie. Ne macină această întrebare pentru că Alexandru Solamnea, de 38 de ani, din Bacău, care băuse toată ziua de duminică, s-a sinucis. Nu mă grăbesc să-l condamn, pentru că și eu, unul, fac tot felul de prostii la beție, iar pe cele mai multe nu le mai țin minte a doua zi. E posibil deci să mă fi sinucis și eu fără să știu, iar prietenii nu au vrut să-mi povestească a doua zi ca să nu mă deprime. Numai că sinuciderea lui Sandu a fost una ritualică. El s-a răstignit pe o cruce de lemn, de care și-a legat brațele cu niște lanțuri, a pus un braț de fîn la baza monumentului astfel creat, s-a stropit cu motorină și și-a dat foc. Vecinii au intervenit, dar omul arsese deja în proporție de 75% și a murit la opt ore după operație. S-a mîntuit deci doar 75%. Adevărul e că a fost și ud tare, la cît își stropise gîtlejul, și de-asta nu a ars bine. Un om care și-a dus crucea și sticla pînă în ultimul moment pe această veritabilă Gîl-gîlta a sacrificiului de sine. Ne putem imagina și scena din grădina Getsemani, cînd băcăuanul chinuit va fi spus: „Doamne, îndepărtează această damigeană de la mine!". Eu cred că răstignirea aceasta nu este una întîmplătoare și aș miza pe învierea lui Solamnea. Mă bazez pe cîteva minuni pe care, asemeni lui Iisus, acest om le-a săvîrșit în timpul vieții: întîi și-a transformat sîngele în vin, la alcoolemia pe care o avea, iar apoi a transformat tot în vin ajutorul de șomaj și banii de mîncare pe care i-a băut.

Formula ARS

Sinistrați cu inundare de mînă

După ce a cazat 100 de sinistrați timp de o lună, un hotel din zonele afectate a primit o factură de 1 miliard la întreținere. De ce vor fi consumat băieții atîta apă? Poate s-au inundat deliberat, ca să se simtă ca acasă. Nasol e că, la o eventuală executare silită, patronul și-ar putea pierde chiar hotelul. Ar fi primul caz de sinistrat din cauza apei calde.

Apele către lichele

Senzațional!

Vadim are Gyro-far

Ziarul lui Vadim, *Tricolorul,* are și el pagină de Internet. Am accesat-o într-o fereastră Explorer și ce-am văzut ne-a derutat un pic. În loc să apară o fereastră Explorer cu zăbrele și mușcate, a apărut una cu o reclamă la un aparat chinezesc care tratează diabetul! Deci Vadim colaborează cu poporul prieten chinez în domeniul în care are cea mai mare experiență: domeniul medical. Acum, întrebarea e dacă aparatul ăsta chinezesc vindecă numai diabetul. Vedem că este un aparat „gyro-magnetic", ceea ce ne face să credem că merge cu curent electric. Domnule Vadim, sigur e un aparat complex sau e vorba, ca de obicei, de un dispozitiv simplu pe care îl bagi în priză și-ți ia toate durerile ca cu mîna? Dispozitivul constînd, firește, în două bețișoare chinezești dintr-un material bun conductor – varianta chinezească a andrelelor românești.

Agenția de compresă

Jurnalul lui Tetelu

Lumea este exact la fel, dar, începînd de mîine, ea nu va mai fi aceeași: va fi marți. Sau miercuri. Sau joi. Ce doriți dumneavoastră, oricum veți muri. Lectură plăcută! Roaghh!

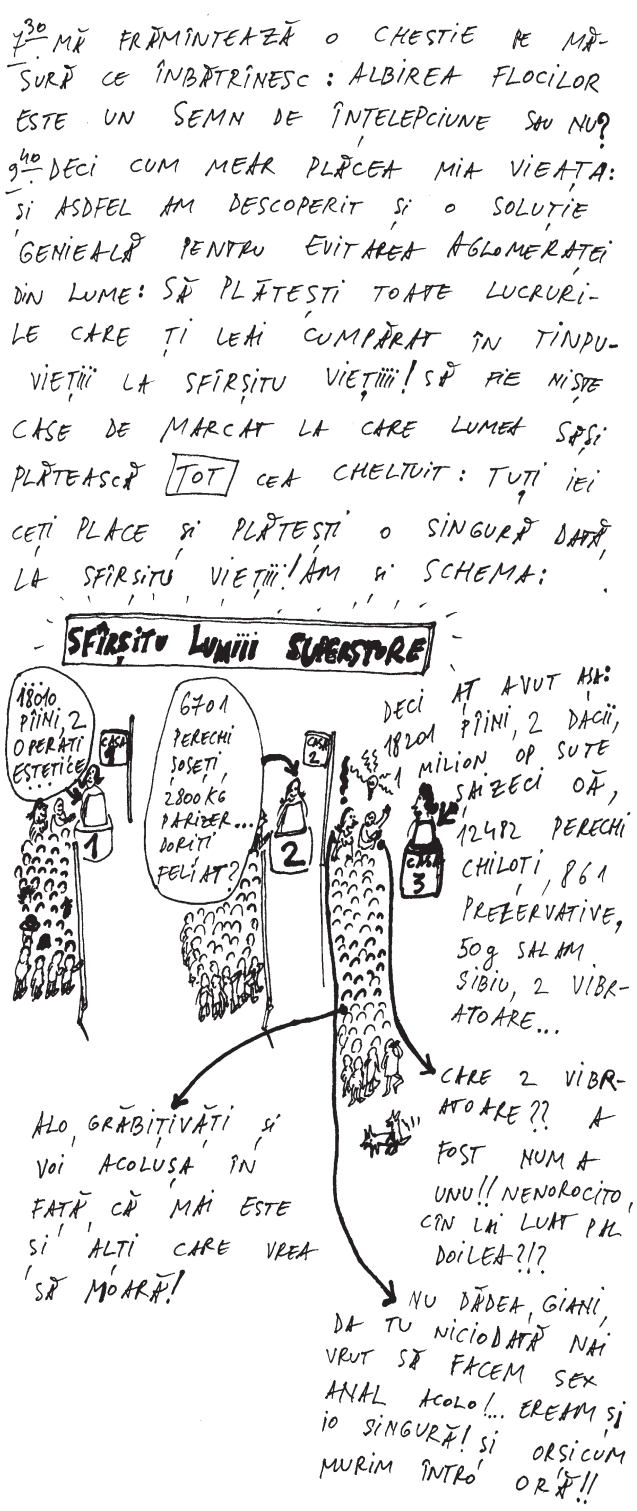
MĂ FRĂMÎNTEAZĂ O CHESTIE DE MĂSURĂ CE ÎNBĂTRÎNESC: ALBIREA FLOCILOR ESTE UN SEMN DE ÎNȚELEPCIUNE SAU NU?
DECI CUM MEAR PLĂCEA MIA VIEAȚA: ȘI ASDFEL AM DESCOPERIT ȘI O SOLUȚIE GENIEALĂ PENTRU EVITAREA AGLOMERAȚIEI DIN LUME: SĂ PLĂTEȘTI TOATE LUCRURILE CARE ȚI LEAI CUMPĂRAT ÎN TINUPUL VIEȚIII LA SFÎRȘITU VIEȚIIII! SĂ FIE NIȘTE CASE DE MARCAT LA CARE LUMEA SĂȘI PLĂTEASCĂ TOT CEA CHELTUIT: TUȚI IEI CEȚI PLACE ȘI PLĂTEȘTI O SINGURĂ DATĂ, LA SFÎRȘITU VIEȚIII! AM ȘI SCHEMA:
SFÎRȘITU LUMIII SUPERSTORE
1800 PÎINI, 2 OPERAȚII ESTETICE
6701 PERECHI ȘOSEȚI, 2800 KG PARIZER... DORIȚI FELIAT?
DECI AȚI AVUT AȘ: 18201 PÎINI, 2 DACII, 1 MILION OP SUTE SAIZECI OĂ, 12482 PERECHI CHILOȚI, 861 PREZERVATIVE, 50g SALAM SIBIU, 2 VIBRATOARE...
CARE 2 VIBRATOARE?? A FOST NUMA UNU!! NENOROCITO, CÎN LAI LUAT PE DOILEA?!?
ALO, GRĂBIȚIVĂȚI ȘI VOI ACOLUȘA ÎN FAȚĂ, CĂ MAI ESTE ȘI ALȚI CARE VREA SĂ MOARĂ!
NU DĂDEA, GIANI, DA TU NICIODATĂ NAI VRUT SĂ FACEM SEX ANAL ACOLO!... EREAM ȘI IO SINGURĂ! ȘI ORȘICUM MURIM ÎNTRO' ORĂ!!
ȘI NU UITAȚI:
SFÎRȘITU LUMIIII = SFÎRȘITU AGLOMERAȚIEI
AM VORBIT ERI CU SINUCISU MAFIIEI CĂ TREBUE SĂ FACEM CEVA CU GUVERNU DIN UNBRĂ ALU MAFIEI. EAM CONVOCAT LA BISERICA MEA DE VACANȚĂ DE LA MUNTE PE ADELU, MANIVELU, ȘPĂGELU ȘI TOȚI CAPI MAFIIEI DIN PROVINCE, CA SĂ ORGANIZĂM CONGRESU MONDIAL AL MAFIEI „AMARA 2005" ȘI „ZIUA INTERNAȚIONALĂ ÎMPOTRIVA LIBERTĂȚII PRESEI". INTELECTUALUL MAFIIEI A VENIT ȘI IEL CU O PROPUNERE PT. CONGRES: SĂ ORGANIZĂM CU AC. OCAZIE ȘI UN CONCERT ÎN AUR LIBER PENTRU MARII MAFIOȚI - CEACE SA APROBAT!
23.11. RUGĂCIUNEA. DOAMNE, AȚI VREA SĂ FIU MAI MULȚI OAMENI!!!

munca cu cartea

Șevaletul românesc al unui austriac interbelic

Pentru Tudor Octavian, galeriile negustorilor de artă sunt niște șantiere arheologice, în care sapă academic și pasional, așa cum n-a făcut-o nici un critic. Sistema lui golită de prejudecăți l-a făcut să moșească și născească o mulțime de pictori români uitați, a căror cotă de piață a sporit mai apoi spectaculos. Grație acestui travaliu, pe care Tudor Octavian îl practică cu discreție de eremit și rafinament de alchimist, s-au născut a doua oară Ionel Ioanid, Lena Constante, Nicolae Stoica, Ipolit Strâmbu, Tibor Ernö, Ioan Isac, Nina Arbore, Nicolae Grant, Sever Burada, Traian Bilțiu-Dăncuș, Oscar Schmidt, Paul Miracovici sau Adina Paula Moscu. Tudor Octavian ni-l restituie astăzi pe Jean Cheller*, un bucureștean de origine austriacă. În epoca interbelică, Jean Cheller li se părea negustorilor de artă, care n-au reușit să-l controleze, mult prea îndatorat lui

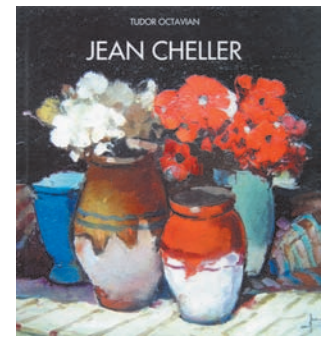

Petrașcu. Poate a fost și acesta un motiv ca să fie uitat, spre a fi descoperit de Tudor Octavian, abia în 1988, în șantierul arheologic al Galeriei de artă „Dorobanți".

Cornel IVANCIUC

*** Tudor Octavian, *Jean Cheller*, album cu prefața, biografia și textele critice ale autorului, editat de PRO Editură și Tipografie, București, 2005.**

Stalinism pentru niciodată

Deși înainte de Tîrgul de Carte au fost cîteva voci care se întrebau dacă mai e nevoie de o istorie a comunismului românesc, dacă mai interesează pe cineva acest subiect, iată că socoteala din Tîrg a fost alta decît cea pe care și-au făcut-o diverși autori, comentatori și editori acasă. Cartea cea mai bine vîndută a fost, în ciuda unui preț consistent, *Stalinism pentru eternitate,* de Vladimir Tismăneanu*. În afara acestui succes, cartea, prezentată și lansată și la Arad, Timișoara, Iași și Brașov (ultima dată la Conferințele Microsoft), a fost foarte bine primită de public, mai ales, deloc surprinzător, de tineri. Pe de o parte, numele lui Vladimir Tismăneanu este recunoscut ca al unei autorități absolute în studiul istoriei comunismului, iar această recunoaștere națională este acompaniată și de una din mediul academic american. Iar cartea de față, s-a spus, este o carte fundamentală în bibliografia autorului, reprezentînd rodul preocupărilor întinse peste 25 de ani. Acestea ar fi datele oarecum exterioare ale succesului, forma sa, nu fondul. Fondul îl constituie cartea însăși, conținutul ei. E vorba despre o scriere aproape polifonică, în care datele istorice alcătuiesc un nivel de lectură, următorul strat fiind unul eseistic, de filozofie politică și, deloc neglijabil, „romanul" istoric, cu personaje reale surprinse în mișcarea vremilor. Iar liantul acestor posibile piste de lectură este talentul literar al lui Vladimir Tismăneanu, servit de spiritul său de observație, de „înțelepciunea" cu care privește semnificațiile evenimentelor. Sînt multe motivele pentru care trebuie să citiți această carte. Eu voi evidenția doar unul: pentru ca așa ceva să nu se mai întîmple.

Ioan T. MORAR

*** Vladimir Tismăneanu, *Stalinism pentru eternitate. O istorie politică a comunismului românesc,* traducere de Cristina Petrescu și Dragoș Petrescu, postfață de Mircea Mihăieș, Editura Polirom, 2005.**

Jurnalul nefericirii

„Depresie, firește. Ce altceva?" Dacă iubiți nefericirea, nu numai femeia, ei bine, aveți șansa de a o întîlni nu numai la pagina 295, ci în foarte multe din filele ultimului volum* publicat de cel mai îndrăgit scriitor român contemporan. Avîndu-l în centru pe un personaj numit Mircea, sau M.C., sau chiar Mircea Cărtărescu, *Jurnalul* cărtărescian este o mărturisire directă și adeseori disperată, venită din parte unui autor pentru care literatura însemna, cîndva, totul. „Sînt, altfel, complet distrus pe dinăuntru. E cumplit să trăiești în realitatea imediată." – se confesează acest Narcis mai mult decît melancolic, rănit deopotrivă de contemplarea propriului eu în oglindă, cît și de vulgara agresiune a Universului înconjurător. Pentru autorul și personajul M.C., viața este mereu în altă parte; iar literatura, odată „dez-vrăjită", își pierde sensul suprem atribuit cîndva: adevărul, singura credință, salvarea… „Sînt sănătos, liniștit, puternic. De aceea nu sînt fericit" și „Nimeni nu știe că astea două cuvinte, «Mircea Cărtărescu», au căpătat pentru el o sonoritate străină. Căci nimeni nu pare a-și da seama că nimic nu e mai străin pentru un om decît un nume adunat pe-o carte" – par a fi formulele ce definesc, nevrotic, condiția unui creator autentic într-o epocă în care nici măcar alienarea nu mai este ce era odată. Pentru oricine (mai) iubește literatura, noua carte a lui Mircea Cărtărescu este încă un prilej de a pătrunde în lumea unui scriitor singular, unul dintre puținii bîntuiți de adînca disperare și înaltul orgoliu de a scrie: „Am zgîriat pînă la stratul ultim al realității…" „Jurnal de creație", „dosar de existență" și, nu în ultimul rînd, „carte de vise" (admirabile descrieri onirice!), cea mai recentă apariție semnată „Mircea Cărtărescu" poate genera, paradoxal, efecte tonice. Exercițiile de nefericire practicate consecvent în scriitură, da, întreține o la fel de nedezmințită bucurie a lecturii – voluptuos joc sado-masochist între autor și cititor. De aceea, noi, ca simpli membri în informalul M.C.-Fan Club, ne facem datoria de a spune doar atît, cu toată superficialitatea, dragostea și abjecția ce ne caracterizează: Mircea, te iubim!

Viorel MOȚOC

*** Mircea Cărtărescu, *Jurnal II (1997-2003),* Editura Humanitas, București, 2005.**

show biz da' culți

Comandorul de ducă

● „Mă numesc Cezar Ivănescu. Sînt poet, prozator, dramaturg, jurnalist, traducător, muzician, compozitor, interpret al propriilor mele poeme. Am premiul Academiei Române obținut în 1984 și Marele Premiu național «Mihai Eminescu» obținut în 2000 la Botoșani. Sînt comandor al ordinului «Steaua României», în grad sînt imediat după președintele României, Traian Băsescu, și după domnul George Bush, președintele Statelor Unite ale Americii. Deci nu oricine, în țara asta, poate să mă ia în derîdere sau să îmi aducă atingere cu ceva" *(Jurnalul de Est,* Iași, 8 iunie). E vreun psihiatru prin sală? Să ne explice cum se numește boala aia în care cineva nu poate fi atins cu nimic și în care respectiva persoană se crede al treilea om din lume? Mă rog, în general se crede primul, dar, totuși, Băsescu și Bush par de nedepășit. Lăsînd gluma la o parte, argumentele din textul citat sînt cele cu care Cezar Ivănescu susține că ne-a dat în judecată pe Nichita Danilov, pe mine și *Academia Cațavencu.* Din textul de mai sus rezultă că dacă aș fi fost în Bulgaria, de pildă, sau în Botswana, l-aș fi putut ataca liniștit pe domnul Cezar Ivănescu, aș fi putut spune despre el că e un bătăuș notoriu etc. Așa, trăind în România, „în țara asta" nu am dreptul să spun nimic pentru ca nu cumva să îi aduc atingere! Abia acum se vede ce efect dăunător au titlurile și medaliile oficiale împrăștiate de-a valma, pe tot felul de liste, date conform cu tot felul de criterii. Pe unii (de fapt, pe cei mai mulți) nu îi afectează deloc o astfel de distincție, pe alții, dimpotrivă, se vede, un astfel de titlu îi tulbură profund și iremediabil, mai ales dacă vine după alte tulburări, inevitabile la un poet, prozator, dramaturg, jurnalist, traducător, compozitor și, mai ales, interpret al propriilor sale poeme! ● În sfîrșit, printre tot felul de numiri, unele discutabile, efectuate de noua Putere, sînt pe cale să se producă și două foarte inspirate. Una va fi aceea a lui Marcel Tolcea, din Timișoara, poet și om de cultură, care ar urma să conducă, din poziția de director, Muzeul Banatului, o instituție care merită să fie recuperată și reintrodusă în circuitul cultural. Cea de-a doua numire se anunță în județul Cluj și îl vizează pe poetul și gazetarul Ion Mureșan (cap de serie al generației '80), care va deveni inspectorul-șef al Culturii. În fine, cum ziceam, doi creatori, doi oameni cu viziune culturală în două locuri care tocmai de asta au nevoie! ● Ce păcat că într-un metru cub de cultură încap și niște centimetri cubi de kitsch! Ca să fiu mai explicit, Alex. Ștefănescu l-a invitat, în emisiunea sa de televiziune, pe Sabin Bălașa, declarat mare pictor național și, mai nou, romancier. Fostul pupincurist al lui Ceaușescu (cu pensula, desigur), autorul unor lucrări jenante pentru istoria artelor plastice românești, este scos de la naftalină și din disprețul confraților și lăudat fără pic de rezervă. Oare să fie vorba doar de lipsa de gust a realizatorului sau de niște obligații de altă natură? Îi doresc lui Alex. Ștefănescu să doarmă vreo cîteva nopți cu portretul Elenei Ceaușescu făcut de Bălașa deasupra capului, ca să vadă ce pictor mare a invitat pe ecran!

(I. M.)

gazeta sporturilor

Olé, olé, oaié, oaié Campionatu' unde e?

Fraților, am învins! CSM Rîmnicu Vîlcea a promovat triumfal în Divizia B, cu 7 (șapte!) puncte avans în fața celei de-a doua clasate, Universitatea Craiova II. Vom fi astfel ceea ce am fost, chiar dacă un pic mai puțin decît atît – colegi de serie cu Universitatea Craiova I, vai, nefericita retrogradată din Divizia A. După o asemenea izbîndă, întrezărită încă de la reușita în deplasare cu FC Senaco Novaci, ceea ce s-a întîmplat pe prima scenă a țării ne lasă, zău, cam indiferenți. În fond ce mi-e A-ul? Un B ceva mai poleit, cu mai mulți bani și, în consecință, cu patroni mai fițoși și mai aroganți. Există, desigur, și anumite mici excepții, de-ar fi să ne gîndim, bunăoară, la CFR Cluj. Dar în rest, fraților, rămîne cum am stabilit. V-am zis încă de acum două săptămîni că Steaua ia campionatul? Ei bine, l-a luat! Nu-l vom mînia nici pe Dumnezeu și cu atît mai puțin pe Războinicul Luminii, dacă vom zice că succesul roș-albastru a fost unul meritat. În peisajul cenușiu cu tente maronii caracteristic întrecerii interne, echipa din Ghencea a avut un plus de constanță în mediocritate, care i-a adus finalmente triumful. Este, desigur, meritul lui Zenga, dar și al băieților, faptul de a fi excelat printr-un dram de seriozitate, în campionatul unei țări unde nu-i tocmai simplu să te dai chior printre atîția orbi. Va trece rapid în uitare și ediția aceasta. Cum fuse, așa se duse (uff, iar ne amintirăm de Craiova!). Bine că noi, rîmnicenii nesărați, am promovat. Bine că s-a terminat. În față ni se deschide un întreg inter-sezon estival, numa' bun pentru făcut bilanțuri, realizat analize și întocmit prognoze la cald. Deocamdată în fața ochilor ne stăruie o singură imagine: în Piața Universității, spațiul sacru al Revoluției, sub privirile atotîngăduitoare ale lui Caragiale, aclamat de fani dezlănțuiți, un cetățean nădușit se cocoață pe capota limuzinei lui parcate pe carosabil. La doi pași de statuia lui Mihai Viteazu călare pe Breazu, într-o seară de sîmbătă, am zărit icoana unui oier valah călare pe Maybach. Ni s-a părut un epilog potrivit, o metaforă puternică și o secvență definitorie pentru ceea ce înseamnă, alaltăieri ca și azi, patria noastră – țara în al cărei campionat trăim. Hai România!

Viorel MOȚOC

Hai, Mirele, hai, Dorinele, urcați, bă, cu pantofii, dă-l dracu' de Maybach, că e de-ăla de la second-hand, de 480 de mii de euro, nu de-ăla nou', de juma' de milion!

Gigi Becali, fericitul proprietar al singurului Maybach care poate ține pe capotă, cînd are Războinicu' Luminii chef de distracție, pînă la 300 de oi Merinos de Palas, cu condiția să nu se ia curbe bruște prin Pipera

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

● **Așadar, s-a făcut pînă la urmă voia lui Jiji din Pipera (de fapt, dintr-un sat din Brăila): Steaua a pus piciorul pe un nou titlu. Finalul campionatului a fost plin de suspans, deznodămîntul stînd în aer pînă aproape de ultimul fluier al ciobani… ăăă, pardon, al arbitrilor. La fel se pare că au stat și cîțiva jucători ai adversarilor din ultima etapă. Dar nu toți, ci doar acei timișoreni pe care un fel de transhumanță fotbalistică i-a făcut să schimbe acum cîteva luni aerul de Cotroceni cu aerul de Bega. În frunte cu portarul, care n-ar fi fost, chipurile, chiar poartă de biserică. În plus, au apărut comentarii în privința unuia dintre fundașii laterali. Despre care s-a spus că a jucat toată viața pe centru. Dar asta e, vine o vreme cînd te retragi mai la periferie. Așa se întîmplă cînd te ajunge Bătrînețea.**

● **Cică n-ar fi exclus ca Zenga să se întoarcă antrenor la Steaua. Hagi dă din colț în colț, Meme Stoica nu s-ar băga, șoferul ăla bătut de el a refuzat, Zmărăndescu se ocupă de creșterea cîinilor de rasă, din cîte am auzit. Așa că tot în Zenga stă speranța. Italianul este acum în luna de miere, alături de Raluca, dar e posibil să se întoarcă pentru a-și continua luna de mioare, alături de G.B.**

Eva Henţigova

Avem o ţară. Cum procedăm?

Mama lui Ştefan cel Mare intră în demisol de ruşine

Mama lui Sechelariu locuieşte la demisolul unui bloc. De-aia a stat Sechelariu o noapte în pîrnaie: a vrut să facă o vizită mamei şi a nimerit în altă pivniţă.

Pozna cu poza

Băiatul lui Florin Bercea, vicepreşedintele Petrolului Ploieşti, face fotografii pe sub fusta colegelor de şcoală şi spune că o să le pună pe Internet. O face pentru binele echipei lu' tac'su, ca să aibă fotbaliştii la ce se uita noaptea, în cantonament.

Haina îl face pe şofer om

Şoferii parlamentarilor cer spor de stres şi cîte un costum de haine. Doar şoferul lui nea Nicu Văcăroiu este de înţeles, fiindcă trebuie să lase şi sacoul lui pe la agape, pentru ca şeful să fie lăsat să plece acasă.

Catedra mîntuirii neamului prost

Doi elevi de clasa a opta din Craiova au lungit cu forţa nişte colege pe catedră, le-au dezbrăcat şi le-au filmat cu telefoanele mobile. Bine că tehnologia n-a ajuns prea departe şi prin şcoli sînt telefoane mobile care doar filmează, nu şi violează.

In God we trist

Deputatul PRM Mircea Ifrim spune că a stat o oră de vorbă cu Dumnezeu în Japonia. Nu ştiu de ce a fost nevoie să meargă pînă în Japonia, cînd putea să se dea Sfîntul Duh şi la noi, la Bălăceanca.

Cei din urină vor fi cei dintîi

Un deţinut romaşcan a murit după ce şi-a injectat urină în picior. E, dacă l-ar fi pus în celulă cu Bivolaru, ar fi învăţat că urina se administrează pe cale orală, nu intravenos.

Cronicarul
Grigore după Ureche

5 948381 000392 23

contraeditorial

Şut... şi golan

Sîmbăta trecută, Steaua Bucureşti a cîştigat campionatul naţional de fotbal. Cu ocazia acestui succes, suporterii s-au strîns să sărbătorească fericitul eveniment în Piaţa Universităţii. S-a scandat la modul energic, dar neinteligibil, aşa că n-o să pot să transliterez aici ce s-a strigat pe-acolo. Cert este că momentul cel mai înălţător al ceremoniei a fost încălecarea Maybach-ului de către idolul mulţimii, unsul lui Hrebe şi marele om de rating dl G.B. Asemeni unui voievod făcut la apelul de seară, cel mai viteaz şi mai luminat dintre stelişti s-a simţit precum Mihai Viteazul intrînd călare în Alba Iulia. Probabil că, în mintea lui, colajele astea sînt deja nişte suprapuneri perfecte, din moment ce n-are nici o reţinere să se pună pe sine în posturi cinematografice, trăgînd histrionic cu coada ochiului la cameramanii televiziunilor. Despre un alt mare român, Iosif Constantin Drăgan, se spune că, pe vremea cînd era mai tinerel şi pretenar la cataramă cu tov. Ceauşescu, avea un costum alb, voievodal, pe care-l scotea doar la filmări. În acele momente înălţătoare, un cameraman îi călca neabătut pe urme spre a-i surprinde pentru eternitate fiecare vorbă sau gest. O dată, terminîndu-i-se amărîtului caseta chiar în mijlocul unui discurs, l-a făcut pe Drăgan să aştepte paralizat, într-o postură statuară, cu mîna ridicată, pînă ce a revenit de la portbagajul maşinii cu o casetă nouă. A băgat-o în aparat şi numai după ce a reîncepu înregistrarea, voievodul s-a dezmorţit şi şi-a văzut de vorbă. Deh, era conştient că, neînregistrate pe peliculă, vorbele şi gesturile sale măreţe s-ar fi pierdut pentru totdeauna. Aşa şi Gigi. Şi, pînă la urmă, povestea asta nu ar fi chiar aşa de tristă. Dacă şi-ar arăta omul bucuria pe stadion sau la el acasă, ori în nu ştiu ce restaurant, n-ar fi nici o problemă. Numai că el a venit chitit la Universitate şi puţin i-a lipsit să se viseze încălecînd balconul. În mintea lui, faza asta s-o fi derulat în gol de sute de ori. Locul ăla de unde a cîntat Paţurcă, de unde au pornit de atîtea ori primele versuri ale imnului golanilor, de unde Constantinescu şi-a proclamat victoria împotriva comunismului este pentru Gigi o fantasmă şi o pohtă ce-o pohteşte. E o postură la care trage hămesit cu ochiul. Balconul e locul din care vorbesc mulţimii mîntuitorii postdecembrişti ai ţărişoarei şi el, normal, se vrea cocoţat pe buza vremurilor ce-au să vie. Ştie asta şi tînjeşte. Gîndiţi-vă acum că locul acesta, balconul, e un simbol. Ca şi troiţa. Ca şi toată Piaţa Universităţii. Şi că, după cincisprezece ani, spaţiul acesta a fost revendicat, chiar şi simbolic, de un domn pentru care democraţia este un fel de stînă în care ciobanul e ales pe viaţă. Zilele astea, Gică Hagi negociază să devină antrenor la Steaua. Cu cincisprezece ani în urmă, în timp ce nişte tineri sătui de comunism luau bîte-n cap de la mineri în Piaţa Universităţii, Gigi făcea încă mici aranjamente comerciale cu fotbaliştii Naţionalei, care-i aduceau din deplasări şi cantonamente în străinătate diverse mărunţişuri. Acum, găseşti ce vrei. Supermarket-urile au încetat a mai fi locuri de pelerinaj şi încîntare. Cozile sărăciei s-au transformat în cozi ale abundenţei, iar cărucior pe rotile a devenit un fel de Dacie. Plimbat cu aceeaşi dexteritate şi de senatori, şi de plebe, mijlocul ăsta de transportat haleala la portbagaj îţi dă sentimentul că egalitatea s-a restabilit şi că supermarket-ul e un fel de Românie imensă în care toţi oamenii merg în concediu cu aceeaşi marcă de autoturism. Şi totuşi, chiar dacă Ion Iliescu e-n pragul neantului politic, Gigi va continua să existe. Şi să viseze la balconul din Piaţa Universităţii.

Alin IONESCU

Săptămîna românilor

Senzaţional! În această rubrică, acum,

Nimic despre Gigi Becali

Hai noroc, Patriciule! Hai noroc, Iacoboave! Vedeţi cum e viaţa? Ne-au separat culorile politice, dar ne-au apropiat milioanele şi PNA-ul.

Dom' Seche, un fost primar care va fi arestat şi a doua oară se va numi secundar

Exact cînd ultimele 5 milioane de euro de la Loto începeau să se deplaseze către pensionarul din Galaţi, pensionarul Ion Iliescu ar fi trebuit să înceapă să se deplaseze către Parchet. N-a fost să fie chiar aşa, dar o mică satisfacţie tot am avut: n-a fost Ion Iliescu, ci doar Dumitru Sechelariu, care a început să se deplaseze la propriu către PNA, într-o dubă. A doua zi a fost eliberat, iar cel care a fost primar şi stadion al Băcăului a declarat cu obidă: „Am fost tratat ca borfaşii". Băi Stadionule, adevăratul Ştefan cel Mare n-a plîns cînd doctorul Şmil i-a-nfipt bisturiu-n chişior, acuma şi ti plînji ca muierili? Păi, dai un exemplu prost: ce-o să facă acum Iliescu, să înceapă să plîngă şi el? Ce, crezi că e uşor să treci, în numai două zile, de la dat autografe la dat cu subsemnatul? În fond, tot numele ţi-l treci, şi acolo, şi acolo, aşa că, curaj, domnule Iliescu! Să fie într-un ceas rău! ➽ Administraţia prezidenţială a explicat misterul cartelei Connex de pe care ar fi vorbit alde Hayssam şi Munaf din Irak. Era vorba de cartelele Connex, Pa(r)chetul Te Cam ard, Connex Camcald şi Connex Golf. ➽ Cînd era copil, Băsescu şi-a făcut un tun dintr-o ţeavă de chiuvetă – a declarat preşedintele pentru revista *Mlădiţe*. Scuza lui Băsescu – şi ăsta e norocul lui de nu poate fi agăţat de PNA – este că, cînd era mare, Băsescu nu şi-a făcut un tun din îngheţată, pentru că s-ar fi topit la soare. ➽ Volkswagen pregăteşte maşina de 3.000 de euro. Aceasta ar fi o problemă pentru hoţii români: păi, la 3.000 de euro, trebuie să fure cîte două deodată! ➽ Catedrala Mîntuirii Neamului se face din ce în ce mai mică, pe măsură ce se dau tot mai multe aprobări. Ieri catedrală, mîine cît un mall, poimîine o alimentară, un nonstop, un chioşc de ziare, o tarabă, un scăunel, o găletuşă de nisip şi-n final, ca-n Creangă, o pungă de-un leu cu BOR pe ea. ➽ În Bucureşti se consumă zilnic 9 tone de praf şi 4 tone de plumb. Doriţi feliat sau îl lăsăm aşa? ➽ Salariul şoferului preşedintelui Comisiei Naţionale a Valorilor Mobiliare este de 1.100 de dolari pe lună. Aproape cît al unui profesor. Într-un an. ➽ Suedezii au inventat ţigările fără fum. Cum adică? Adică nu le fumezi – şi nu scot fum! Simplu, cum nu ne-am gîndit şi noi, românii?! ➽ Imediat după înfrîngerea în faţa Olandei, Mircea Sandu s-a apucat de băut. Şi-acuma, ce voiaţi, să mănînce de supărare? C-aşa e-n fotbal! ➽ Vadim a declarat că dădea bani ca să apară la OTV. Mare şmecherie. Cică e 10.000 de lei ca s-apari o noapte întreagă, 20.000 ca să înjuri în direct, 30.000 ca să-ţi scoţi chiloţii, 40.000 să faci dragoste cu nevasta la prînz şi 50.000 ca să nu spui nimic juma' de oră în prime-time, care pentru OTV este cînd celelalte televiziuni nu dau reclame. ➽ Salariul lui Mugur Isărescu este de 6.000 de euro pe lună. Normal, nu era să ia în lei, cu semnătura lui pe ei, că s-ar fi zis că ia şpagă de la el. ➽ Aţi văzut că nu am dat nici o ştire cu Gigi Becali în această rubrică?

Cronică
a lu' Ştefan a Petrei

Veşti bune

Să vă trăiască franţuzoaica!

➽ Ziarista franceză captivă în Irak a fost eliberată şi ea sîmbătă. Ea a fost colegă de celulă cu ziariştii români şi cu mai mulţi ostatici care s-ar mai putea afla încă în captivitate. Se pare că irakienilor le cam mergea afacerea asta cu agroterorismul rural dacă au avut aşa de mulţi clienţi. Demipensiune, dimineaţa un biscuit cu ceai, la prînz un picior în gură, seara se vizitau obiective turistice precum pisoarul şi căcăstoarea, iar în week-end – la televizor, legaţi la ochi şi cu kalaşnikoavele la tîmplă, pe Al-Jazeera.

➽ Cu puţin înainte de închiderea ediţiei şi la nici cîteva minute după plecarea din redacţie a colegului dinamovist Marius Borţea, în această rubrică s-a strecurat în mod fraudulos ştirea cu Steaua – campioană naţională.

Străbuna Vestire

Gratuit. Se distribuie cu Academia Cațavencu.

13-15: trei zile cu ghinlon

Se împlinesc zilele astea 15 ani de cînd Ion Iliescu, cel care îi făcea poporului capul mare, a făcut capetele bărboșilor din Piața Universității mai mici și mai multe. Ce a mai făcut Iliescu de atunci pînă acum? Multe, dar în nici un caz ce a făcut și încă mai face Miron Cozma. De ce? Pentru că pe Ion Iliescu nu l-a putut pedepsi nimeni. Iliescu s-a grațiat singur înainte să fie judecat pentru cei ce au fost omorîți atunci de minerii chemați și incitați de el.
Vă poftim să citiți acest supliment editat cu sprijinul *Miliției spirituale,* că mai mult de-atît nu poate face nici procuratura.

Mișcări legionare sandrabrowniene

„Au incercat să ocupe Televiziunea. A fost intreruptă emisiunea. Este clar o incercare de lovitură de tip legionar. Este necesar să stringem rindurile tuturor acelora care s-au pronunțat pentru dezvoltarea democratică a țării. Trebuie să punem capăt acțiunilor rebele ale elementelor extremiste, reacționare. Vă mulțumesc tuturor incă o dată Rămîneți pe loc ! Vor veni și alte forțe din județele vecine Să fim pregătiți pentru orice incercare a acestor elemente lipsite de rațiune, lipsite de respect pentru opțiunea, pentru alegerea poporului nostru Să le dăm riposta cuvenită. Să înăbușim din fașă rebeliunea legionară și să asigurăm dezvoltarea democratică a țării Vă mulțumesc incă o dată !

...cîteva mii de oameni, muncitori din întreprinderile bucureștene au răspuns apelului președintelui **Ion Iliescu** din după-amiaza zilei de miercuri. Din timp în timp, prin multi-... lor care destabilizează țara din țară.

Pentru neutralizarea unilor elementelo... care au făcut uz ...

Sînt munc... de organe... pază sedi...

...0, se afla... sitații d... mii de m...

Ion Iliescu, scrie în facsimil, a ținut o scurtă cuvîntare, prin care atrăgea atenția populației să vină în ajutorul lui și să respingă atacurile „rebeliunii legionare“ care voia să ocupe televiziunea. Istoria a demonstrat că de fapt Iliescu a permis unei alte grupări să ocupe televiziunea. Legionarii ăia de care vorbea Iliescu ar fi făcut puțină mizerie pe jos în comparație cu demolatorii care au venit mai tîrziu la conducerea TVR.

(Dimineața, 15 iunie 1990)

Cititori din toate minele, hai noroc!

Pe vremea cînd Jiul juca în Divizia A și minerii stăpîneau Petroșanii cu bîtă forte, exista și o publicație de nișă, *Zori noi* – cotidian independent al Văii Jiului. Ieșea minerul din șut, se așeza la o terasă, lua un espreso sau un cappucino și desfăcea tacticos acest „Finacial Times“ din Vale unde citea rubrica „Tribuna ideilor economice“ și urmărea cursul lignitului la bursă. Dar, ca să-și bucure și sufletul, nu numai creierul obosit de calcule economice, minerul avea parte și de mici panseuri cu dedicație din partea idolului său, Ion Iliescu. Hai, noroc bun și-ncă o halbă de pufoaică!

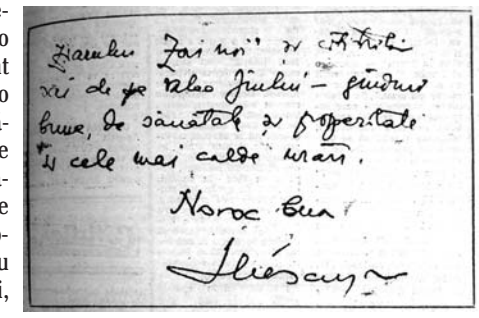

Ziarul Zori noi" și cititorii ei de pe valea Jiului – gînduri bune, de sănătate și prosperitate în cele mai calde urări.

Noroc bun!

Iliescu

Călători stranii în Țările Române

„Aprecieri străine ale presei străine“

Premierul român Petre Roman a apreciat drept stranii unele comentarii apărute în presa străină în legătură cu evenimentele petrecute la București, în zilele de 13—14 iunie.

Vorbind la o conferință de presă organizată vineri după-amiază la sediul Guvernului, în fața a peste 200 de ziariști români și străini, el a precizat că aceste comentarii au mers pînă la acuzarea autorităților române de a fi întreprins un program de tip fascist împotriva opoziției. După părerea noastră situația se prezintă exact invers — a spus Petre Roman.

S-a constatat cu durere că în unele comentarii ale presei străine, comunicatele președintelui și ale guvernului nici măcar nu au fost menționate, deși acestea conțineau nu numai aprecieri, ci și elemente și informații concrete. El a opinat, în acest context, că ignorarea luărilor de poziție oficiale este tot atît de periculoasă ca și luarea în considerare doar a unor surse orale neverificate, care convin însă intereselor unor cercuri politice.

Premierul a mărturisit că scopul conferinței de presă este tocmai lămurirea lucrurilor față de poziția partizană manifestată de o anumită parte a presei străine.

Asumîndu-și întreaga răspundere pentru evenimente, primul ministru român a apelat la profesionalismul ziariștilor, cu dorința reașezării informațiilor într-o matcă a adevărului, relevînd, în încheierea scurtei sale declarații introductive, că nu are nici un motiv de a furniza informații parțiale sau incomplete.

Încă de pe vremea studiilor la Toulouse, Petre Roman știa că presa occidentală minte. Păi anunțau intensificări ale vîntului, iar el, ca specialist în mecanica fluidelor, vedea bine că prognoza nu se confirma. Odată a sunat chiar la un număr de telefon din pagina de anunțuri a *Le Monde*-ului și a avut dovada clară a dezinformării: i s-a spus că anunțul nu mai este valabil. Așa s-a întîmplat și în iunie '90. În fragila democrație de atunci, Petrică își cîștigase dreptul la liberă reprimare. Iar la examenul de atunci Vestul n-a vrut nici în ruptul capetelor sparte de studenți să-i dea mass-medie de trecere.

(Zori noi – Petroșani, 19 iunie 1990)

Cînd doi se contrazic, al treilea ne bate!

Revista *Phoenix* din 25 iunie 1990 a publicat mesajul de mulțumire al lui Iliescu către minerii care au răspuns la chemarea lui și un fragment din comunicatul de presă în care Petre Roman susține că minerii au venit în București „cu de la sine putere“. Adevărul e că n-au venit nici chemați, nici „cu de la sine putere“, ci de la sete putere. De la setea de putere a lui Ion Iliescu (în legătură cu care am o întrebare pentru oamenii de bun simț: oare, măcar pentru declarația asta, n-ar trebui să intre și el lîngă Cozma cîțiva ani, acolo, cîți s-or mai putea?).

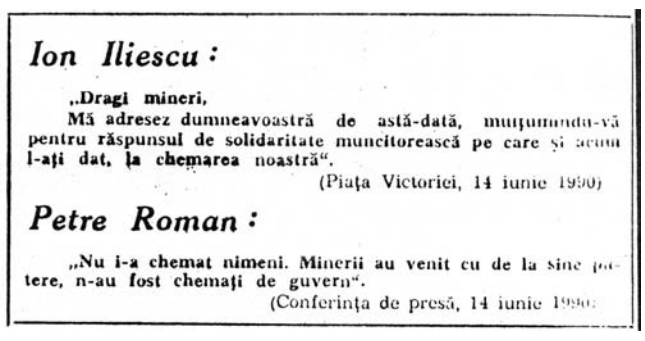

Ion Iliescu :

„Dragi mineri,
Mă adresez dumneavoastră de astă-dată, mulțumindu-vă pentru răspunsul de solidaritate muncitorească pe care și acum l-ați dat, la chemarea noastră“.

(Piața Victoriei, 14 iunie 1990)

Petre Roman :

„Nu i-a chemat nimeni. Minerii au venit cu de la sine putere, n-au fost chemați de guvern“.

(Conferința de presă, 14 iunie 1990)

13 iunie

Ora 4.00. Brațul lung al legii – forțele de ordine – se prezintă în Piața Universității și adună corturile greviștilor foamei. Ăstimp, piciorul lung al legii – tot forțele de ordine – îi ia pe manifestanți la omor cu șuturi în gură. Se arestează, se scandează „Nu da la ficat, vere!“. Cîțiva greviști scapă și se refugiază în holul de la Intercontinental. Iliescu își face griji să nu le strice fraților Păunescu, viitorii proprietari, scrumierele și frapierele cu care vor face ingineriile alea financiare și trimite potera și acolo, peste „golani“. Un pîlc de golani ajunge la etajele superioare ale hotelului. În cîteva secunde, ajunge și potera. În cîțiva ani vor ajunge și frații Păunescu.
Ora 5.00. Forțele milițienești ale lui Ion Iliescu au făcut un baraj-baricadă între spitalul Colțea și cinema Luceafărul (ProCinema, pentru cititorii mai tineri și pentru Oana Zăvoranu). Toată Piața este înconjurată cu dube, autobuze și TAB-uri. Au loc noi dialoguri cu pulanul în zona Institutului de Arhitectură. Nu se ajunge la un consens și discuțiile vor continua.
Ora 8.00. Chemat pentru audieri, Marian Munteanu, liderul studenților, este reținut abuziv la poliție. Va fi eliberat 8 ore mai tîrziu, neras în cap. Probabil ca să nu fie minerii ☛

Limba sa e o comoară, în adîncurile minerilor înfundată

Evident că minerilor nu puteau să le dea limbi decît niște profesioniști. Iar Eugen Florescu, autorul articolului, a fost redactor-șef la *Scînteia,* secretar cu propaganda la Timiș și, mai presus de orice, expert-consilier personal al mult iubitului și stimatului secretar general al Partidului. Probabil că aceste calități l-au și ajutat să devină – culmea ipocriziei și a nerușinării – redactor-șef la ziarul *Democrația.* E ca și cum ăla care-i ștergea ciubotele lui Hitler s-ar fi apucat, după război, să facă PR pentru tutungeria unui întreprinzător mic sau mijlociu din Tel-Aviv. „Cinstire vouă, bravi mineri!“ spune Florescu în textul din facsimil. Nu mai reiau și conținutul articoului, că îl bănuiți. Ceea ce mă miră e că n-a băgat, la sfîrșit, și o cerere, către liderul ortacilor, pentru o aprobare de butelie și ARO.

CINSTIRE VOUĂ, BRAVI MINERI!

Într-adevăr, avem — de cîteva zile — liniște în Capitală și, după cîte înțelegem, datorită faptului că televiziunea nu mai este obligată să difuzeze imagini care să producă tulburarea întregii națiuni prin cumplite gesturi ale unui vandalism numit „democrație“, se pare că în România întreagă atmosfera începe să se mai limpezească. Nu știm ce greșeli va fi făcut celebra gazetă franceză „Le Figaro Magazine“, dar imaginea pe care a dat-o acelor scene de adevărată apocalipsă extremistă spunînd că trimisul ei a petrecut la București opt zile „pe o barcă beată“ ni se pare mai mult decît exactă. Se ajunsese, într-adevăr, pe o barcă a nebuniei de zi și de noapte, rușinos argumentată cu pretenții la libertate și intelectualitate și finalizată în scene de monstruoase distrugeri.

Iată de ce noi, bucureștenii — și odată cu noi întreaga țară — vă sîntem recunoscători vouă, bravi mineri ai Văii Jiului și ai tuturor celorlalte bazine ale muncii și omeniei, pentru că ați înțeles să interveniți la timp spre a se pune capăt dezmățului bine regizat sub formă de „spontane“ descărcări ale intoleranței, violenței și destabilizării. Cinstire vouă, pentru că ați înțeles, cu bunul simț al omului care muncește din greu și nu trîncănind pe la cafenele, că — dacă am intrat într-o perioadă de dispute politice — aceasta nu are și nu poate avea nimic de-a face cu împingerea poporului român într-o epocă a barbariilor electorale. Mai mult decît destui teoreticieni ai... „superinteligenței“, voi ați înțeles că, victoria IDEII se obține nu cu strigări pe bulevarde și urlete care să producă zi de zi tulburarea opiniei publice. Voi ați înțeles că această victorie

Eugen FLORESCU

(Continuare în pag. 4—5)

Local KGBat

Gînduri de stimă, de admirație și simpatie

„Sîntem mîndri că în Valea Jiului avem asemenea mineri!“

Cu două zile în urmă am publicat TELEGRAMELE SOSITE PE ADRESA REDACȚIEI „ZORI NOI“, din diferite colțuri ale țării, prin care numeroși oameni de bună credință au exprimat sentimentele de admirație și simpatie pe care le nutresc față de minerii Văii Jiului. Publicăm astăzi și TELEGRAMELE SOSITE PE ADRESA C.M.V.J.

Gînduri de simpatie au fost rostite și telefonic. După cum am fost informați, „centralistele“ de la CMVJ au recepționat zeci de apeluri (din diferite județe ca: Mureș, Botoșani, Dolj, Gorj, Iași ca și din București) prin care oamenii îi felicitau pe mineri pentru admirabila lor acțiune de solidaritate cu conducerea CPUN și guvernul țării. Un exemplu este suficient. Mai multe cadre de prestigiu din Ministerul Minelor au afirmat textual „SÎNTEM MÎNDRI CĂ ÎN VALEA JIULUI AVEM ASEMENEA MINERI !“.

Era o vreme cînd în Romania nu se inventase Local Kombatu', nu exista nici PROTV-ul, nici Lucian Bute, iar bodigardul lui Gigi Becali abia învăța să-și cotonogească colegii din clasa întîi cu bastonașele și linioarele oblice. Însă nevoia de a vedea bumbăceală exista, atunci, ca și acuma. Local KG B. Un om a simțit trendul, unul singur a știut ce vrea piața: Ion Iliescu. Țara voia bătaie, Ion Iliescu le-a dat-o. Și uitați ce rating a avut! De la colectivul Școlii Generale nr. 7 Slatina Olt pînă la muncitorii de la TACCMM Cluj Napoca, de la tîmplarii din Dolj pînă la „colectivul de bine“ de pe platforma de construcții industriale din Gorj și Sindicatul Liber Fortuna al lucrătorilor din Turism Tulcea, toată lumea s-a uitat!

Zori noi – Petroșani

MINERII — apărători ai libertății și democrației

CINSTE LOR !

Zori noi

Cotidian independent al Văii Jiului

DESPRE SIMȚUL POLITIC AL MINERILOR

Am scris și eu, nu de puține ori, despre curajul și faptele de bravură ale minerilor Văii Jiului. Și acum mă consider un privilegiat al sorții că trăiesc aici, în mijlocul acestor oameni care, obișnuiți cu truda, și-au dovedit nobletea civică și, implicit, opțiunea lor pentru libertate, democrație și li-

nă aceste fapte detestabile, care s-au petrecut miercuri în București, cu ceea ce urla, cu o figură de halucinat, cățărat pe un tă... un personaj: „Noi sîntem poporul! Moarte pentru moarte!“ etc.

Și iată de ce minerii au trebuit să plece iarăși la București pentru a restabili atmosfera de echilibru po-

Minerii au readus liniștea și la noi în gogoșerie

Gînduri de stimă, de admirație și simpatie

MINERII VĂII JIULUI au readus liniștea în țară

lucrători din unitanizare și transporturi ura Humor rugăm admirația și mulțin minerilor din Valea u venit la București ucerea țării“.

ntele sindicatului, rghian, UMTC Gura

„Mineri, am sărutat televizorul aseară, semn că v-am sărutat pe toți pentru că ați venit la București. Ați știut să vorbiți frumos, democratic, cinstit. Ați rămas în inima poporului, a muncitorimii, ați rămas în istorie cu demnitate pentru țară și pe plan mondial. Bravo, bravo, cinste vouă !“.

Plutu Aurelian, Drobeta Turnu Severin, Kiseleff.

„Dragii noștri, sîntem alături de voi cu inima și cu sufletul. Vă mulțumim pentru prezența voastră la București, ați dovedit că sînteți oameni adevărați. Vă sprijinim întru totul pentru ceea ce faceți pentru binele și stabilitatea țării. Cu mulțumiri, cu ura-

„Stimați mineri, oamenii de bine Întreprinderea de utilaje și piese de schi — IUPS — Reghin, județul Mureș, care pe o întindere de 37 de ani am rep întreg parcul național de locomotive de îngustă, cei care am dat pădurilor t tractoarele forestiere ale țării, în aceste pe, cînd zorii zilei de 20 februarie 1990 adus liniște țării datorită inegalabilului d neavoastră efort din ziua de ieri, sîn conștienți că vocabularul limbii este sărac pentru a vă putea mulțumi. Ele domniilor voastre și cuvintele spuse timpul convorbirii avute cu Consiliul Uniune Națională, le-ați citit în inimile n

„Noi, colectivul de telegrafiste al formației «Telegraf» din Oradea, urmărind dialogul dintre mineri și conducerea de stat (…), ne-a impresionat pînă la lacrimi modul de desfășurare și modul în care tinerii mineri au luat cuvîntul, liber, cu idei de înaltă pregătire profesională și politică (…) și hotărîrea lor de a rămîne pe loc pînă la crearea ordinii și disciplinei în Capitală. Admirăm inițiativa voastră de a pleca cu transporturi în comun, CFR și proprii. Lupta voastră e de admirat și de urmat“. În concluzie, stați acolo, venim și noi, telegrafistele, imediat, împreună cu grupul de manichiuriste de la frizeria „Dolly“ din Oradea și cu grupul de gogoșărese de la gogoșeria „Puffy“, tot din Oradea.

Zori noi – Petroșani

„Colectivul de mineri de la mina Roșiuța se alătură ortacilor din Valea Jiului la tot ce s-a discutat în seara zilei de 19 februarie, cu privire la actele de vandalism din Piața Victoriei. Am dori să specificăm și credem că sîntem în asentimentul întregii industrii miniere din țară, că nu dorim să fim considerați o sperietoare și dacă este nevoie așa cum au afirmat-o și minerii Văii Jiului, vom fi al treilea mare batalion al țării, după armată și CFR, ca unitate de vedere în gîndire și fapte. Dorim stabilitatea țării, dorim să muncim și să trăim în liniște, iar Consiliul Provizoriu de Uniune Națională și guvernul să fie lăsate să-și desfășoare activitatea normală, nu sub presiunea unor grupuri restrînse de dementi care nu știu ce vor. Rugăm minerii Văii Jiului să facă apel și la minerii Văii Motrului căci, ori de cîte ori este nevoie, vom fi alături de ei“.

Sindicatul liber independent și Consiliul de administrare de la mina Roșiuța, bazinul carbonifer Motru — Gorj.

induși în eroare, în caz că-l vor întîlni în stradă. Și-l vor întîlni!

Ora 11.00. Muncitorii de la IMGB face ordine. 200 de salopetari de-ai lui Iliescu vin în față la Arhitectură și, în timp ce cu lobul stîng scandează „IMGB face ordine!“, cu cel drept, acela mai tare, mai rigid, găuresc cîteva capete de student și sparg semințe. Pardon, și sparg geamurile Institutului.

Ora 16.00. Se reiau dialogurile cu miliția începute în zori. Sînt victime de ambele părți. În timp ce din tabăra protestatarilor pleacă dube cu bătuți spre spitale, via arest, în tabăra forțelor de ordine sînt incendiate cîteva dube. Unele, cu tot cu reținuții din ele – fiindcă ulterior se va dovedi că dubele și autobuzele din baraj au fost incendiate chiar de polițiști. Trei persoane necunoscute aduc o mașină a Poliției în fața balconului de la Geologie (în care va apărea și Emil Constantinescu, cu o întîrziere de cîțiva ani) și incită manifestanții s-o incendieze. Manifestanții nu pun botul la capcana asta, drept care îl vor pune, în compensație, la bocancii unor scutieri nervoși că nu le-a ieșit diversiunea.

Ora 17.00. Marian Munteanu este liber. Ion Iliescu și Petre Roman cer poporului să apere Televiziunea! Președintele Televiziunii, Răzvan

Cin' se ia cu mine bine, dau cămașa verde de pe mine

Ciudată ideea de „libertate" a huliganilor: a ataca organele de ordine ar fi un „drept"; a-l reține și judeca pe barbar — un „abuz"...

Ziarul *Democrația,* fost „Munca de partid", din 18 iunie 1990, publica două poze cu „doi golani bătrîni și o golancă tînără". Cei trei erau dați în urmărire. Golanca cu lumînarea era căutată pentru că pe 13 a împroșcat cu venin armata. „Dorim să-i dăm cuvîntul..." se încheie articolul. Judecînd după posibilitățile tehnice ale tipografiilor de atunci, dacă luai un „pterodactilozaurus" pe cocoașă, nu te mai ridicai de jos. Numai „Ceaușescu" avea vreo 7 kile.

Mai bine golan, decît ziarist la *Democrația*

Ca fost absolvent al „Facultății de golani" pe care o puteți vedea în poza făcută de jurnaliștii de la *Democrația* nu cred că am avut „nevoie de mulți... psihiatri." Cît despre Corneliu Coposu, despre care democrații de la *Democrația* „se întreabă ce rol a revenit cunoscutelor fantome", putem să spunem un singur lucru: rolul fantomelor e să-i hărțuiască peăia care dorm și încă nu s-au trezit că sînt în alt regim.

Democrația, 13 iunie 1990

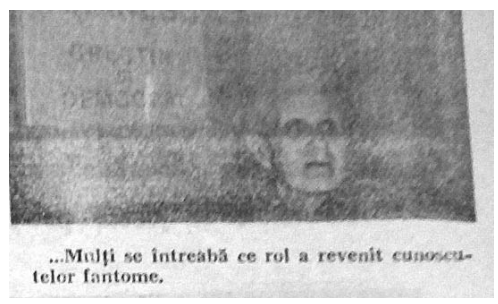

...Mulți se întreabă ce rol a revenit cunoscutelor fantome.

La „Facultatea de golani" era nevoie de mulți medici... psihiatri... Cineva, parșiv, venea totuși din urmă...

Frontul Națiunii naște „foști"

Ca să demonstreze că au umor chiar și atunci cînd combat la comandă politică manifestările împotriva guvernului postrevoluționar, ziariștii de la *Dimineața* își exersează poantele slabe pe sloganul mișto din Piața Univesității: „Somnul națiunii naște monștri".

Citățm din *Dimineața:* „Cînd dormi zile la rînd în cort poți ajunge la cele mai bizare panseuri despre somn, națiune și Bau-Bau...". Gazetarii respectivi se pare că aveau o problemă cu somnul demonstranților. E și normal! Cînd lucrezi zile la rînd la un ziar numit „Dimineața" poți ajunge la cele mai bizare panseuri despre trezit devreme, lipsa somnului, coșmaruri...

Dimineața, 5 mai 1990

Cînd dormi zile la rînd în cort poți ajunge la cele mai bizare panseuri despre somn, națiune și Bau-Bau...

Aici, în Piața Intercontinentalului totul este de vînzare. Și nu numai pe valută.

Cică apoliticii lui Munteanu au suferit de duba neagră

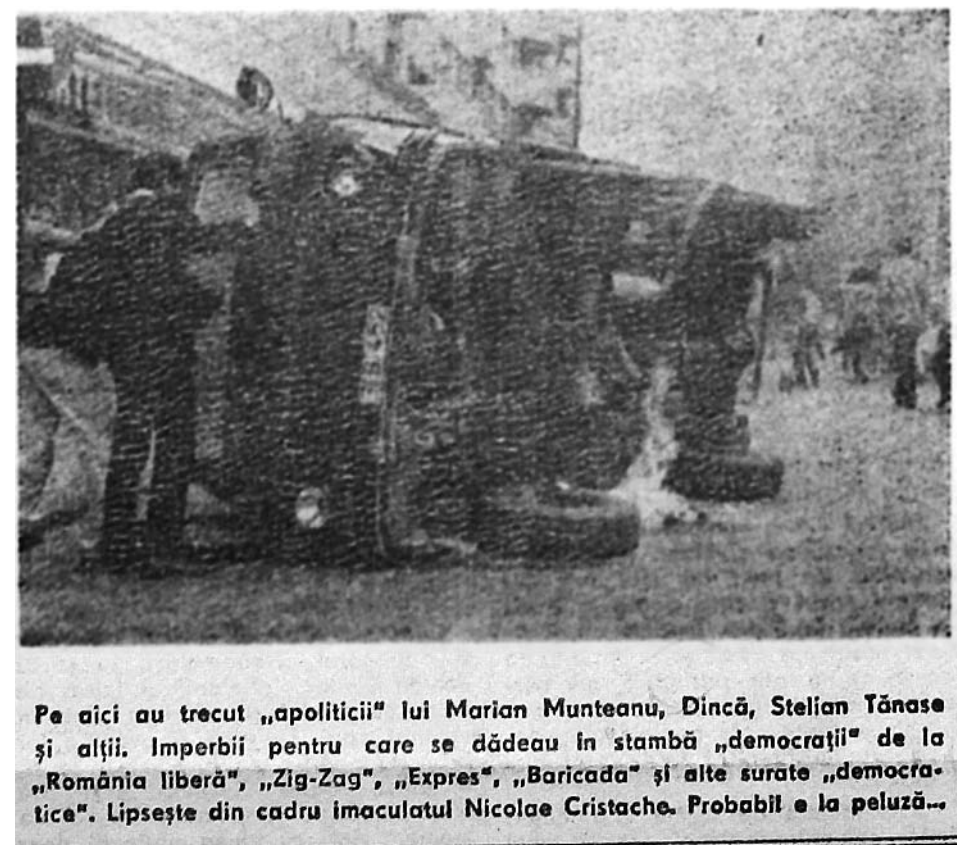

Pe aici au trecut „apoliticii" lui Marian Munteanu, Dincă, Stelian Tănase și alții. Imperbii pentru care se dădeau în stambă „democrații" de la „România liberă", „Zig-Zag", „Expres", „Baricada" și alte surate „democratice". Lipsește din cadru imaculatul Nicolae Cristache. Probabil e la peluză...

Aha! Dăci p-aci a trecut apoliticii lu' Munteanu, Dincă, Stelian Tănase și alții carele ca ei este! Și asta-i tot ce-a putut? Păi aștia nu e 'telectuali adevărați, mînca-ți-aș, dacă a lăsat la locu' faptei oglinjile și capacele la roți... Ce facultăte o fi apsolvit? Păi dăgeaba ai diplomă dă la Univărsitate dacă n-ai ș-un mastăr dă doi ani măcar, dă tîlhăria, jaf și miting dîn culpă.

Azi, 16 iunie 1990

Theodorescu, albește brusc de panică. Ora 19.30. La Televiziune sosește o coloană plecată din Piața Universității. Răzvan Theodorescu este cerut să iasă din Televiziune, mulțimea acuzînd că postul nu spune nimic de violențele și arestările din Piață. Lui Răzvan Theodorescu i se mai albește o dată părul brusc. Ora 22.00. Manifestanții aleg dintre ei o delegație care urmează să intre în Televiziune, pentru discuții cu Răzvan Theodorescu. La un semn, deschisă-i calea și se-apropie cu-n ditamai ciomagu' Bebe Ivanovici, care, împreună cu cîțiva complici din Ilfov, îi ia la bătaie pe militarii de la poarta Televiziunii (care fraternizaseră cu manifestanții), apoi sparg geamurile încercînd să împiedice intrarea protestatarilor. Ora 20.30. TVR întrerupe transmisia unui meci de fotbal, fără nici o explicație. Iliescu afară, regele Hagi în țară! Ora 21.00. Alexandru Stark (între timp decedat), legat la cap, și Răzvan Theodorescu, cu capul cum îl știm, se arată pe micul ecran și urlă că Televiziunea este asaltată. Iliescu transmite și el un mesaj: „este clar că ne aflăm în fața unei tentative organizate de a răsturna, prin forță, prin violență dezlănțuită, conducerea aleasă în mod liber și democratic la ☛

Banii, piața sau mustața!

CINE SÎNT HULIGANII DIN PIAȚA VICTORIEI?

Publicația noastră apreciază ca pe o datorie de conștiință informarea veridică și promptă a cititorilor asupra unor probleme de larg interes cetățenesc. Așa cum am promis în numărul trecut, aducem în atenția opiniei publice cîteva aspecte rezultate din ancheta pe care organele de cercetare penală de la Poliția Capitalei o efectuează, în prezent, în legătură cu evenimentele grave petrecute la sediul Guvernului din Piața Victoriei.

Vă supunem analizei, deocamdată, cîteva elemente ce structurează biografia socială — ce să spunem așa — a huliganilor de ale căror manifestări condamnabile populația s-a cutremurat.

— Simion Tiberiu are vîrsta de 44 ani. În declarația dată pe timpul anchetei afirmă că este tăbăcar (?!) la Combinatul de piele și încălțăminte din Cluj-Napoca. „Palmaresul" infracțional al turbulentului — ce include mai multe condamnări — este șocant: 1 an și 6 luni pentru ultraj contra bunelor moravuri, 3 ani pentru furt în dauna avutului obștesc, 1 an pentru infracțiunea de fals privind identitatea, 6 luni închisoare contravențională (conform Decretului nr. 153/1970), 2 ani pentru ucidere din culpă.

— Lefter Corneliu (individ fără ocupație) are doar 20 de ani și (doar) două condamnări. Iată faptele pentru care legea și-a spus cuvîntul și cuantumul pedepselor aplicate: violare de domiciliu și furt calificat în dauna avutului particular (2 ani și 6 luni), furt și conducere fără permis (2 ani și 8 luni).

— Rotariu Aurel a lucrat la o întreprindere din Capitală. Pînă la vîrsta de 21 de ani a suferit o condamnare de 2 ani și 6 luni pentru furt calificat în paguba avutului obștesc și o alta de 5 ani pentru sustragere din avutul obștesc.

— Marin Ionel este un alt protagonist al nefastelor „întîmplări" din Piața Victoriei. Și acest ins are cîteva condamnări la activ: 2 ani și 6 luni pentru furt calificat în dauna avutului personal, 3 ani pentru complicitate la comiterea unor fapte contrare legii.

Pentru identificarea și tragerea la răspundere, potrivit legii, a tuturor participanților la acțiunile huliganice săvîrșite în ziua de 18 februarie 1990 la Palatul Victoria, prezentăm aceste două fotografii. Cititorii care recunosc persoanele din imaginile de față sînt rugați să dea relații la Inspectoratul General al Poliției, telefon 14 96.77.

CONSTANTIN GALICEANU

Revista *Poliția română* din 8 martie 1990 publică un set de fotografii cu un grup de huligani. Ziarul insistă ca acei cititori care recunosc personajele din imagine să sune la numărul Poliției pentru ca ei să fie identificați și reținuți. Din cîte mă uit eu acum la poză, ultimul din dreapta seamănă un pic cu Romică Țociu, ăla cu spatele e Cornel Palade, bineînțeles, iar ultimul din stînga, în picioare, zău dacă nu e Nicu Constantin, tînăr, cu dioptrii mici.

Puritate, că-i mai bună decît toate!

În articolul „Despre «puritatea» golăniei", semnat „Ochiul", ziarul *Azi* din 2 iunie 1990 pune această imagine – „Invitație pentru poliție și fisc". Da' drogurile, mă, drogurile și dolarii falși de la PNȚ unde e? Și ce vedem, acolo, jos, la picioarele comerciantului? Cumva niște pachete de țigări? E clar, ăștia-s complicii lui Coposu, de la care își lua el țigări, via Milică Constantinescu!

Invitație pentru poliție și fisc

Libertatea de a trage cu telecomanda

Bureții democrației

IN SFÎRȘIT, Televiziunea Română e liberă! Cei puțin pe programul 1, fiindcă programul 2 este oarecum circumscris și, ca atare, va avea o rază de acțiune limitată. Oamenii „de bine" au reușit să-l convingă pe Aurel Dragoș Munteanu, acest profitor al Revoluției tinere, să-și dea demisia! Ce importanță are că fostul președinte, cu oarece timp înainte de 22 Decembrie '89, a avut curajul să se declare disident. Chestia cu disidența a căzut, acum se poartă disidența certificată de intransigență, de inchizitori. Acestia nu vor să ierte nimic și pe nimeni (în afară de ei înșiși). ... cifica salariați ai televiziunii se încercău în oratorie. Așa că viitorul televiziunii e asigurat: cei din curte vor trece în studiou! Dl. Braia, buretele care a supt toată democrația din R.F.G., condus de mîna lui Dumnezeu, șterge de rușine și mizerie întregul angrenaj al vieții noastre sociale și politice. Danke schön, herr Braja! N-are importanță că în timpul dictaturii nimeni n-a auzit de asemenea preocupări ale domnului doctor. Conspirativitatea a fost perfectă. E drept că nici forurile democrate din Germania n-au sesizat lipsa buretelui absorbant venit în România și nu s-a plîns încă de o așa mare pierdere. ... prin vieile noastre, ca și cînd nouă nu ne-ar fi destulă silă de viața pe care am trăit-o? Dar oricît de mizerabilă ne-a fost viața, oricît de jos am fi decăzut, făcînd concesii pentru a supraviețui, ne-a rămas totuși elementarul curaj de a înfăptui supraviețuirea aici și de a primi flacăra pură a Revoluției ca pe o șansă a Renașterii. Trezindu-ne în noi înșine, oameni obișnuiți, nu vrem altceva decît să ne unim într-o mînie. Dacă și Mîntuitorului i-au fost mai dragi păcătoșii, de ce ne-am lăsa arși pe rugurile noilor inchizitori? Mai ales că noi nici nu sîntem cu toții catolici. Să lăsăm justiția să-i judece pe cei

ARGUMENTE... FORTE

„În sfîrșit, Televiziunea Română e liberă!" Ce prostie, fraților! Cum adică liberă?! Nici acum, după 15 ani, sub Nicolau, nu e liberă. Pe atunci era ocupată de Tatulici, Iliescu, de Vartan Arachelian, de Everac și de Mironov. Dar, pe de altă parte, așa e: era liberă de Andreea Marin, de Cove și de Oana Zăvoranu.

Dimineața

Reacție în lanț, bîtă și ciocan a presei scrise

Unul dintre primii paparații ai presei postrevoluționare a reușit să surprindă această natură moartă, și mortală totodată, înainte ca sculele vedetă să se năpustească asupra sa și să-i smulgă obiectivul. Obiectivul era dezinformarea, iar, grație unui zoom performant, putea amplifica imaginea proastă a celor din Piață de cîteva zeci de ori. Este puțin probabil ca vestigiile să fi aparținut omului de CromanIon Iliescu, fiindcă printre atîtea ciocane nu s-a găsit nici o seceră. Dacă golanii din Piață au fost în slujba unor servicii secrete străine, eu mă așteptam totuși să văd un arsenal mai modern: lanțuri cu lunetă, bîte antiradar invizibile și ciocane ghidate prin laser.

Azi, 19 iunie 1990

„Argumentele democrației"

Cu tristețe am trăit momentul cînd, urmare a intervenției „bestiale" a Poliției, „Zona liberă de neocomunism", „Primul Parlament liber stradal din România" a dispărut (nu știm pentru cît timp, sperăm — definitiv), de pe harta orașului. În dorința lor pură, ilustrînd înalte aspirații umaniste, locuitorii pașnici ai acestui spațiu „istoric", ne-au lăsat, simbolic, elementele constitutive ale unui viitor muzeu: bîte, ciocane, lanțuri, toporiști, pietre. În general, arme folosite în comuna primitivă, ca o ilustrare a revenirii la origini. Tot pentru muzeu, fotografii privind tehnica ce trebuie aplicată pentru folosirea eficientă a acestor „unelte" în distrugerea mașinilor, a diverselor bunuri și, chiar, a oamenilor înșiși.

Memoriul durerii în cot

Ce vrăjeală, cică „prin vizite la redacție, în grup sau prin delegați, prin scrisori depuse direct la redacție, cititorii își exprimă îngrijorarea și indignarea față de evenimentele petrecute în ziua de 11 iunie; (…) protestul față de aceste fenomene care compromit grav procesul democratic"… Cioc-cioc! Lemn, tată, lemn să-ți pui și-n cap – a, scuze, domnilor bărboși din Piața Universității, n-a fost nici o aluzie… Păi, uite, de-aia a rămas România în urmă, că oamenii din fabrici și uzine, în loc să muncească, gîndeau! Și scriau memorii către ziare. Și ce gîndeau? Hai, bă, tată, cît mai durează starea asta? Că uite, mîine-poimîine se face sîmbătă și pierdem iar Dallasul și Sclava Isaura!

Dimineața, 12 iunie 1990

„CÎT MAI DUREAZĂ STAREA DE PROVIZORAT?"

CITITORII SÎNT ÎNGRIJORAȚI ȘI INDIGNAȚI DE EVENIMENTELE DIN 11 IUNIE

Scalpul scuză mijloacele!

SCOPUL CURĂȚĂ MIJLOACELE

(CHIȚACHIADA)

Din declarația făcută de ministrul de interne, Mihai C... emisiunea de Actualități din 15 mai 1990:

„...în calitate de ministru de interne, mă interesează ordi... niștea publică și voi face tot ce pot și în continuare, ca să... tățenilor o viață cît mai cotidiană, cît mai liniștită (...)

Banda contrafăcută a fost adusă în 24.04, cînd se vorbe... atrocități, despre o serie întreagă de probleme care, practic, nu... loc. Poliția a intrat dimineața, la cinci și un sfert, ca să... rele din această intersecție. Nu s-au făcut comunicații, pentru... a fost nevoie. Nu s-a intrat în forță, pentru că, la cinci și ... exista împotriva cui să se manifeste forța (...)

Ah, tinerețea, tinerețea! Studenție, studenție! Ce vremuri! Vă mai amintiți? Iată titlurile din cursul de „Împrăștiat mulțimea", a Facultății de scutieri, anul 4. „Să intre cu forță-n ei! Să intre în sistem pană! Despicați-i în patru!"

În iunie, toate facultățile își termină cursurile și organizează examenul de licență. Din nefericire, în 1990, studenții cu scuturi nu aveau unde să își dea examenul, într-o țară așa de liniștită. Din fericire, un domn președinte pe numele său Ion Iliescu, vechi admirator al Forței (pe partea ei întunecată), s-a gîndit cu duioșie la nevoile lor și le-a organizat pe 13-15 o minunăție de probă practică de îl pomenesc absolvenții anului pînă în ziua de azi. Iar cîțiva dintre bărboșii bătuți atunci nu-l pomenesc deloc, fiindcă au murit.

20 mai 1990. Chemăm toate forțele conștiente și responsabile să se adune în jurul clădirii Guvernului și Televiziunii pentru a curma încercările de forță ale acestor grupuri extremiste, pentru a apăra democrația atît de greu cucerită."

Petre Roman, hop și el, cu un comunicat de la Guvern: „este vorba de acte de tip legionar, care trebuie oprite cu toată fermitatea."
În cursul nopții, unitățile militare din București fac și ele ordine, dar mult mai hotărît ca IMGB.

14 iunie

Ora 5.00, ora Petroșaniului: la București sosesc primele două trenuri cu mineri. (O să găsiți în acest supliment un document publicat la vremea respectivă de ziarul *Tinerama*, din care reiese că alte două trenuri fuseseră comandate regionalei CFR Galați – probabil pentru muncitorii de la Sidex, care ar fi trebuit să-i sprijine pe mineri. Cererea este semnată de „Plătică Ilie", care este doar mesagerul unei cereri „exprese a șefului de cabinet al primului ministru, Adrian Sîrbu".)
Ora 6.00, ora Olteniței: De la balconul Guvernului, Ion Iliescu îi trimite pe mineri la Universitate – „pentru a face ordine", ca să-l citățm pe soțul Ninei și fiul Olteniței, Ion Iliescu cel

Mai bine frair-play decît golan!

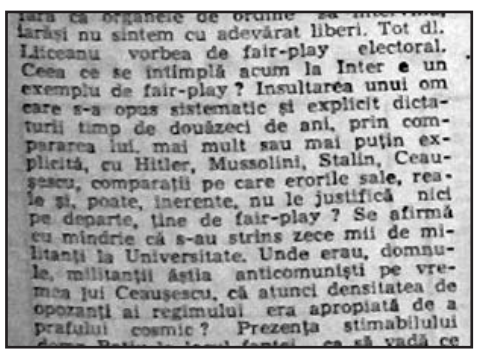
...iarăși nu sîntem cu adevărat liberi. Tot dl. Liiceanu vorbea de fair-play electoral. Ceea ce se întîmplă acum la Inter e un exemplu de fair-play? Insultarea unui om care s-a opus sistematic și explicit dictaturii timp de douăzeci de ani, prin compararea lui, mai mult sau mai puțin explicită, cu Hitler, Mussolini, Stalin, Ceaușescu, comparații pe care erorile sale, reale și, poate, inerente, nu le justifică nici pe departe, ține de fair-play? Se afirmă cu mîndrie că s-au strîns zece mii de militanți la Universitate. Unde erau, domnule, militanții ăștia anticomuniști pe vremea lui Ceaușescu, că atunci densitatea de opozanți ai regimului era apropiată de a praf...

De ce nu sînt golan

Dintotdeauna s-am disprețuit (de urî nu sînt capabil) pe „tovarășii", specimenele căre reeiun cu eimien, pînă și în grea... nicii ultimii patru-cinci ani, ghiveciul pe... tiențiași de fraze pentru care primeau sim... bric. Cîteva imagini în întîmplare : Lugoj 1985, Consfatul Național al scriitorilor și iubitorilor de SF. După ce ascultă dînd chinaințe din cap discursurile noastre in... teligente și native despre știință și litera... tură, un reprezentant al c.e u.t.c., devenit ulterior ministru al tineretului, trage ser-in piept și expectorează ? ... ți nu uitați, re... colta strînsă bob cu bob, acesta trebuie să fie obiectivul dumneavoastră principal", lăsîndu-ne pe toți buimaci. Timișoara, sep... tembrie 1989, Convenția Națională a Tov. președinte la „Ștefan Gheorghiu", distins și cărunt, ne lămurește, cu inefabilă ame... ințare în glas, că drumul pe care ne lumi-o unele țări vecine ai, cîndva, prie... tene, este fundamental greșit. Bucu..., oc... tombrie 1989. Un tov. redactor cu răspunde... re la „Contemporanul" (deci neîmediabil în nomenclatură, nu ?), simte nevoia, fără să-i pună nimeni sula-n coastă, să ne spu... nă că noi, scriitorii de SF, trebuie să evi... tăm a mai produce viziuni întunecate, ci... nice, crude, ale viitorului, căci acestea pot influența negativ tineretul din patria noas... tră. Să ținem seama de cuvintările pre... congresiste ale tovarășului.

Mă opresc aici, amintiri de felul acesta îmi varsă multă adrenalină în sînge. Des... pre primul pomenit am auzit că este aces... tat, de ai doilea nu știu nimic, în schimb cel de-al treilea aburdă tot pe la „Con... temporanul", canonindu-ne să lăsă... Mă bătea — și nu m-a părăsit încă — gîndul să mă fi... după el, privindu-l fix vreo cîteva minute, poate îți aduce aminte de mutra mea, iar după aceea să avem o scurtă conversație.

Cam asta a fost și este poziția mea față de cîntăii trecutei epoci. Și totuși, nu mă duc în piața Universității decît ca să mă uit și să ascult. O explicație ar fi că nu fac parte din „inteligiența" românească. Citînd *România Liberă*, *Drepitatea*, 22 etc., aflu, în concluzie, că „intelectualii, cea mai mare parte dintre ei, nu votează cu Frontul. Ignoranța decide alegerile." (N. Cris... tache, *Expres* nr. 19). Bun, dar în pofida faptului că mă pot încadra printre ignoranți, nu sînt un suporter al Frontului. De asemenea, nu pot împărtăși, oricît m-aș sforța, viziunea apocaliptică rezultată din declarații ca (cităz din memorie) : „dacă cîștigă Iliescu, noi vom fi trimiși la ca... nalul Bucureși — Tbilisi." (Lucian Crăciun, de la ziarul Timișoara), „pentru a asigura viitorul fiirii, un milion de oameni trebuie exterminați" (Doru Braia), „nu vă fie teamă, semnați pentru Proclamația de la Timișoara, au mai semnat 3,5 milioane de oameni înaintea dv., nu pot să ne o... moare pe toți" (o voce prin porlavoce la mitingul — pînă într-o sută de ani — anti... marți 1 mai, Constanța), „cum îți închi... puie Ion Iliescu că va guverna, în cazul

Cristian Tudor POPESCU

(Continuare în pag. a III-a)

Cristian Tudor Popescu, în articolul „De ce nu sînt golan" (nici nu ne interesează de ce), zice cu vorbele și cu nervii lui: „Domnul Liiceanu vorbea de fair-play electoral. Ceea ce se întîmplă acum la Inter e un exemplu de fair-play? Insultarea unui om care s-a opus sistematic și explicit timp de 20 de ani, prin compararea lui, mai mult sau mai puțin explicită, cu Hitler, Mussolini, Stalin, Ceaușescu, comparații pe care erorile sale, reale și, poate, inerente, nu le justifică nici pe departe, ține de fair-play? Se afirmă cu mîndrie că s-au strîns zece mii de militanți la Universitate. Unde erau, domnule, militanții ăștia anticomuniști pe vremea lui Ceaușescu, că atunci densitatea de opozanți era apropiată de a praf...

De ce n-a jucat CTP la Inter

Cristian Tudor Popescu, în *Adevărul*: „Fotoreporterul Emanuel Tînjeală, de la *Universul*, spunea la colocviul de presă organizat zilele trecute de *Flacăra*: «Măi, ce să vă spun, imaginea României în Occident, în clipa de față, e jos de tot. Încercați totuși să faceți și voi ceva.» Să faci ce, cînd ceea ce se întîmplă atît pe stradă cît și în Parlament readuce în mintea vesticilor imaginea lui Dracula și a românilor primitivi și gălăgioși? Dar nu celor care se află acum la *Inter* vreau să le spun toate astea, ei se pare că n-au ce discuta, știu totul *a priori*."

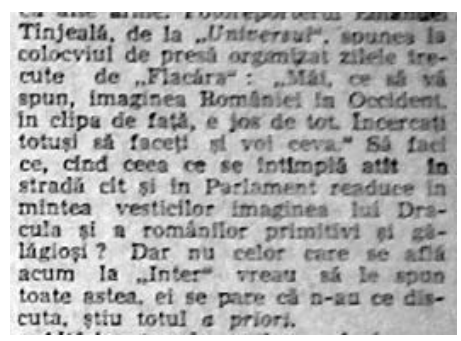
Tînjeală, de la „*Universul*", spunea la colocviul de presă organizat zilele trecute de „Flacăra" : „Măi, ce să vă spun, imaginea României în Occident, în clipa de față, e jos de tot. Încercați totuși să faceți și voi ceva." Să faci ce, cînd ceea ce se întîmplă atît în stradă cît și în Parlament readuce în mintea vesticilor imaginea lui Dracula și a românilor primitivi și gălăgioși ? Dar nu celor care se află acum la „Inter" vreau să le spun toate astea, ei se pare că n-au ce discuta, știu totul *a priori*.

Ba să avem pardon, domnule CTP, Dracula nu era primitiv și gălăgios. Pentru că pe vremea lui nu existau talk-show-uri la care să se poată manifesta așa în calitate de analist.

Poliția în micțiune

Ce aşteptaţi, domnilor poliţişti?

Ieri, pînă la ora 13,00, în Piața Universității, în afară de un pîlc de 50 de tineri care urlau de mama focului „Jos Guvernul", era liniște. Circulația era fluentă. În jurul orei 14,00 lucrurile se precipită. Din acest moment, în mai multe puncte ale pieței ne-a fost dat să auzim întrebarea din titlu pusă de numeroși cetățeni care priveau consternați de pe margine. Întrebare îndreptățită dacă avem în vedere faptul că din nejustificată inițiativă un grup pestrit de cîteva zeci de tineri dubioși s-au postat în fața autoturismelor care circulau în ambele sensuri, blocînd cele 6 benzi și ocupînd „zona fără comunism". Tartorul, jupînul puștilor — pentru că majoritatea nu depășeau 18 ani — dintre cei care „am stat în casă cînd au venit minerii că ne era tare frică" — era un pui de „portorican" indigen cu ochelari stil Ray Charles care se erijează în agent de circulație. Am trăit s-o vedem și pe asta : în inima Capitalei afluirea mașinilor pe Batiștei se făcea de Neica-nimeni, spre indignarea oamenilor ce treceau la acea oră prin piață. Și asta în condițiile în care în spatele Hotelului Intercontinental se aflau 3 camioane înțesate cu polițiști care așteptau... nu știm ce. Poate un ordin de la vreun civil. La 30 de metri un agent de circulație își făcea cu zel datoria dirijînd mașinile spre strada Oneşti. Ca și cum nimic nu s-ar fi întîmplat.

— De ce nu faceți acest lucru la Universitate ?

— Ce, vreți să mă bată ?

— Ați anunțat superiorii prin stație de ce se întîmplă la Universitate ?

— N-am stație.

Nu terminăm bine dialogul și vedem un autobuz cu nr. 34-B-6854 plin cu elevi de poliție care, gîndeam noi, vor repune ordinea în Piața Universității. Eroare. Autobuzul a luat-o în direcția opusă. În atari condiții ni se pare întemeiată întrebarea : Ce așteptați, domnilor polițiști ?

Gheorghe IONIȚĂ
Ion MARIN

În *Adevărul,* „portoricanii" indigeni cu ochelari tip Ray Charles încurcă circulația de la Universitate, iar poliția nu intervine. Uite și de ce:

„— Ce, vreți să mă bată?

— Ați anunțat superiorii prin stație de ce se întîmplă la Universitate?

— N-am stație."

Asta se spunea în *Adevărul:* la Universitate, era un grup de țigani cu ochelari stil Ray Charles care bătea poliția. Problema e că minerii au venit să bată pe altcineva: pe cei cu bărbi tip ZZ Top.

Mersul Crucișătorului în spirală

SPIRALA VIOLENŢEI

Că pe 13 iunie a avut loc în București o tentativă de lovitură de stat este un fapt a cărui negare nu poate fi discutată decît în termenii cretinismului sau candorii, după cum se exprima dl. Răzvan Theodorescu. Oricine s-a aflat în acele ore la Televiziune, la Interne sau la Poliție poate rememora mirosul sălbăticiei și fricii care pluteau în aer. E lesne de înțeles că imaginile din seara aceea, transmise de TVR, și mai ales lipsa oricăror imagini, vreme de 40 de minute, pe micul ecran, au creat, inevitabil, o stare de tensiune, de panică, în întreaga țară. Ceea ce s-a întîmplat a doua zi în București, începînd cu primele ore ale dimineții, a fost o reacție tot atît de inevitabilă ; spirala violenței, odată inițiată, urcă întruna. Această reacție s-ar fi produs și în lipsa apelului prezidențial, care a avut ca principal efect diminuarea creditului de care se bucură Președintele și Guvernul. În aceste condiții, comportamentul grupurilor minerești și muncitorești nu a fost, nici nu avea cum să fie, pașnic. Faptul că presa străină nu vrea

Cristian Tudor POPESCU

(Continuare în pag. a III-a)

CTP (Crucișătorul Tudor Popescu) scria în *Adevărul* despre cum au escaladat violențele din Piață, cu indignarea și vena din tîmplă care l-au făcut celebru: „Unul dintre aspectele cele mai grave îl constituie faptul că alegerea victimelor s-a făcut, de multe ori, pe baza unor denunțuri urlate în gura mare sau a unor indicii tragicomice: părul lung și barba la băieți, fusta scurtă la fete.". Deci nu fusta scurtă la băieți și barba la fete, cum ar fi fost normal.

SPIRALA VIOLENȚEI

(Urmare din pag. I)

să vadă *decît* violențele acestei, să-i spunem, „polițiii civile", trecînd cu nonșalanță peste cele întîmplate în 13, este un lucru cît se poate de iritant, dar asta nu înseamnă că aceste violențe pot fi trecute sub tăcere. Unul dintre aspectele cele mai grave îl constituie faptul că alegerea victimelor s-a făcut, de multe ori, pe baza unor denunțuri urlate în gura mare sau a unor indicii tragicomice : părul lung sau barba la băieți, fusta scurtă la fete.

Începuturile unui ziar în alb

Adevărul, 20 mai 1990: „Avem nevoie de liniște, oameni buni!"– și, în rest, o primă pagină albă. Era nevoie de liniște, pentru cine nu își amintește, pentru alegerile care aveau să-i aducă lui Iliescu al doilea mandat constituțional sau primul sau cel de dinaintea primului sau cum vreți voi. Și a fost liniște. Liniștea de dinaintea furtului democrației. Și de dinaintea venirii minerilor. Liniștea de dinaintea bătăii. Iar pe atunci te bătea minerul, nu gîndul.

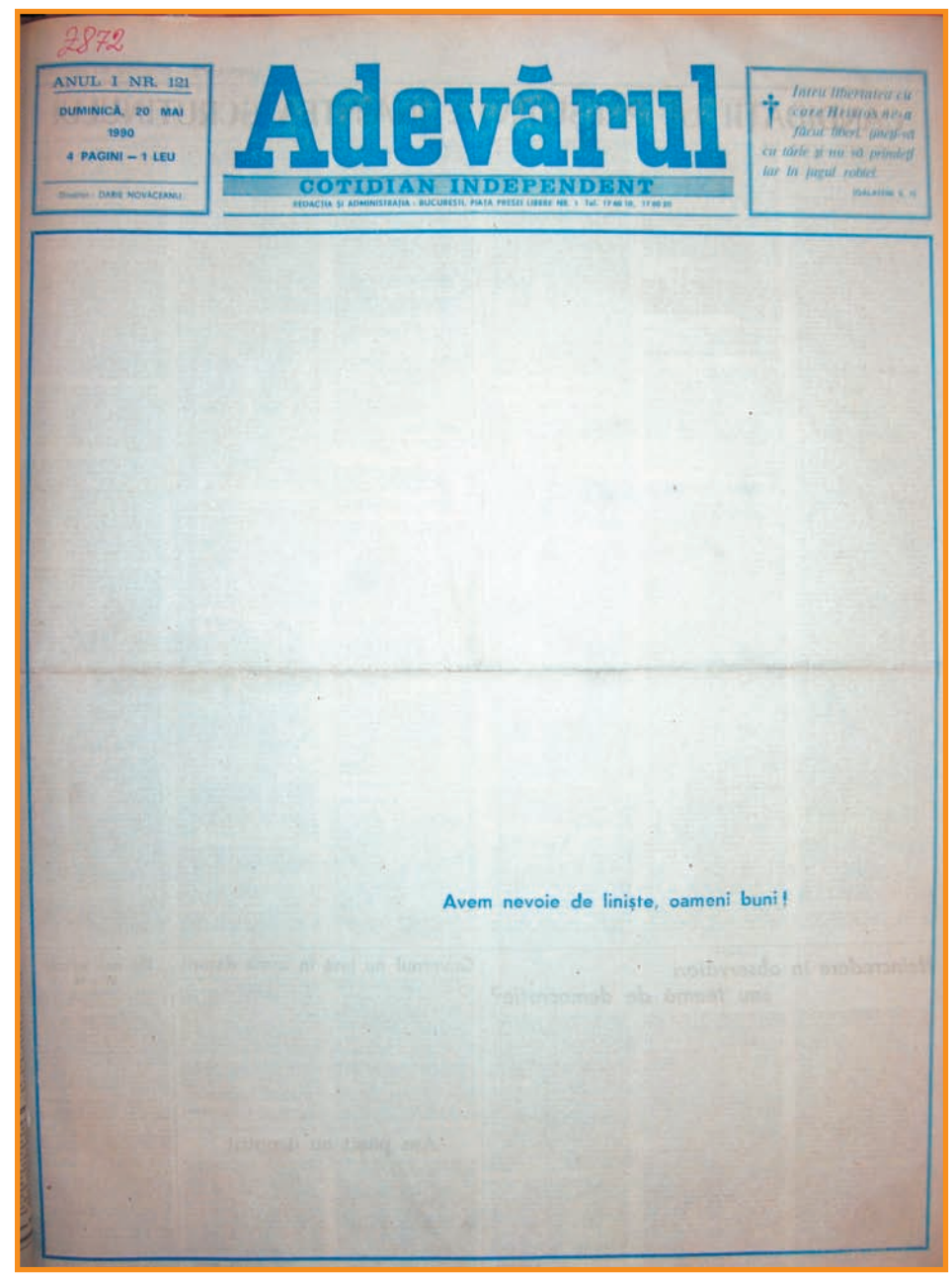
2872

ANUL I NR. 121
DUMINICĂ, 20 MAI 1990
4 PAGINI — 1 LEU

Adevărul

COTIDIAN INDEPENDENT

Avem nevoie de liniște, oameni buni!

cumplit și nepedepsit nici în ziua de azi. Minerii ajung la Universitate, unde începe omorul. Demonstranți cu capetele sparte sînt aruncați în fîntîna arteziană; Marian Munteanu este scăpat de un inginer miner din mîinile unui ortac de la Aninoasa care voia să-i taie capul cu securea. După ce-și potolesc setea de sînge, minerii și-o potolesc și pe aia de cultură – în laboratoarele facultăților de Istorie, Limbi Străine, Geologie, Matematică, Fizică, Litere, unde devastează tot ce prind. Liga Studenților este și ea devastată – și de acolo minerii ies cu o pungă de făină pe care o prezintă ca „droguri, droguri, stimați telespectatori de la IMGB!". Minerii iau la verificat actele cetățenilor care trec prin zonă și la pocit fețelor bărbaților cu ochelari/barbă și ale fetelor cu aere de intelectuale (este bătută cu acest prilej și sora colegului Viorel Moțoc, te salut, Vic!).

Panica ajunge unde nu te aștepți. Chelnerii de pe Magheru, pe care nu-i mai speriase nimeni pînă atunci și pe care nici că-i va mai speria cineva de atunci încolo, afișează la intrările restaurantelor: „Deschis numai pentru mineri!". Minerii merg la PNL și la PNȚ, unde, de supărare că nu găsesc în ușă același mesaj, distrug absolut tot. (Să nu uităm să vă spunem ☛

Nu te vom uita, bă, Darie Novăceanu!

EVENIMENTELE DIN PIAŢA UNIVERSITĂŢII ŞI CAPITALĂ

Reportajul celei mai fierbinţi zile, începută cu răsaduri de flori, terminată cu morţi, răniţi şi incendii. Bandele legionare şi-au făcut apariţia în uniforme. Tentativa de lovitură de stat a eşuat

Ooopa, domnu' Darie Novăceanu, marele spaniolog de extremă stîngă!… Da' de cînd nu v-am mai citit, domnu' Novăceanu! Şi ce spume făceaţi la gura pixului, cînd îi puneaţi la punct pe „legionarii" din Piaţa Universităţii. Ia citiţi aici, la băiatu': *„Mîine vom fi cu toţii în punctele prin care azi s-a scurs ca un şarpe vandalismul revoluţionar hrănit în P-ţa Universităţii. Aceştia au dovedit în acelaşi timp o instruire teroristă desăvîrşită şi un nestăvilit apetit pentru violenţă. Mulţumim Televiziunii Române, care, printr-un efort de eroism pur, ne-a adus în casă liniştea de care avem nevoie."* Clar, foştii editorialişti de la *Adevărul* au ei o aplecare, aşa, specială, să se enerveze pe intelectuali.

Adevărul, 14 iunie 2990

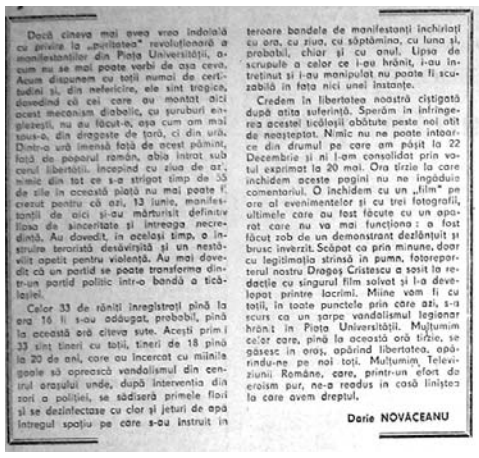

Dacă cineva mai avea vreo îndoială cu privire la „puritatea" revoluţionară a manifestanţilor din Piaţa Universităţii, acum nu se mai poate vorbi de asa ceva. Acum dispunem cu toţii numai de certitudini şi, din nefericire, ele sînt tragice, dovedind că cei care au montat aici acest mecanism diabolic, cu şuruburi engleze şti, nu au făcut-o, aşa cum am mai spus-o, din dragoste de ţară, ci din ură. Dintr-o ură imensă faţă de acest pămînt, faţă de poporul român, abia intrat sub cerul libertăţii. Începînd cu ziua de ar', nimic din tot ce s-a strigat timp de 35 de zile în această piaţă nu mai poate fi crezut pentru că azi, 13 iunie, manifestanţii de aici şi-au mărturisit definitiv lipsa de sinceritate şi întreaga necredinţă. Au dovedit, în acelaşi timp, o instruire teroristă desăvîrşită şi un nestăvilit apetit pentru violenţă. Au mai dovedit că un partid se poate transforma într-un partid politic intr-o bandă a ticăloşiei.

Color 33 de răniţi înregistraţi pînă la ora 16 li s-au adăugat, probabil, pînă la această oră cîteva sute. Aceşti primi 33 sînt tineri cu toţii, tineri de 18 pînă la 20 de ani, care au încercat cu mîinile goale să oprească vandalismul din centrul oraşului unde, după intervenţia din zori a poliţiei, se sădiseră primele flori şi se dezinfectase cu clor şi jeturi de apă întregul spaţiu pe care s-au instruit în teroare bandele de manifestanţi închiriaţi cu ora, cu ziua, cu săptămîna, cu luna şi, probabil, chiar şi cu anul. Lipsa de scrupule a celor ce i-au hrănit, i-au întreţinut şi i-au manipulat nu poate fi scuzabilă în faţa nici unei instanţe.

Credem în libertatea noastră cîştigată după atîta suferinţă. Sperăm în înfrîngerea acestei ticăloşii abătute peste noi atît de neaşteptat. Nimic nu ne poate întoarce din drumul pe care am păşit la 22 Decembrie şi ni l-am consolidat prin votul exprimat la 20 mai. Ora tîrzie la care închidem aceste pagini nu ne îngăduie comentarii. O închidem cu un „film" pe ore al evenimentelor şi cu trei fotografii, ultimele care au fost făcute cu un aparat care nu va mai funcţiona : a fost făcut zob de un demonstrant dezlănţuit şi brusc înverzit. Scăpat ca prin minune, doar cu legitimaţia strînsă în pumn, fotoreporterul nostru Dragoş Cristescu a sosit la redacţie cu singurul film salvat şi l-a developat printre lacrimi. Mîine vom fi cu toţii, în toate punctele prin care azi, s-a scurs ca un şarpe vandalismul legionar hrănit în Piaţa Universităţii. Mulţumim celor care, pînă la această oră tîrzie, se găsesc în oraş, apărînd libertatea, apărîndu-ne pe noi toţi. Mulţumim Televiziunii Române, care, printr-un efort de eroism pur, ne-a readus în casă liniştea la care avem dreptul.

Darie NOVĂCEANU

Celebrul „vultur brîncovenesc"

- acum în paginile *Academiei Cataveneu*

ADEVĂRUL — joi 14 iunie 1990

Reprezentanţii poporului ?

Foto : Dragoş Cristescu

EVENIMENTELE DIN PIAŢA UNIVERSITĂŢII

(Urmare din pag. I)

ORA 18,00. Aflăm că minerii din Valea Jiului şi bazinul Rovinari au pornit spre Capitală. Elicoptere se îndreaptă spre centrul oraşului. Telefoanele din redacţie sună în draci. Din ţară o singură întrebare : ce se întîmplă la Universitate ? Nu prididim cu explicaţiile. De fapt, este o singură explicaţie, pe care o constatăm, de-a dreptul stupefiaţi. Privind pe geam, observăm cum din centrul Capitalei, trombe de fum se înalţă spre cer.

Se poate, da, se poate ca forţele obscure ce ameninţă la tot ce este sfînt să dorească fum şi ceaţă pe cerul Capitalei.

ORA 19,00. În Piaţa Universităţii puzderie de oameni. Fum. Zeci de maşini incendiate. De tot felul, inclusiv particulare. Ceea ce ne-a pietrificat simţurile — un tînăr în uniformă neagră, cu vulturul brîncovenesc brodat pe cămaşă. Cumplită revenire în timp.

ORA 20,20. La puţine momente după ce Televiziunea a prezentat imagini cu ce se petrece la Televiziune şi ce i s-a întîmplat domnului Cornel Pumnea, telefoanele sună neîntrerupt. De la Constanţa, de la Ploieşti, Craiova, acelaşi mesaj : „Pornim în ţara".

ORA 20,30. Prin patru de pe tinga să co- virile se în- chipă de po- liţişti urcă rapid scările blocului neboiuit să-i prindă. Într-un grup se ţine vinzoleală. Este prins un tînăr în mîna căruia sticlea lama unui cuţit. Din nou linişte şi o nouă comunicare prin staţie primită cu aplauze : „Se îndreaptă spre Bucureşti trei trenuri cu mineri". Din nou agitaţie. Un alt terorist cu buzunarele pline de cartuşe e legat de poliţişti, odată cu o femeie care fusese văzută, manevrînd dolari în piaţă. Liniştea este întreruptă de un nou anunţ : „A apărut MIRA". În zgomotul aplauzelor, fetele de la APACA în mijlocul cărora mă aflam n-au înţeles şi întrebau : „Cine vine ?".

ORA 21,00. La Televiziune sosesc, una după alta, autobuze, basculante, camioane cu cetăţeni ai Capitalei. Rînd pe rînd, din incinta Televiziunii sînt scoşi de către poliţie agresorii.

Reporterii „Adevărului" aflaţi la datorie

ORA 19,00. În Piaţa Universităţii puzderie de oameni. Fum. Zeci de maşini incendiate. De tot felul, inclusiv particulare. Ceea ce ne-a pietrificat simţurile — un tînăr în uniformă neagră, cu vulturul brîncovenesc brodat pe cămaşă. Cumplită revenire în timp.

Mai ţineţi minte anii aceia tulburi în care ziariştii umblau numai în gaşcă? Şi de multe ori chiar aşa şi semnau. În cazul de faţă, „reporterii *Adevărului* aflaţi la datorie" adunaţi în Piaţa Universităţii pentru a înfiera în mod independent forţele legionare şi reacţionare ale golanilor dezlănţuiţi au văzut ceva care „le-a pietrificat simţurile". Te-ntrebi acum, după atîta vreme: ce mama lui Ştefan putea să pietrifice simţurile unor reporteri? Ei bine, era vorba de o broderie. Una înfiorătoare „cu vulturul brîncovenesc pe o cămaşă". Oare cum ar fi reacţionat reporterii curajoşi de la *Adevărul* dacă ar fi văzut pe mîna vreunui fost răcan un tatuaj cu tanc, aşa cum avea unchi-meu, care făcuse armata la… tancuri?

Adevărul, 14 iunie 1990

Circulara dată de CCCP-UN

În 14 iunie, ar mai fi trebuit să vină la Bucureşti şi muncitorii de la Sidex, ca să ajute şi ei la plantarea florilor din Piaţa Universităţii. Un ziar al vremii, *Tinerama,* a reprodus textul documentului prin care s-a cerut să se pună la dispoziţia acestora două garnituri de tren. Orice asemănare cu realitatea a persoanelor pe care le vedeţi menţionate în text este deloc întîmplătoare. Plătică Ilie este Plătică Ilie Vidovici, iar Adrian Sîrbu – domnul acela care gîndeşte liber. Şi, culmea, cu ochelari şi barbă!

Consiliul Provizoriu de Uniune Naţională al judeţului Galaţi
Nr. 455/13 iunie 1990

Către, regionala C.F.R.-Galaţi

Avînd în vedere situaţia gravă în care se găseşte Televiziunea Română, sediul guvernului, Inspectoratul General al Poliţiei, la rugămintea guvernului şi expresă a şefului de cabinet al primului ministru, domnul Adrian Sîrbu, vă rugăm să asiguraţi organizarea a două garnituri C.F.R. ce se vor deplasa de urgenţă la Bucureşti.

** Menţionăm că grupurile de persoane se vor deplasa organizat.*

** Preşedinte Plătică Ilie*

Nu cerceta aceste legi, că eşti bătut de le-nţelegi

Atenţie la lege, la respectarea ei...

— Dumitru Dincă, Marian Munteanu şi Nica Leon — toţi în „timită de gală".

În acele zile de iunie, oamenii erau mai puţin atenţi la lege. De fapt, atunci nu era lege, nu era tocmeală, nu era nimic. Cei mai mulţi eram atenţi la Campionatul Mondial de Fotbal din Italia şi la meciul cu Argentina. Oricît m-am străduit să fiu atent la offside-uri, nu am reuşit, pentru că Televiziunea Română transmitea din unghiuri cu totul nepotrivite. N-am auzit decît că ăia din Piaţa Universităţii au fost surprinşi şi fluieraţi copios în poziţie mult afară din joc, dincolo de ultimul apărător al democraţiei. Am înţeles că pînă la urmă s-a lăsat legea avantajului, puterea rămînînd la cei care erau deja la minge, deşi adversarii au rămas întinşi pe teren cu meclele sparte. Pe urmă n-am mai văzut decît un arbitru zîmbăreţ care ne arăta întruna cartonaşe roşii, în culoarea lui preferată.

Democraţia, iunie 1990

Toate drumurile duc la Romain

Libertate! Libertate! Cite crime se săvîrşesc in numele tău!

ROMAIN ROLLAND

Să aduceţi imediat tot ce ştiţi despre acest Romain Ronaldo de la revista Poliţiei! Daţi telefon la toate secţiile şi întrebaţi la care din ele lucrează şi ce grad are Romina Rolland, ăsta, care văd că mai are şi nume de femeie! Aveţi grijă, văd că-l cheamă Roman Roland, să nu fie totuşi rudă cu Petre Roman… Oricum, spuneţi-i că-l rog aşa, colegial, să-mi explice şi mie cine i-a dat lui voie, în revista noastră, să dea alibiuri la toţi criminalii!

Poliţia română, 21 iunie 1990

Monumentul terorilor necunoscute

E-te, na: teroare! Ce-i aia? Cîteva sute de intelectuali cu barbă care se speriau de o cască de miner şi, în panică, răsturnau nişte maşini şi le dădeau foc?! Asta era teroare? Asta-i acţiune? Adrenalină? Aiurea! Nişte laşi şi nişte moi, băieţii ăştia din Poliţia Română. Păi, dacă se simţeau tari în pulan trebuia să facă un campionat mic interzonal: o păruială cu poliţiştii burtoşi din Bulgaria, o cafteală amicală cu chipioţii unguri sau chiar o fugăreală cu trupele OMON ale Rusiei. Dacă aveau sînge în bastoane, îi dovedeau pe ăştia, nu pe bărboşii de la Arhitectură.

Poliţia română

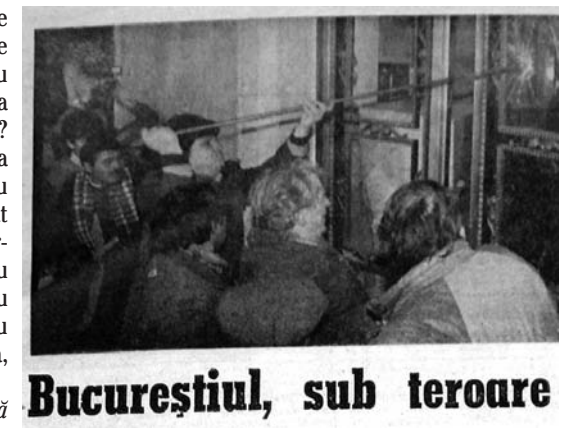

Bucureştiul, sub teroare

că, pe 14 iunie, *Adevărul* a scos o foaie gratuită în care i-a anunţat pe mineri că la sediile partidelor istorice sînt droguri şi valută falsă!) Este devastată şi locuinţa lui Ion Raţiu. Bine că nu-i găsesc papionul prin casă, că minerii l-ar fi prezentat şi pe ăsta drept „maşină de falsificat valută". Urmează la rînd redacţiile. *Dimineaţa*, *Azi* şi *Adevărul*, care sînt de partea minerilor, scapă. Se înregistrează bîte în cap la: *Expres*, *Dreptatea* şi *Baricada*. De asemea, la *România liberă*, unde minerii ajung conduşi de un căpitan de Securitate (Nicolae Cămărăşescu) şi interzic apariţia ziarului.

Brava poliţie română, aflată în scurta perioadă de tranziţie de la miliţie la mafie organizată, nu-şi găseşte altceva mai bun de făcut decît să-i conducă pe mineri în zonele din Bucureşti locuite de ţigani şi să-i ia la bătaie pe bieţii băştinaşi.

Noaptea, generalul Victor Stănculescu, ministru al Apărării, dă ordin ca minerii să fie cazaţi în unităţile militare din Bucureşti. Umblă vorba că de hrănirea lor s-ar fi ocupat Jandarmeria, în special generalul Cearapin, căruia îi dorim poftă bună şi pe această cale.

Minerii adorm ca nişte prunci.

Un zîmbet pe 13-15 milimetri

anul I numărul 19 7 mai 1990 2 lei

DEMOCRAŢIA

PERIODIC DE INFORMAŢIE ŞI OPINIE CIVICĂ • APARE LUNEA

Ion Iliescu

„UN ZÎMBET PENTRU VICTORIE"

Radu Câmpeanu

„AROGANŢĂ, VICLENIE, VENIN..."

Ion Raţiu

„NOAPTE BUNĂ, MOŞULE !"

OPŢIUNEA FAŢĂ DE CANDIDAŢII LA PREŞEDINŢIE ESTE CLARĂ!

(Citiţi sondajul nostru de opinie din pag. 4-5)

Păi cum să nu-l votezi și cum să nu-l aperi cu bîta prin București cînd îl vezi cu zîmbetul ăsta? Și 2: păi, ce, intelectualii ăia care-l contestau în Piață aveau zîmbetul ăsta? N-aveau! E drept, le-ar fi fost greu să aibă asemenea zîmbet cu dinții ăia pe care i-au lăsat la locul întîlnirii cu complicii lămpași ai lui Iliescu.

Cornea frumoasă, cinste cui te-a desenat!

Ia uite aici ce manipulare pe față: pe fața Doinei Cornea, evident. Alături de un nea Nelu în floarea vîrstei, care cred că prin 1990 se simțea cam de 22 de ani și tocmai se pregătea să înceapă examenele din sesiunea de vară, la facultatea lui din Moscova, au pus o imagine prelucrată, pare-se, în Photoshop. Un Photoshop din ăla care, dacă se tocea, ori mergeai cu el la atelierul de ascuțit Fotoșoape, ori apelai la băieții ăia de umblau cu atelierul ambulant pe stradă: „Meșter Fotoșopaaar, meșter tocilaaaar!". Și cine voiați, bă, redactorii lu' pește, să facă mitinguri în Piața Universității? Nicoleta Luciu? Că pînă la urmă și Petre Roman era frumos, dar la ce i-a folosit?

Democrația, mai 1990

CINE SE TEME DE ION ILIESCU?

POPORUL VREA ORDINE ÎN ŢARĂ

...Doar demagogii electorali!

SEMNALĂM

● Doina Juhasz-Cornea, „frumoasa" mitingistă din Piața Universității, încercînd să sperie lumea cu pericolul... neocomunismului

Culege-ți-aș și nu (mai) am ce!

Domnule Președ nte Ion Il escu, sîntem un grup de culegătoare fruntașe an mate de s mțăm nte de la Casa Prese L bere ș vrem să vă spunem că aveț un zîmbet superb. Vă mulțum m că aț eș t președ nte ș vă urăm sănătate ș v ață lungă precum ș să eș ț președ nte ș -n următoarele două mandate. Ș să rămîneț în cont nuare acelaș om c ns t, în slujba dez deratelor democrat e pentru care ș no munc m.

Acum vă lăsăm, domnule președ nte, că tocma a ven t șefa ș ne-a atras atenția că am uitat să culegem i-urile mici de tipar.

Dimineața, 22 iunie 1990

Manifestări de simpatie pentru președintele ales al României

Domnule redactor șef, vă rugăm pe această cale, să difuzați această scrisoare adresată domnului Președinte Ion Iliescu

Stimate domnule Președinte ION ILIESCU

Cu ocazia investiturii și a depunerii jurămîntului de credință față de țară ca Președinte al României, un grup de muncitoare din secția Culegere de la Casa Presei Libere — București, vă transmite pe această cale, sănătate, putere de muncă pentru realizarea, pe pămîntul străbun, a unei democrații autentice, bazată pe adevăr, cinste și dreptate.

Avem mare încredere în dumneavoastră, știindu-vă animat de alese simțăminte față de popor, față de acei care prin truda lor contribuie la realizarea tuturor deziderateloe democrației și sperăm că veți rămîne în continuare același om cinstit, onest și apropiat celor care muncesc.

Semnează :
Gîdea Stela, Stan Tasia, Vuță Mariana, Preda Geta, Dincă Steliana, Bîcă Victoria, Gîrjoi Petruța, Păduraru Vasile, Nicolae Elena I, Neagu Victoria, Mihăilă Georgeta, Bădănău Ioana, Iliescu Aurelia, Istrate Adrian, Gherlan Emilia, Drăgan Constanța, Feticu Claudia, Popescu Elena, Badea Elena, Bucșe Sora, Crăciun Ecaterina, Corbeanu Ileana, Pascu Elena.

Un NU hotărît chiloților țărăniști!

Auzi la ei, ce nesimțiți și țărăniștii ăștia – uite, scrie și la ziar, în *Azi* – să vină ei la noi la A.P.A.C.A. și să încerce să ne convingă să ne înscriem la ei în partid. Să ne mituiască cu chiloți, șpreiuri, kenturi și blugi, auzi… Păi, în primul rînd că noi știm că ei nu vrea binele țării, în al doilea rînd, că toți blugii ăia erau mici de mine, iar bărbati-miu nu fumează. Cum să vină, fată, niște moși să ne îmbrace cu chiloți în loc să vină alde Petrică să ni-i dea jos? Nu, zău, a înnebunit lumea. Fată, să le intre-n cap o dată pentru totdeauna la toți proștii ăștia: nu vrem kent, nu vrem valută, vrem ca Roman să ne-ajută.

Luați-vă Kentul și plecați!

Fotografie și text de ION PREDOȘANU

Regele a murit, trăiască Premierul!

Vă mai aduceți aminte? Doamne, ce-l mai uram și eu! Că bine zice ziarul: „Regele Mihai – Ultima relicvă a epocilor sclavagistă și feudală". De-abia aștepta, nenorocitul, să se întoarcă cu moșierii și burghezii, cu arendașii și boierii, să le pună țăranilor botniță la gură și să le lase pe cele 6 fete ale lui să îi violeze pe tinerii țărani nevinovați, lăsîndu-i cu burta la gură. Ca să nu mai zic că sigur iar voia să umple trenurile cu tablouri. De ce să nu ajungă la un om de-al nostru, care a mîncat salam cu soia? De fapt, au și ajuns, la Adrian Năstase.

Săptămînalul *Europa*

ULTIMA RELICVĂ...

A EPOCILOR SCLAVAGISTĂ ȘI FEUDALĂ

15 iunie

Poliția română merge mai departe. Cu arestările abuzive de la domiciliu. Minerii ajung din nou la Universitate, să facă curățenie, de data asta conduși de poliție, care avea rolul să-i apere în caz că vreun intelectual le-ar fi sărit cu maxilarul la bocanc. Minerii sparg Catedra de Mineralogie de la Facultatea de Geologie și rup un topor în aparatele de analiză cu raze X. Razele ultraviolente sînt provocate de o știre din *Adevărul*, care spune că poliția ar fi găsit arme în Universitate. Crucișătorul presei românești merge mai departe.
Mai departe merg și minerii, pînă în Piața Presei, unde Ion Iliescu li se arată și le mulțumește: „Exemplul vostru a fost plin de îmbărbătare pentru toți cei de bine, care doresc progresul societății românești. Cu ajutorul dumneavoastră, au fost descoperite în subsolul clădirii PNȚ depozite de sticle incendiare, de droguri, de seringi, cu care s-au injectat droguri unora dintre cei care stăteau în Piața Universității, și armament. În subsolul clădirii Universității s-au descoperit arme: 22 de puști Jeco, dar care sînt periculoase în asemenea condițiuni." (Iliescu le va mulțumi minerilor și în fața Guvernului: „Dragi mineri, ☛

Împreună cu minerii, alături de cizmele lor

Iată și cîteva fotodocumente despre mineri și oamenii cu care s-au întîlnit. În mijlocul unui grup de mineri, un grup de politicieni din acea vreme, cu zîmbetele înghețate. În cea din dreapta, sus, Miron Cozma îi oferă un pahar de apă generalului Cico Dumitrescu. A făcut foarte bine că nu a băut pentru că nu avea de unde să știe ce scuipase luceafărul huilei în apă. Poate era otravă, mai știi?

revista *Spionaj Contraspionaj*

Împreună cu minerii, sîguri de victorie. Dar bucuria era prematură... Fotografii de Dinu LAZĂR

Nu credem că aceștia sînt minerii!

După privire, se pare că dl Cico face alergie la... apa minerală care l-a menținut în formă pe liderul "ortacilor".

Lămpașoptiștii din Piața Universității

Deci, după *Zori noi*, oficiosul din Petroșani, ce-au făcut minerii în Piața Universității, la mineriada din 29 ianuarie, s-a chemat „forumul libertății și democrației". Normal, lîngă Universitate, numai un forum puteau face minerii ăștia. Păcat că n-au avut parteneri de discuții pe măsură. Intelectualii ăia cu care s-au contrazis despre democrație și libertate n-aveau nimic în cap. În afară de cîte-o bîtă, două, trei.

MINERII ÎN FORUMUL LIBERTĂȚII ȘI DEMNITĂȚII

Zile fierbinți! Zile în care conștiința de sine a poporului-erou s-a înnobilat! Piața Victoriei a intrat pentru totdeauna în istoria țării ca Forum al libertății și demnității naționale a românilor. In acest Forum au fost prezenți în seara zilei de 29 ianuarie, peste 5000 de mineri din Valea Jiului, oameni care, ieșind din subteran, au plecat la București pentru a apăra Revoluția — alături de largi mase muncitoare — în fața tentativei scelerate a unora veniți de aiurea, dar căptușiți cu bancnote de toate culorile, afișînd aere de mari patrioți, în încercarea lor de a ne aservi străinilor. Tîrziu, în noapte, peste 5000 de „lumini" au inundat Piața Victoriei. Peste 5000 de lămpi minerești s-au aprins, peste 5000 de făclii au sclipit a Victorie. Frontul cărbunelui s-a îngemănat cu Frontul Salvării Naționale. Și au răsunat cu toată limpezimea, alături de străvechiul Imn al minerilor, cuvintele: „Iliescu, nu ceda, Valea Jiului te vrea!", „Muncim, luptăm și Frontu-l apărăm!". Dar mai presus de toate a răsunat cuvîntul VICTORIE!

Amănunte și declarații ale participanților la marea demonstrație a frăției naționale din piața Victoriei, în pagina a 2-a a ziarului nostru. (Al. H.)

Studenții Facultății de Istorie din Universitatea București, grupați în *Miliția spirituală* (BISZOK BOGDAN, MICLEA ADRIAN, ANASTASIU MIHNEA, BUMBEȘ MIHAIL-LIVIU, SOARE FLORIN STĂNICĂ, BURCEA MIHAI SERGIU, RANTEȘ BOGDAN-IULIAN, JITEA BOGDAN, NASRA HORIA, LĂCATUȘU DUMITRU, OPRE ILIOVICIU GEORGE IOAN, SPÂNU COSTEL, SZELE ARON, GOANȚĂ DRAGOȘ), mulțumesc tuturor celor care au avut încredere în ei: MARIUS OPREA, STEJĂREL OLARU, NICOLAE VIDENIE, MUGUR CIUVICĂ, MIHAI BODIU, HORAȚIU VULCU, DORINA RUSU, DANIELA ZAHARIA, ADRIAN CIOROIANU, BOGDAN ANTONIU, FLORIN MULLER, CAROL CĂPIȚĂ, ALIN CIUPALĂ, ZOE PETRE, TUDOR MUȘAT, ANGHEL CRISTIAN, MARINESCU VADIM; *ACADEMIA CAȚAVENCU, ASPEC-GIP, Inițiativa 2003.*

Guvernul este omorul!

Aici era vorba despre minerii care, citățm, „au adus la suprafață, pură și scînteietoare, o lecție de istorie". La nu foarte mult timp după aceea, minerii au mai adus niște lecții de istorie, la fel de pure și scînteietoare. Știu și eu niște bărboși care au luat în cap niște lecții din alea pure și scînteietoare, căci scînteietoare le-au văzut. După care minerii au plantat flori, dînd, pe lîngă lecția de istorie, și una de agronomie.

Dimineața, 1990

La București ori la... Petroșani

GUVERNUL ESTE POPORUL!

Ieri seară — poate aceasta era unica șansă, a noastră, a celor prea curînd obosiți, într-un fel sau altul, de revoluție — am fost martorii unei superbe lecții de istorie. O lecție venită din străfundurile istoriei neamului și adusă la suprafață, pură și scînteietoare, de minerii din Valea Jiului. Oameni tăiați în stîncă cu dalta suferinței, a unei munci istovitoare, veniți aici, la București, direct din șut, în haine de lucru încă, pe care sudoarea închegase praful aspru de cărbune. Veniți aici, în capitala României aflate pe un drum nou, mînată însă de vechi metehne, să impună legea bunului simț. Legea iubirii de țară. A dreptății și chibzuinței. Să o impună nu prin decrete îndelung cîndite de specialiști, ci simplu și emoționant, prin glasul de bărbați în plină putere a trupului, minții și sufletului românesc, al unor oameni gata să înfrunte pentru creștul lor orice pericol, să facă orice sacrificiu pentru ca libertatea să fie libertate, pentru ca sîngele vărsat să rodească timpuri cu adevărat noi. „Nu am vrea să luăm puterea — s-a spus. Dați răgaz Guvernului, să lucreze!". „Țara are nevoie de liniște, să-și vindece rănile". Irupt din adîncuri de mină — unde a fost îndelung chibzuit, acolo unde pînda morții face perpetuu vie amintirea martirilor revoluției, presum înflăcărează dorința pentru o viață omenească, pentru bucuria de a întîmpina răsărit

ani din care ultimul pătrar de vreme a fost apocaliptic, sîntem obosiți, îngrozitor de obosiți. Dar nu avem încă dreptul la răgaz, la odihnă. Revoluția continuă, e poate mai crîncenă acum, cînd răul vrea să ne devore zorii libertății, cînd nu știm cu cine avem de luptat — bicefalica dictatură avea, totuși, timp și chip — cînd nu știm din ce mlaștini ale decăderii se ridică mîna ce ne lovește.

S-a spus, s-a cerut: „Noi, minerii, vom asigura paza Guvernului, liniștea țării! Aici, la București, sau, dacă e nevoie, la Petroșani. Iar cei numiți să o facă, și nu o fac, să scoată, în locul nostru, cărbunele, din mărunțaiele pămîntului. Viitorul președinte al României să fie ales de popor. Banii națiunii să nu fie irosiți pentru stipendierea partidelor, acestea să-și asigure necesarul din cotizațiile simpatizanților. Legile țării să nu fie ținute „în buzunar", să fie aplicate întocmai!". Da, am fost martorii unei superbe lecții de istorie, de istorie a democrației. Și, cu atît mai regretabile — chiar pentru propria șansă electorală — intervențiile unor reprezentanți ai partidelor care, neînțelegînd „mișcarea de idei" din rîndul demonstranților și din cursul dialogului cu purtătorii lor de cuvînt, neînțelegînd sufletul acestor români veniți să salveze fruntea luminată a țării, s-au complăcut în oratorii neavenite de polarizare a interesului către o

Anchetă în rîndul tinerilor muncitori de la Întreprinderea „Acumulatorul" Bistrița

AVEȚI ÎNCREDERE ÎN VIITOR?

ÎN PAG. 5

Cînd violența devine

Ideea de cultură

Dintre toate spețele de oc
viști pe care i-am cunoscut,
foarte rare excepții, cei mai
nîștri mi s-au părut cei așa-zi
„culturali". Mai totdeauna cu
instrucție elementară, anulată
aceea la așa-zisa academ
„Ștefan Gheorghiu", activiș
culturali nu se recrutau niciod
tă din rîndul învățătorilor sc
profesorilor, ci din categoria c
lor ce învățau pe de rost m
nualele de dogme marxiste sa
broșurile anonime „în ajuto

Ce ți-e scris pe bîta minerului în frunte ți-e pus

„Cu fruntea sus" s-a numit articolul din ziarul *Zori Noi* din Petroșani, în 24 aprilie 1990, în care s-au redat „aspecte de la întîlnirea electorală din Petroșani" dintre liderul Ion Iliescu și partenerii săi de democrație care l-au ajutat împotriva electoratului din București. Credem că la fel de bine se putea numi și: „Cu arcada spartă", „Cu sînge la tîmple", „Cu nasul borșit", „Cu dinții scoși", „Cu ochii învinețiți", „Cu pomeții tumefiați", „Cu coastele rupte", „Cu leziuni interne" și lista de diagnostice de la Mineriade ar putea continua.

Aspecte de la întîlnirea electorală din Petroșani. Foto: Gh. OLTEANU

mă adresez vouă, mulțumindu-vă pentru răspunsul de solidaritate muncitorească pe care și acum l-ați dat, la chemarea noastră!".)

Domnule Iliescu, iată bilanțul înregistrat în spitalele din București: 560 de răniți și 6 morți (Asociația Victimelor Mineriadelor din 1990-1991 susține că numărul răniților și al morților este mult mai mare). O să vă întîlniți cu cei omorîți pe lumea cealaltă și mă tem că de data aia n-o să-i luați cu dumneavoastră și pe mineri, fiindcă asemenea privilegii au faraonii, nu și bolșevicii. În fine, scuze că v-am deranjat cu observația asta, odihnă plăcută în continuare, oriunde v-ați afla la ora asta (sigur că nu lîngă Miron Cozma).

17 iunie

Declarația Departamentului de Stat al SUA: „Acțiunile autorizate de președintele Iliescu și guvernul său au lovit în inima democrației române". Iliescu merge mai departe și, la un moment dat, ne va băga în NATO.

(sursele documentării: presa vremii și volumul „Adevărul despre România", Emil Constantinescu, 2004)